Parlamentul României

Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă

În vigoare de la 28 iunie 2014

Consolidarea din data de **21 septembrie 2022** are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 466 din 25 iunie 2014

Include modificările aduse prin următoarele acte: L 312/2015; L 62/2016; L 1/2017; OUG 88/2018; L 55/2020; OUG 102/2021; L 320/2021; OUG 62/2022; L 216/2022.

Ultimul amendament în 17 iulie 2022.

TITLUL PRELIMINAR

CAPITOLUL I
Domeniul de reglementare

Art. 1. - Prezenta lege stabileşte regulile în domeniul prevenirii insolvenţei şi al insolvenţei.

Art. 2. - Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenţei la care pot recurge debitorii aflaţi în dificultate şi, respectiv, a unor proceduri colective de insolvenţă pentru acoperirea pasivului debitorului, în cadrul cărora debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de şansa de redresare a activităţii sale.

Art. 3. - (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniştilor, astfel cum sunt definiţi la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepţia celor cu privire la care se prevăd dispoziţii speciale în ceea ce priveşte regimul prevenirii insolvenţei şi al insolvenţei lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.

(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvenţă are atât datorii personale, cât şi datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin. (3) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea sunt tratate în cadrul procedurii de insolvenţă prevăzute de prezenta lege, pentru a obţine descărcarea definitivă de obligaţii.

(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvenţă are atât datorii personale, cât şi datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin. (4) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea din urmă sunt tratate în cadrul procedurii de insolvenţă prevăzute de prezenta lege, pentru a obţine descărcarea de obligaţii.

(4) Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile unităţilor şi instituţiilor de învăţământ preuniversitar, universitar şi entităţilor prevăzute la art. 7 din Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Prevederile titlului I nu sunt aplicabile:

a) instituţiilor de credit, firmelor de investiţii, precum şi altor instituţii financiare şi entităţi supuse prevederilor Legii nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările şi completările ulterioare, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanţa

de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare şi societăţile de administrare a investiţiilor, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi fondurilor de investiţii alternative, definite la art. 3 pct. 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare;

b) asigurătorilor şi reasigurătorilor, astfel cum sunt definiţi de art. 1 alin. (2) pct. 3 şi 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare, supuşi prevederilor legii menţionate anterior, precum şi Legii nr. 246/2015 privind redresarea şi rezoluţia asigurătorilor, cu modificările ulterioare;

c) contrapărţilor centrale, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale şi registrele centrale de tranzacţii;

d) depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiţi la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătăţirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană şi privind depozitarii centrali de titluri de valoare şi de modificare a Directivelor 98/26/CE şi 2014/65/UE şi a Regulamentului (UE) nr. 236/2012.

(6) În materia procedurilor de prevenire a insolvenţei, prezenta lege nu afectează drepturile şi obligaţiile debitorului cu privire la activul personal acumulat de către acesta la un fond de pensii administrat privat şi/sau la fonduri de pensii facultative şi/sau la fonduri de pensii ocupaţionale ori cu privire la pensiile private de care debitorul beneficiază, în temeiul şi în condiţiile legislaţiei privind pensiile private.

CAPITOLUL II
Principii şi definiţii

SECŢIUNEA 1
Principii

Art. 4. - Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:

1. maximizarea gradului de valorificare a activelor şi de recuperare a creanţelor;

2. acordarea unei şanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, pentru menţinerea activităţii economice şi protejarea locurilor de muncă, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenţei sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluţii de redresare;

3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenţei şi insolvenţă eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare şi derulare a procedurii într-un timp util şi rezonabil, într-o manieră obiectivă şi imparţială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligaţii;

4. asigurarea unui tratament egal al creditorilor de acelaşi rang;

5. asigurarea unui grad ridicat de transparenţă şi previzibilitate în procedurile prevăzute de prezenta lege;

5[1]. protejarea informaţiilor de natură concurenţială privind afacerea debitorului, fără a împiedica accesul creditorilor la informaţiile necesare şi relevante care să le permită acestora să adopte o decizie în procedurile de prevenire a insolvenţei şi de reorganizare judiciară;

6. recunoaşterea drepturilor existente ale creditorilor şi respectarea ordinii de prioritate a creanţelor, având la bază un set de reguli clar determinate şi uniform aplicabile;

7. limitarea riscului de credit şi a riscului sistemic asociat tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate prin recunoaşterea compensării cu exigibilitate imediată în cazul insolvenţei sau al unei proceduri de prevenire a insolvenţei unui cocontractant, având ca efect reducerea riscului de credit la o sumă netă datorată între părţi sau chiar la zero atunci când, pentru acoperirea expunerii nete, au fost transferate garanţii financiare;
8. asigurarea accesului la surse de finanţare în procedurile de prevenire a insolvenţei, în perioada de observaţie şi de reorganizare, cu acordarea unui tratament adecvat, prioritar la plată, pentru protejarea acestor creanţe;
9. fundamentarea votului pentru aprobarea acordului/planului de restructurare sau de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de acelaşi rang, a recunoaşterii priorităţilor comparative şi a acceptării unei decizii a majorităţii, urmând să se ofere celorlalţi creditori plăţi egale sau mai mari decât ar primi în cazul următoarei alternative optime sau în faliment, după caz;
10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenţei, a negocierii/renegocierii amiabile a creanţelor şi a încheierii unui acord de restructurare sau, după caz, a unui concordat preventiv, asigurând continuitatea întreprinderii;
11. valorificarea în timp util şi într-o manieră cât mai eficientă a activelor;
12. în cazul grupului de societăţi, coordonarea procedurilor de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, în scopul abordării integrate a acestora;
13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă de către practicieni în insolvenţă şi desfăşurarea acestora sub controlul instanţei de judecată, în limitele prevăzute de prezenta lege.

SECŢIUNEA a 2-a
Definiţii

Art. 5. - În înţelesul prezentei legi, termenii şi expresiile au următoarele semnificaţii:
1. acord de compensare bilaterală (netting) reprezintă:
a) orice acord master de netting - orice înţelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părţi, prin care se prevede un netting al unor plăţi ori o îndeplinire a unor obligaţii sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate;
b) orice acord master - master de netting - orice acord master de netting între două părţi, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting;
c) orice înţelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;
2. activităţi curente reprezintă acele activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii şi operaţiuni financiare, propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observaţie şi în perioada de reorganizare, în cursul normal al activităţii sale, cum ar fi:
a) continuarea activităţilor contractate şi încheierea de noi contracte, conform obiectului de activitate;
b) efectuarea operaţiunilor de încasări şi plăţi aferente acestora;
c) asigurarea finanţării capitalului de lucru în limite curente;
~~**3.** administrator interimar este persoana fizică sau juridică desemnată de Banca Naţională a României, iar, în cazul cooperativelor de credit, şi comitetul de administrare specială desemnat de casa centrală a cooperativelor de credit, abilitată să ia măsuri de conservare, în scopul prevenirii diminuării activului şi a creşterii pasivului instituţiei de credit, de la momentul depunerii unei cereri de deschidere a procedurii falimentului şi până la data numirii lichidatorului judiciar, în procedura falimentului instituţiilor de credit;~~
4. administrator special este persoana fizică sau juridică desemnată de adunarea generală a

acţionarilor/asociaţilor/ membrilor debitorului, împuternicită să le reprezinte interesele în procedură şi, atunci când debitorului i se permite să îşi administreze activitatea, să efectueze, în numele şi pe contul acestuia, actele de administrare necesare;

4[1]. ansamblu independent reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unor bunuri sau servicii şi permite desfăşurarea activităţii întreprinderii;

5. averea debitorului reprezintă totalitatea bunurilor şi drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenţei, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă;

5[1]. avertizarea timpurie reprezintă alertarea asupra existenţei unor circumstanţe care ar putea da naştere stării de dificultate sau de insolvenţă a debitorului şi care îi pot semnala acestuia necesitatea de a acţiona fără întârziere şi/sau furnizarea, cu titlu gratuit, a unor informaţii cu privire la soluţii de redresare;

6. Buletinul procedurilor de insolvenţă, denumit în continuare BPI, este publicaţia editată de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, care are drept scop publicarea citaţiilor, convocărilor, notificărilor şi comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanţele judecătoreşti, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar după deschiderea procedurii de insolvenţă prevăzute de prezenta lege, precum şi a altor acte care, potrivit legii, trebuie publicate;

7. centrul principalelor interese ale debitorului, în situaţia procedurii de insolvenţă cu element de extraneitate, este, până la proba contrarie, după caz:

a) sediul social al persoanei juridice;

b) sediul profesional al persoanei fizice care exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

c) domiciliul persoanei fizice care nu exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

8. cererea comună de deschidere a procedurii insolvenţei este cererea formulată de debitor sau creditor, având drept scop deschiderea procedurii insolvenţei în mod concomitent împotriva a 2 sau a mai multor membri ai grupului de societăţi, în cadrul unor dosare separate, repartizate spre soluţionare aceluiaşi judecător-sindic;

8[1]. contracte în derulare reprezintă acele contracte care nu au fost executate în totalitate sau substanţial de toate părţile la data confirmării acordului de restructurare sau, după caz, la data deschiderii procedurii concordatului preventiv sau insolvenţei;

8[2]. contracte în derulare esenţiale reprezintă contractele din categoria prevăzută la pct. 8[1] necesare pentru continuarea activităţii curente, inclusiv cele care au ca obiect furnizarea unor bunuri sau servicii, a cărei suspendare ar duce la întreruperea acesteia, acestea incluzând fără a se limita la contracte de leasing, licenţă, franciză, furnizare pe termen lung, cum ar fi energie electrică, apă, telecomunicaţii, gaze;

9. controlul este capacitatea de a determina sau influenţa în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară şi operaţională a unei societăţi sau deciziile la nivelul organelor societare. O persoană va fi considerată ca deţinând controlul atunci când:

a) deţine în mod direct sau indirect o participaţie calificată de cel puţin 40% din drepturile de vot ale respectivei societăţi şi niciun alt asociat sau acţionar nu deţine în mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;

b) deţine în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a societăţii respective;

c) în calitate de asociat sau acţionar al respectivei societăţi dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administraţie, conducere sau supraveghere;

10. consumator captiv este consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

11. contractul financiar calificat este:

a) orice contract având ca obiect operaţiuni cu instrumente financiare derivate;

b) orice acord repo şi acord reverse repo;

c) orice contract buy-sellback şi sell-buyback; precum şi

d) orice contract având ca obiect operaţiuni de împrumut de valori mobiliare, realizate pe pieţele reglementate, pieţele asimilate sau pieţele la buna înţelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

12. contract de compensare bilaterală reprezintă oricare dintre următoarele:

A. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituţia de credit debitoare şi orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operaţiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe pieţele reglementate, pieţele asimilate ori pe pieţele la buna înţelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligaţii de plată sau obligaţii de a face, prezente ori viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul ori mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanţie accesorie ori având legătură cu acestea; sau

B. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la lit. A, prin care se stipulează compensarea unor obligaţii de plată sau obligaţii de a face, prezente ori viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanţie accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalităţi:

a) stingerea şi/sau devansarea scadenţei oricărei obligaţii de plată ori obligaţii de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piaţă, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligaţii care a fost stinsă sau a cărei scadenţă a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obţinerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), aşa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c);

e) lichidarea bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare;

12[1]. convenţie de plată - înţelegerea între debitor şi creditor privind stingerea în una sau mai multe tranşe a obligaţiilor la alte termene decât cele scadente conform prevederilor contractuale sau legale;

13. coordonarea procedurală reprezintă setul de măsuri menite să coreleze procedurile de insolvenţă deschise împotriva membrilor unui grup de societăţi, cu scopul de a asigura celeritatea şi armonizarea procedurilor, precum şi minimizarea costurilor;

14. creanţe bugetare reprezintă creanţele constând în impozite, taxe, contribuţii, amenzi şi alte venituri bugetare, precum şi accesoriile acestora. Îşi păstrează această natură şi creanţele bugetare care nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, ipotecilor sau a gajurilor deţinute, pentru partea de creanţă neacoperită;

15. creanţe care beneficiază de o cauză de preferinţă sunt acele creanţe care sunt însoţite de un privilegiu şi/sau de un drept de ipotecă şi/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2.347 din Codul civil, şi/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terţ garant faţă de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferinţă. În cazul în care debitorul este terţ garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferinţă va exercita drepturile corelative numai în ceea ce priveşte bunul sau dreptul respectiv. Aceste cauze de preferinţă au înţelesul dat lor de Codul civil, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

16. categoria de creanţe defavorizate este considerată a fi categoria de creanţe pentru care planul de reorganizare prevede cel puţin una dintre modificările următoare pentru creanţele categoriei respective:

a) o reducere a cuantumului creanţei şi/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptăţit potrivit prezentei legi;

b) o reducere a garanţiilor ori reeşalonarea plăţilor în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia;

16[1]. creanţele în litigiu reprezintă creanţele a căror existenţă sau întindere este contestată şi în privinţa cărora nu s-a pronunţat o hotărâre definitivă până la data întocmirii acordului de restructurare sau, după caz, a deschiderii procedurii de concordat;

16[2]. creanţe neafectate reprezintă creanţele care nu sunt modificate în mod direct de un acord de restructurare sau de un concordat preventiv; orice creanţă neinclusă în lista creanţelor afectate este creanţă neafectată;

~~**17.** concordat preventiv este un contract încheiat între debitorul în dificultate financiară, pe de o parte, şi creditorii care deţin cel puţin 75% din valoarea creanţelor acceptate şi necontestate, pe de altă parte, omologat de judecătorul sindic, contract prin care debitorul propune un plan de redresare şi de realizare a creanţelor acestor creditori, iar creditorii acceptă să sprijine eforturile debitorului de depăşire a dificultăţii în care se află;~~

18. creanţe salariale sunt creanţele ce izvorăsc din raporturi de muncă şi raporturi asimilate între debitor şi angajaţii acestuia. Aceste creanţe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanţe de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

19. creditor îndreptăţit să participe la procedură este acel titular al unui drept de creanţă asupra averii debitorului, care a înregistrat o cerere de înscriere a creanţei, în urma admiterii căreia acesta dobândeşte drepturile şi obligaţiile reglementate de prezenta lege pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabelele creditorilor întocmite succesiv în procedură, precum şi prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declaraţiile de creanţă, salariaţii debitorului;

20. creditor îndreptăţit să solicite deschiderea procedurii insolvenţei este creditorul a cărui creanţă asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă şi exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin creanţă certă, în sensul prezentei legi, se înţelege acea creanţă a cărei existenţă rezultă din însuşi actul de creanţă sau şi din alte acte, chiar neautentice, emanate de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenţei doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăşi suma prevăzută la pct. 72;

21. creditor cu creanţe curente sau creditor curent este acel creditor ce deţine creanţe certe, lichide şi exigibile, născute în timpul procedurii de insolvenţă, şi care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanţa, conform documentelor din care rezultă;

22. creditori chirografari sunt creditorii debitorului înscrişi în tabelele de creanţe care nu beneficiază de o cauză de preferinţă. Sunt creditori chirografari şi creditorii care beneficiază de cauze de preferinţă, ale căror creanţe nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, a ipotecilor sau a gajurilor deţinute, pentru partea de creanţă neacoperită. Simpla înscriere în Arhiva Electronică de Garanţii Reale Mobiliare a unei creanţe nu determină transformarea acesteia în creanţă care beneficiază de o cauză de preferinţă;

23. creditori indispensabili sunt furnizorii care nu pot fi înlocuiţi în condiţii economice sau financiare rezonabile, raportat la continuarea activităţii debitorului;

24. creditor străin este creditorul al cărui domiciliu sau, după caz, sediu este stabilit într-un stat străin;

25. data deschiderii procedurii reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunţării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunţării sentinţei judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenţei transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv;

26. debitor este persoana fizică sau juridică care poate fi subiect al unei proceduri prevăzute de prezenta lege;

26[1]. descărcare definitivă de obligaţii reprezintă stingerea, în condiţiile prezentei legi, a diferenţelor dintre datoriile existente la data deschiderii procedurii şi a datoriilor reduse printr-un acord de restructurare, plan de concordat sau de reorganizare, după caz, ca urmare a închiderii procedurii pentru motivul îndeplinirii cu succes a acordului/planului propus în condiţiile legii. În cazul falimentului, aceasta operează în baza hotărârii definitive de închidere a procedurii;

26[2]. dificultatea reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activităţii ce dă naştere unei ameninţări reale şi grave la adresa capacităţii viitoare a debitorului de a-şi plăti datoriile la scadenţă, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să îşi execute obligaţiile pe măsură ce devin scadente;

~~**27.** debitor în dificultate financiară este debitorul care, deşi execută sau este capabil să execute obligaţiile exigibile, are un grad de lichiditate pe termen scurt redus şi/sau un grad de îndatorare pe termen lung ridicat, ce pot afecta îndeplinirea obligaţiilor contractuale în raport cu resursele generate din activitatea operaţională sau cu resursele atrase prin activitatea financiară;~~

28. extras al raportului de activitate reprezintă un rezumat al măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Menţionarea următoarelor elemente este obligatorie:

a) persoanele de specialitate desemnate potrivit prevederilor art. 61, precum şi onorariul acestora;

b) actele de dispoziţie asupra averii debitorului şi documentele încheiate în acest sens, inclusiv procesul-verbal de adjudecare sau contractul de vânzare, după caz;

c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte;

d) situaţia încasărilor şi plăţilor, în sinteză;

e) promovarea unor acţiuni prevăzute la art. 117-122 sau la art. 169;

f) măsuri privind acordarea unei protecţii corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferinţă;

g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul;

28[1]. finanţare intermediară înseamnă orice finanţare, inclusiv constituire de garanţii, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, pentru perioada suspendării executărilor silite individuale, în procedura concordatului preventiv şi pe durata perioadei de observaţie, în procedura insolvenţei. Aceasta trebuie să fie rezonabilă şi imediat necesară pentru ca activitatea debitorului să se poată derula în continuare sau pentru ca valoarea afacerii debitorului să fie păstrată ori sporită;

28[2]. finanţare nouă înseamnă orice finanţare, inclusiv constituire de garanţii, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, în vederea punerii în aplicare a unui acord/plan de restructurare/plan de reorganizare şi inclusă în acesta;

29. insolvenţa este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficienţa fondurilor băneşti disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide şi exigibile şi care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadenţă, nu a plătit datoria sa faţă de creditor; prezumţia este relativă;

30. insolvenţa instituţiei de credit este acea stare a instituţiei de credit aflate în una dintre următoarele situaţii:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilităţile băneşti;

b) scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituţiei de credit;

c) retragerea autorizaţiei de funcţionare a instituţiei de credit, potrivit prevederilor legale, ca urmare a imposibilităţii de redresare financiară a unei instituţii de credit;

31. insolvenţa societăţii de asigurare/reasigurare este acea stare a societăţii de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situaţii:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilităţile băneşti;

b) retragerea autorizaţiei de funcţionare ca urmare a constatării nerespectării sau a imposibilităţii restabilirii nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere SCR - cerinţa de capital de solvabilitate şi/sau MCR - cerinţa de capital minim, conform Legii nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul societăţilor supravegheate conform părţii I «Regimul de supraveghere Solvabilitate II» din Legea nr. 237/2015, cu modificările şi completările ulterioare, sau ca urmare a scăderii valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de

reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranţă, în cazul societăţilor supravegheate conform părţii a II-a «Regimul naţional de supraveghere» din Legea nr. 237/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) retragerea autorizaţiei în cazul asigurătorului rezidual rezultat din procesul de rezoluţie conform prevederilor art. 71 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea şi rezoluţia asigurătorilor;

32. instanţa străină este autoritatea judecătorească sau orice altă autoritate competentă potrivit legii statului de origine, abilitată să deschidă şi să controleze sau să supravegheze o procedură străină ori să adopte hotărâri în cursul derulării unei asemenea proceduri;

33. instrumente financiare sunt valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieţei monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferenţe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb şi acţiuni, opţiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferenţe în numerar, precum şi opţiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii şi instrumente financiare derivate pe mărfuri şi orice alt instrument admis la tranzacţionare pe o piaţă reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacţionare pe o astfel de piaţă;

34. înţelegere de garantare este orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând: gajuri, scrisori de garanţie, garanţii personale şi altele asemenea;

35. grup de societăţi înseamnă două sau mai multe societăţi interconectate prin control şi/sau deţinerea participaţiilor calificate;

~~**36.** mandat ad hoc este o procedură confidenţială, declanşată la cererea debitorului în dificultate financiară, prin care un mandatar ad hoc, desemnat de instanţă, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înţelegeri între unul sau mai mulţi dintre aceştia şi debitor, în vederea depăşirii stării de dificultate în care se află;~~

37. membru al grupului poate fi oricare din societăţile grupului, indiferent dacă este societatea-mamă sau un membru controlat al grupului;

38. membru controlat al grupului este acea societate controlată de societatea-mamă;

39. obligaţie de cooperare reprezintă îndatorirea instanţelor şi a practicienilor în insolvenţă de a asigura coordonarea procedurală prin următoarele mijloace:

a) schimbul de informaţii cu privire la procedură, în special în privinţa creanţelor, activelor şi măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

b) deschiderea concomitentă a procedurilor de insolvenţă a membrilor grupului, la cererea debitorilor sau a creditorilor;

c) fixarea corelată a termenelor procedurale, precum şi a şedinţelor adunării creditorilor;

d) în cazul în care nu a fost desemnat acelaşi practician în insolvenţă pentru fiecare membru al grupului, coordonarea comunicării între practicienii în insolvenţă de către practicianul desemnat în dosarul privind societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situaţii financiare anuale publicate;

40. operaţiunea de compensare bilaterală (netting) presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operaţiuni:

a) încetarea unui contract financiar calificat şi/sau accelerarea oricărei plăţi sau îndepliniri a unei obligaţii ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piaţă, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligaţiile sau drepturile la care se referă lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obţinerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) şi convertite potrivit prevederilor lit. c);

41. participaţie calificată înseamnă fracţiunea de capital cuprinsă între 20% şi 50% deţinută de către o persoană în altă societate;

42. perioada de observaţie este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenţei şi data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment;

42[1]. perioada suspectă reprezintă oricare dintre intervalele prevăzute de prezenta lege, anterioare deschiderii unei proceduri de insolvenţă, în care sunt încheiate acte sau operaţiuni frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, supuse verificării potrivit prevederilor prezentei legi;

43. piaţa reglementată este sistemul de tranzacţionare prevăzut de art. 125 din Legea nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare;

43[1]. procedura acordului de restructurare reprezintă procedura de prevenire a insolvenţei prin care debitorul supune confirmării judecătorului-sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanţe sunt afectate şi aprobat în condiţiile prezentei legi, în baza căruia îşi redresează activitatea şi îşi achită total sau parţial creanţele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;

44. procedura colectivă este procedura în care creditorii participă împreună la urmărirea şi recuperarea creanţelor lor, în modalităţile prevăzute de prezenta lege;

44[1]. procedura concordatului preventiv reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenţei, a cărei deschidere suspendă executările silite în condiţiile prezentei legi, iar debitorul îşi redresează activitatea şi îşi achită total sau parţial creanţele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanţe sunt afectate şi omologat de judecătorul-sindic;

45. procedura falimentului este procedura de insolvenţă, concursuală, colectivă şi egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

46. procedura generală reprezintă procedura de insolvenţă prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 38 alin. (1), fără a le îndeplini simultan şi pe cele de la art. 38 alin. (2), intră, după perioada de observaţie, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară şi în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

47. procedura simplificată reprezintă procedura de insolvenţă prevăzută de prezenta lege, prin care debitorul care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 38 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenţei, fie după o perioadă de observaţie de maximum 20 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) şi d);

48. procedura română de insolvenţă este orice procedură reglementată de prezenta lege, cu excepţia procedurilor de prevenire a insolvenţei;

49. procedura străină este procedura colectivă, publică, judiciară sau administrativă, care se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în materie de insolvenţă a unui stat străin, inclusiv procedura provizorie, în care bunurile şi activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instanţe străine, în scopul reorganizării sau lichidării activităţii acelui debitor;

50. procedura străină principală este procedura străină de insolvenţă care se desfăşoară în statul în care se situează centrul principalelor interese ale debitorului;

51. procedura străină secundară este procedura străină de insolvenţă, alta decât cea principală, care se desfăşoară în statul în care debitorul îşi are stabilit un sediu;

52. profesia liberală este profesia exercitată în baza unei calificări profesionale, cu titlu personal, pe propria răspundere şi în mod independent, implicând activităţi de natură intelectuală în interesul clientului şi servind interesul public. Caracteristice pentru aceste profesii sunt: existenţa unui cod de etică, pregătirea profesională continuă şi confidenţialitatea relaţiilor cu clientul;

53. programul de plată a creanţelor este graficul de achitare a creanţelor, menţionat în acordul de restructurare,

în planul de restructurare sau în planul de reorganizare, care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor; dar nu mai mult decât sumele datorate conform listei creanţelor afectate sau tabelului definitiv de creanţe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă sumele vor putea include şi dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

54. reorganizare judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvenţă, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanţelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea şi respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

a) restructurarea operaţională şi/sau financiară a debitorului;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activităţii prin lichidarea parţială sau totală a activului din averea debitorului;

55. reprezentant român este practicianul în insolvenţă desemnat ca administrator sau lichidator judiciar ori administrator concordatar, în cadrul unei proceduri române de insolvenţă sau de prevenire a insolvenţei potrivit prevederilor prezentei legi;

56. reprezentant străin este persoana fizică sau juridică, incluzând persoanele desemnate cu titlu provizoriu, autorizate, în cadrul unei proceduri străine să administreze reorganizarea sau lichidarea bunurilor şi a activităţii debitorului sau să acţioneze ca reprezentant al unei proceduri străine;

57. sediul este orice punct de lucru în care debitorul exercită, cu mijloace umane şi materiale şi cu caracter netranzitoriu, o activitate economică sau o profesie independentă;

58. sediul principal este, în situaţia procedurii de insolvenţă cu element de extraneitate, locul în care se află, într-un mod verificabil de către terţi, centrul principal de conducere, supraveghere şi gestiune a activităţii statutare a persoanei juridice, chiar dacă hotărârile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, acţionari sau asociaţi din alte state;

59. sediul profesional este locul în care funcţionează, într-un mod verificabil de către terţi, conducerea activităţii economice ori a exercitării profesiei liberale a persoanei fizice;

60. sistemul alternativ de tranzacţionare este sistemul de tranzacţionare prevăzut la art. 2 alin. (1) pct. 26 din Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

61. societate înseamnă orice entitate de drept privat constituită în temeiul Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

62. societate-mamă este societatea care exercită controlul sau influenţa dominantă asupra celorlalte societăţi din grup;

63. societate de asigurare/reasigurare este asigurătorul şi/sau reasigurătorul, astfel cum sunt definiţi la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare;

64. statul în care se găseşte un bun este:

a) pentru bunurile corporale - statul pe teritoriul căruia este situat bunul;

b) pentru bunurile şi drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie să le înscrie într-un registru public - statul sub a cărui autoritate este păstrat registrul;

c) pentru creanţe - statul pe teritoriul căruia se află centrul principalelor interese ale debitorului creanţei, astfel cum este determinat la pct. 7;

~~**65.** subansamblul funcţional reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permite desfăşurarea unei afaceri independente;~~

66. supravegherea exercitată de administratorul judiciar, în condiţiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activităţii acestuia, avizarea prealabilă atât a

măsurilor care implică patrimonial debitorul, cât şi a celor menite să conducă la restructurarea/reorganizarea acestuia şi urmărirea operaţiunilor efectuate în baza avizului prealabil. Avizarea se efectuează având la bază o raportare întocmită de către administratorul special, care menţionează şi faptul că au fost verificate şi că sunt îndeplinite condiţiile privind realitatea şi oportunitatea operaţiunilor juridice supuse avizării. Supravegherea operaţiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului se face prin avizul prealabil acordat cel puţin cu privire la următoarele operaţiuni:

a) plăţile, atât prin contul bancar, cât şi prin casierie; aceasta se poate realiza fie prin avizarea fiecărei plăţi, fie prin instrucţiuni generale cu privire la efectuarea plăţilor;

b) încheierea contractelor în perioada de observaţie şi în perioada de reorganizare;

c) operaţiunile juridice în litigiile în care este implicat debitorul, avizarea măsurilor propuse privind recuperarea creanţelor;

d) operaţiunile care implică diminuarea patrimoniului, precum casări, reevaluări etc.;

e) tranzacţiile propuse de către debitor;

f) situaţiile financiare şi raportul de activitate ataşat acestora;

g) măsurile de restructurare sau modificările contractului colectiv de muncă;

h) mandatele pentru adunările şi comitetele creditorilor ale societăţilor aflate în insolvenţă la care societatea debitoare deţine calitatea de creditor, precum şi în adunările generale ale acţionarilor la societăţile la care debitorul deţine participaţii;

i) înstrăinarea de active imobilizate din patrimoniul societăţii la care debitorul deţine participaţii sau grevarea de sarcini ale acestora - este necesară, pe lângă avizul administratorului judiciar, şi parcurgerea procedurii prevăzute la art. 87 alin. (2) şi (3);

67. tabel definitiv de creanţe este tabelul care cuprinde toate creanţele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar şi împotriva cărora nu s-au formulat contestaţii, precum şi creanţele admise în urma soluţionării contestaţiilor sau cele admise provizoriu de către judecătorul-sindic. În cazul procedurii simplificate, tabelul definitiv de creanţe cuprinde, pe lângă creanţele născute anterior deschiderii procedurii, şi creanţele născute în perioada de observaţie, ce au fost admise la masa credală. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă şi rangul de prioritate al creanţei potrivit prevederilor art. 159 şi 161;

68. tabelul definitiv consolidat de creanţe cuprinde totalitatea creanţelor care figurează ca admise în tabelul definitiv de creanţe şi cele din tabelul suplimentar necontestate, precum şi cele rezultate în urma soluţionării contestaţiilor la tabelul suplimentar. În situaţia în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, tabelul definitiv consolidat va cuprinde: totalitatea creanţelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanţe, cele din tabelul suplimentar necontestate, cele rezultate în urma soluţionării contestaţiilor la tabelul suplimentar, din care se vor deduce sumele achitate pe parcursul derulării planului de reorganizare;

69. tabelul preliminar de creanţe cuprinde toate creanţele scadente sau nescadente, sub condiţie sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menţionate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de prioritate, iar în situaţia creditorului aflat în procedura insolvenţei se va arăta şi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra şi creanţele născute după deschiderea procedurii şi până la momentul intrării în faliment;

70. tabelul suplimentar cuprinde toate creanţele născute după data deschiderii procedurii generale şi până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidatorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menţionate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de preferinţă;

71. testul creditorului privat reprezintă analiza comparativă a gradului de îndestulare a creanţei bugetare prin raportare la un creditor mediu diligent, în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenţei sau reorganizare,

comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat şi se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăţi propus. Nu constituie ajutor de stat situaţia în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuţiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de prevenire a insolvenţei sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment. Testul creditorului privat poate fi efectuat şi la solicitarea părţii care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuiala acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvenţă din cadrul procedurii, şi va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare;

72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanţei, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvenţă. Valoarea-prag este de 50.000 lei atât pentru creditori, cât şi pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru creanţe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariaţi este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat.

11/07/2020 - punctul a fost modificat prin Ordonanţă de urgenţă 88/2018

73. fondul de comerţ reprezintă ansamblul bunurilor mobile şi imobile, corporale şi necorporale - mărci, firme, embleme, brevete de invenţii, vad comercial -, utilizate de un operator economic în vederea desfăşurării activităţii sale;

74. activitate de interes public reprezintă orice activitate de interes general, local sau naţional, care, pentru a răspunde nevoilor sociale, se desfăşoară în mod regulat şi continuu.

75. instrumente de datorie - în sensul art. 161^1 pct. 8 şi al art. 234 pct. 8, înseamnă obligaţiuni şi alte forme de datorii transferabile şi instrumente care creează sau recunosc o datorie şi care îndeplinesc toate condiţiile de la art. 234^1.

(2) În scopul aplicării prevederilor art. 196^1, art. 196^3 şi ale art. 204-214, 216-230 şi 232-241, termenii şi sintagmele grup, entitate din grup, firmă de investiţii, rezoluţie, autoritate de rezoluţie, instituţie supusă rezoluţiei, condiţii de declanşare a procedurii de rezoluţie, acţiune de rezoluţie, instrumente de rezoluţie, competenţe de rezoluţie, instrument public de stabilizare financiară, instrumente de capital, destinatar, administrator special au înţelesul prevăzut de legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

CAPITOLUL III
Avertizarea timpurie

Art. 5^1. - Profesioniştii, cu excepţiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) şi (5), sunt alertaţi de către organul fiscal cu privire la neexecutarea unor obligaţii şi le sunt puse la dispoziţie gratuit informaţii cu privire la soluţiile de redresare prevăzute de lege prin intermediul unei pagini de internet.

Art. 5^2. - **(1)** Profesioniştii, cu excepţiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) şi (5), sunt alertaţi prin intermediul unei notificări de alertă transmise în mod automat prin sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanţă dezvoltat de Ministerul Finanţelor/Agenţia Naţională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) în legătură cu neexecutarea obligaţiilor către bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat sau către bugetul asigurărilor de şomaj.

(2) Procedura de comunicare a notificărilor de alertă, incluzând cuantumul obligaţiilor restante ce atrage emiterea mesajului de alertă, pe categorii de debitori stabilite potrivit legislaţiei fiscale, data emiterii primului mesaj de alertă şi, dacă este cazul, frecvenţa mesajului de alertă şi formatul acestuia, se aprobă în condiţiile prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 5[3]. - **(1)** Ministerul Antreprenoriatului şi Turismului pune la dispoziţia publicului pe pagina sa de internet, într-o secţiune dedicată informării şi îndrumării în domeniul avertizării timpurii:

a) informaţii detaliate cu privire la avertizarea timpurie şi rolul acesteia de a semnala debitorului necesitatea de a acţiona fără întârziere;

b) indicatori pentru o evaluare generală a situaţiei financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenţei, utilizând programe de diagnosticare disponibile;

c) informaţii sistematizate şi prezentate într-un format uşor de utilizat privind soluţii de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, având ca efect şi descărcarea de obligaţii;

d) lista practicienilor în insolvenţă şi a autorităţilor şi organismelor care exercită supravegherea acestora;

e) informaţii privind programe şi alte facilităţi de sprijin.

(2) În privinţa obligaţiilor evidenţiate în notificarea de alertă, pot fi accesate şi serviciile de îndrumare şi asistenţă oferite contribuabililor, în condiţiile legii, de A.N.A.F. Totodată, persoanele fizice sau juridice alertate pot notifica organul fiscal cu privire la intenţia de mediere, anexând la notificare documente şi informaţii care să susţină situaţia sa economică şi financiară, art. 230[1] alin. (2) - (4) şi (8) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător, sau pot accesa facilităţile fiscale în vigoare.

Art. 5[4]. - **(1)** Ministerul Antreprenoriatului şi Turismului pune la dispoziţie o linie telefonică de îndrumare şi asistenţă în domeniul avertizării timpurii, pentru o evaluare generală a afacerii în vederea accesării unor soluţii de redresare.

**) Potrivit art. VI din Legea nr. 216/2022, prevederile art. 5[4] alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică de la 17 iulie 2023.*

(2) Procedura de acordare a îndrumării şi asistenţei se stabileşte prin ordin al ministrului antreprenoriatului şi turismului.

Art. 5[5]. - Ministerul Antreprenoriatului şi Turismului poate înfiinţa o reţea de consultanţi, care pot fi şi din domeniul privat, şi/sau iniţia, cu implicarea asociaţiilor reprezentative ale mediului de afaceri, formarea unei reţele de mentori în domeniul avertizării timpurii.

Art. 5[6]. - Instrumente de avertizare timpurie pot fi dezvoltate şi de entităţi private.

TITLUL I
Proceduri de prevenire a insolvenţei

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 6. - **(1)** Procedurile de prevenire a insolvenţei, prevăzute de prezentul titlu, se aplică debitorilor aflaţi în dificultate, dar care nu se află în insolvenţă.

(2) Debitorul face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care cuprinde cel puţin următoarele elemente:

a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea temporară a activităţii şi efectele previzionate;

b) factorii interni şi externi care au determinat starea de dificultate a debitorului;

c) indicatorii financiari aplicabili respectivului debitor, care pot justifica existenţa unei ameninţări la adresa capacităţii viitoare a debitorului de a-şi plăti datoriile la scadenţă într-o perioadă de maximum 24 de luni de la apariţia împrejurării respective;

d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activităţii planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare.

(3) Raportul va fi anexat acordului de restructurare, iar în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.

Art. 6[1]. - În cazul în care o procedură de prevenire a insolvenţei a avut ca efect o descărcare definitivă de obligaţii, debitorul nu poate accesa o altă procedură de prevenire a insolvenţei într-un termen de 12 luni de la data închiderii acelei proceduri.

Art. 6[2]. - Nu poate accesa o procedură de prevenire a insolvenţei debitorul care, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii de confirmare a acordului de restructurare sau cererii de deschidere a procedurii concordatului, a fost condamnat definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie, de serviciu, de fals, pentru infracţiunile prevăzute de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările şi completările ulterioare, Legea concurenţei nr. 21/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pentru infracţiunile prevăzute la art. 240 şi 241 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 6[3]. - Faptul că debitorul se află într-o procedură prevăzută de prezentul titlu nu aduce atingere unor drepturi sau obligaţii ale acestuia prevăzute de alte acte normative. Orice decăderi, limitări sau interdicţii instituite prin norme legale pentru ajungerea debitorului în stare de dificultate în sensul prezentei legi nu sunt aplicabile, iar prevederile contractuale în acest sens sunt considerate nescrise. Propunerea unui acord de restructurare, depunerea unei cereri de confirmare sau confirmarea unui acord de restructurare ori introducerea unei cereri de deschidere a unei proceduri de concordat, deschiderea unei astfel de proceduri sau confirmarea unui plan de restructurare nu determină de drept modificarea clasificării expunerilor debitorului şi a calculului de provizion, cadrele de reglementare prudenţială rămânând aplicabile.

Art. 6[4]. - (1) Prevederile generale referitoare la organizarea şi funcţionarea debitorilor supuşi prezentului titlu rămân aplicabile.

(2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul îşi păstrează dreptul de administrare în condiţiile dreptului comun.

(3) Drepturile individuale şi colective ale salariaţilor, inclusiv drepturile de informare şi consultare, prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă, nu sunt afectate de procedurile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 7. - (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanţele judecătoreşti prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar. Administratorul restructurării şi administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvenţă.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanţei lor, precum şi în mod colectiv, prin şedinţe colective ori de câte ori aceştia consideră necesar să se întrunească. Creditorii salariali îşi pot exercita drepturile prevăzute în prezentul titlu şi prin intermediul unui reprezentant ales dintre aceştia.

Art. 8. - (1) Tribunalul în a cărui circumscripţie se află sediul social sau profesional al debitorului este competent să soluţioneze cererile la care se referă prezentul titlu. Dispoziţiile art. 41 alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererile referitoare la procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt de competenţa judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic, în aplicarea prezentului titlu, sunt executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părţi numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. Partea care formulează apelul trebuie să facă dovada trimiterii acestuia tuturor părţilor cu interese contrare, în termenul de apel. Dovada trimiterii apelului se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanţa de apel va stabili că este necesară comunicarea şi către alte părţi decât cele cu interese contrare, va dispune comunicarea şi către acestea în sarcina apelantului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligaţii. Neîndeplinirea obligaţiilor de comunicare prevăzute de prezentul alineat atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările şi completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, se dublează.

Art. 9. - (1) Curtea de apel este instanţa de apel pentru hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic. Hotărârile curţii de apel sunt definitive. Dispoziţiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura compatibilităţii lor cu prevederile referitoare la procedurile de prevenire a insolvenţei.

(2) Prin derogare de la dispoziţiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:

a) faptul că o creanţă din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un cuantum diferit faţă de întinderea sa ori a fost înscrisă într-o altă categorie de creanţe decât cea corespunzătoare situaţiei sale juridice;

b) încălcarea tratamentului corect şi echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;

c) calificarea unor creanţe ca fiind neafectate instanţa de apel poate dispune, după caz:

1. respingerea apelului;

2. admiterea apelului şi infirmarea acordului/planului de restructurare şi, dacă este cazul, restituirea plăţilor deja efectuate pentru achitarea unor creanţe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanţa contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului;

3. admiterea apelului şi efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce priveşte tratamentul creanţei apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalţi creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate, şi, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanţa de apel.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), dacă creanţa ar fi fost determinantă pentru rezultatul votului, instanţa poate suspenda executarea acordului/planului de restructurare confirmat, până la soluţionarea apelului, în cazul în care continuarea executării acordului/planului ar putea prejudicia interesele apelantului.

(4) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunţate de judecătorul-sindic în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul titlu se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluţiona toate apelurile următoare privind aceeaşi procedură, exercitate împotriva aceleiaşi hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunţate de judecătorul-sindic în acea procedură.

(5) Cererilor formulate potrivit prezentului titlu nu li se aplică normele generale de procedură civilă privind regularizarea cererii. De asemenea, prin derogare de la prevederile art. 201 alin. (1) din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la comunicarea apelului, iar răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu.

Art. 9[1]. - (1) În cazul insolvenţei ulterioare a debitorului, finanţările noi prevăzute în acordul de restructurare sau în planul de restructurare, precum şi cele intermediare nu pot fi desfiinţate cu excepţia situaţiei în care se dovedeşte, în condiţiile art. 117-122, că acestea au caracter fraudulos.

(2) Persoanelor care acordă finanţări noi sau intermediare nu li se poate atrage răspunderea civilă, administrativă sau penală exclusiv pentru motivul că o astfel de finanţare afectează gradul de îndestulare a creditorilor în insolvenţă sau a fost acordată unui debitor aflat în dificultate.

(3) Pentru finanţările noi şi/sau intermediare acordate în condiţiile prezentului titlu se instituie un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile şi imobile ale debitorului, libere de sarcini la momentul instituirii. Privilegiul asupra acestor bunuri ale debitorului se va înscrie în registrele de publicitate aferente şi are rang prioritar oricăror altor privilegii sau ipoteci ulterioare.

Art. 9^{2}. - **(1)** În cazul insolvenţei ulterioare a debitorului, actele şi operaţiunile rezonabile şi imediat necesare pentru continuarea derulării activităţii debitorului până la data omologării concordatului preventiv nu pot fi desfiinţate, cu excepţia situaţiei în care se dovedeşte, în condiţiile art. 117-122, că acestea au un caracter fraudulos.

(2) Actele şi operaţiunile prevăzute la alin. (1) includ cel puţin:

a) plata unor costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui acord/plan de restructurare;

b) plata unor costuri pentru consultanţa profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea;

c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecţie prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern;

d) orice plăţi şi viramente efectuate în cursul normal al activităţii, în afara celor prevăzute la lit. a)-c).

(3) În cazul insolvenţei ulterioare a debitorului, nu pot fi desfiinţate actele şi operaţiunile efectuate în conformitate cu acordul de restructurare confirmat sau cu concordatul preventiv omologat, precum şi cele rezonabile şi imediat necesare pentru punerea în aplicare a acestora încheiate în perioada de restructurare în cursul normal al activităţii debitorului.

Art. 9^{3}. - Perioada de implementare prevăzută în acordul de restructurare confirmat sau perioada ulterioară deschiderii procedurii concordatului preventiv se adaugă perioadei suspecte.

Art. 9^{4}. - Contractele în derulare se execută potrivit dispoziţiilor contractuale.

Art. 9^{5}. - Se consideră nescrise clauzele contractuale care prevăd rezilierea sau posibilitatea creditorului de a suspenda sau refuza executarea pentru că se află în stare de dificultate, în sensul prezentei legi, într-o procedură de prevenire a insolvenţei. Prevederile primei teze nu se aplică contractelor financiare calificate şi operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, cu excepţia contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcţionarea activităţii debitorului, în afară de cazul în care aceste din urmă contracte iau forma unei poziţii tranzacţionate pe o bursă sau pe alte pieţe, în aşa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piaţă.

Art. 9^{6}. - **(1)** Creanţele bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată potrivit prevederilor legislaţiei fiscale, inclusiv cele care reprezintă condiţie de menţinere a valabilităţii înlesnirilor la plată, vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanţe neafectate.

(2) Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

Art. 9^{7}. - **(1)** În cazul deschiderii procedurii de insolvenţă, onorariile restante ale practicianului în insolvenţă ales într-o procedură de prevenire a insolvenţei se înscriu în tabelul creditorilor, similar finanţărilor noi şi intermediare acordate potrivit prezentului titlu.

(2) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate sancţiona practicianul în insolvenţă cu o amendă judiciară cuprinsă între 1.000 de lei şi 5.000 de lei pentru neîndeplinirea culpabilă a obligaţiilor prevăzute de prezentul titlu.

(3) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate înlocui practicianul în insolvenţă, la cererea oricărei părţi interesate, în caz de conflict de interese sau pentru motive de incompatibilitate.

Art. 9^{8}. - **(1)** Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor şi operaţiunilor,

drepturilor şi obligaţiilor reglementate de dispoziţiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi în sistemele de decontare a operaţiunilor cu instrumente financiare, cu modificările şi completările ulterioare, şi de dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanţie financiară, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2004.

(2) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere cerinţelor de desfăşurare a activităţii şi măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată şi pentru modificarea unor acte normative şi cerinţelor de acces la activitate şi măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică şi potrivit Regulamentului Băncii Naţionale a României nr. 5/2019.

(3) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere contractelor financiare calificate şi operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, altele decât cele prevăzute la alin. (2). Creanţa faţă de un debitor, care rezultă din aplicarea unor operaţiuni de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, poate fi însă creanţă afectată şi poate fi indusă într-un acord de restructurare sau într-un plan de restructurare.

Art. 9^9. - **(1)** Prin derogare de la prevederile art. 117 alin. (1) şi (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de convocare a adunării generale a acţionarilor/asociaţilor pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea sau reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preferinţă al acţionarilor, dobândirea de acţiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute în acordul de restructurare/planul de restructurare este de 20 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a/în Buletinul electronic al registrului comerţului. Convocarea poate fi făcută şi numai prin scrisoare recomandată ori prin scrisoare transmisă pe cale electronică, expediată cu cel puţin 20 de zile înainte de data ţinerii adunării, la adresa acţionarului/asociatului, înscrisă în registrul acţionarilor/asociaţilor.

(2) Prin derogare de la art. 117^1 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de introducere a unor puncte noi pe ordinea de zi şi cel de publicare a ordinii de zi completate cu punctele propuse de acţionari se reduc cu 5 zile.

CAPITOLUL II
Procedura acordului de restructurare

~~**Art. 10. -** **(1)** Un debitor poate adresa preşedintelui tribunalului o cerere de numire a unui mandatar ad-hoc. Prin cererea sa, debitorul propune un mandatar ad-hoc dintre practicienii în insolvenţă, autorizaţi potrivit legii.~~

~~**(2)** Cererea trebuie să cuprindă o descriere detaliată a motivelor care fac necesară numirea unui mandatar ad-hoc.~~

~~**Art. 11. -** Cererea este depusă la cabinetul preşedintelui tribunalului şi se înregistrează într-un registru special.~~

~~**Art. 12. -** **(1)** După primirea cererii, preşedintele tribunalului dispune citarea, în termen de 5 zile, prin agent procedural, a debitorului şi a mandatarului ad-hoc propus.~~

~~**(2)** Procedura se desfăşoară în camera de consiliu şi se menţine confidenţială pe toată durata sa.~~

~~**(3)** Confidenţialitatea procedurii este obligatorie pentru toate persoanele şi instituţiile care iau parte sau sunt implicate în aceasta.~~

~~**Art. 13. -** **(1)** După ascultarea debitorului, dacă se constată că dificultăţile financiare ale acestuia sunt reale, iar persoana propusă ca mandatar ad-hoc întruneşte condiţiile legii pentru exercitarea acestei calităţi, preşedintele tribunalului desemnează, prin încheiere executorie, mandatarul ad-hoc propus.~~

~~(2) Obiectivul mandatarului ad-hoc va fi acela de a realiza, în termen de 90 de zile de la desemnare, o înţelegere între debitor şi unul sau mai mulţi creditori ai săi, în vederea depăşirii stării de dificultate financiară în care se află debitorul, a salvgardării acestuia, păstrării locurilor de muncă şi acoperirii creanţelor asupra debitorului.~~

~~(3) În scopul realizării obiectivului mandatului, mandatarul ad-hoc va putea propune remiteri, reeşalonări sau reduceri parţiale de datorii, continuarea sau încetarea unor contracte în curs, reduceri de personal, precum şi orice alte măsuri considerate a fi necesare.~~

~~Art. 14. - Onorariul mandatarului ad-hoc va fi stabilit provizoriu de către preşedintele tribunalului, la propunerea debitorului şi cu acordul mandatarului ad-hoc, sub forma unui onorariu fix sau a unui onorariu lunar. Acesta va putea fi modificat ulterior, la cererea mandatarului ad-hoc, cu acordul debitorului.~~

~~Art. 15. - (1) Mandatul ad-hoc încetează:~~

~~a) prin denunţarea unilaterală a mandatului de către debitor sau de către mandatarul ad-hoc;~~

~~b) prin încheierea înţelegerii prevăzute la art. 13 alin. (2);~~

~~c) dacă, în termenul prevăzut la art. 13 alin. (2), mandatarul nu a reuşit să intermedieze încheierea unei înţelegeri între debitor şi creditorii săi.~~

~~(2) La cererea debitorului sau a mandatarului ad-hoc, preşedintele tribunalului va constata încetarea mandatului adhoc, prin încheiere definitivă.~~

Art. 15[1]. - (1) Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistenţa administratorului restructurării.

(2) Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvenţă activi care dispun de asigurare profesională valabilă. Onorariul acestuia este cel stabilit de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activităţii practicienilor în insolvenţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi se suportă din averea acestuia.

(3) Principalele atribuţii ale administratorului restructurării sunt următoarele:

a) verifică şi atestă că debitorul se află în stare de dificultate;

b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea acordului de restructurare;

c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază acordul de restructurare şi face demersuri pentru soluţionarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor şi creditori ori între creditori;

d) se asigură că acordul de restructurare respectă condiţiile de legalitate;

e) monitorizează implementarea acordului de restructurare;

f) monitorizează şi, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea acordului de restructurare prin orice acţiuni prevăzute în acesta sau care sunt necesare în vederea realizării sale, cum ar fi: măsuri operaţionale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părţi din aceasta ca ansamblu independent;

g) îndeplineşte orice alte atribuţii, prevăzute de prezentul capitol sau instituite prin acordul de restructurare.

Art. 15[2]. - (1) Acordul de restructurare conţine cel puţin următoarele informaţii/documente:

a) datele de identificare ale debitorului şi ale administratorului restructurării;

b) componenţa patrimoniului debitorului, defalcat pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele şi pasivele şi valoarea acestora la data întocmirii acordului;

c) analiza situaţiei economice a debitorului, a situaţiei salariaţilor, precum şi o descriere a cauzelor şi nivelul dificultăţilor debitorului la momentul întocmirii acordului, conform raportului întocmit potrivit art. 6 alin. (2);

d) lista creanţelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanţe şi împărţite în:

- creanţe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora;

- creanţe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie

afectate de acordul de restructurare;

e) creanţele în litigiu şi tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanţele în litigiu nu echivalează cu recunoaşterea dreptului litigios;

f) expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvenţa debitorului şi de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reuşita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării;

g) măsurile de restructurare propuse sau o combinaţie a acestora, cum ar fi:

- restructurarea operaţională a activităţilor desfăşurate de debitor;

- schimbarea componenţei, a condiţiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;

- valorificarea unor active ale debitorului;

- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;

- fuziunea sau divizarea debitorului, în condiţiile legii;

- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acţionari sau asociaţi sau prin conversia creanţelor în acţiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalităţile de informare şi consultare a reprezentanţilor salariaţilor, derulate potrivit legii şi a contractelor colective de muncă, şi modalităţile în care acordul de restructurare va afecta forţa de muncă a debitorului - proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din iniţiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activităţii;

i) bugetul de venituri şi cheltuieli şi fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu împărţirea creditorilor între titulari de creanţe afectate şi titulari de creanţe neafectate;

j) finanţările noi şi motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a acordului;

k) simularea distribuirilor de care ar beneficia creditorii afectaţi în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, a activelor existente în patrimoniul debitorului şi prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin acord, se propun reduceri ale creanţei bugetare;

m) programul de plată a creanţelor, raportat la fluxurile financiare şi durata acordului.

(2) Pentru întocmirea acordului se vor folosi cele mai recente date şi informaţii, dar nu mai vechi de 6 luni înainte de data comunicării acordului către creditorii deţinători ai unor creanţe afectate.

(3) Lista creanţelor va avea ca referinţă data întocmirii acordului, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii şi va menţiona cel puţin următoarele informaţii:

a) identificarea creditorului şi adresa de contact;

b) valoarea creanţelor;

c) categoriile în care sunt grupate creanţele în scopul votării acordului;

d) drepturi de preferinţă.

(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanţelor salariale este cel puţin egală celei pe care ar obţine-o în cazul executării silite, dar nu mai puţin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(5) Dispoziţiile art. 133 alin. (5) lit. K şi art. 135^1 se aplică corespunzător.

Art. 15^3. - **(1)** Acordul de restructurare propus este comunicat creditorilor ale căror creanţe sunt afectate, de către administratorul restructurării, prin orice mijloace de comunicare care permit confirmarea

primirii. Odată cu transmiterea acordului de restructurare propus, administratorul restructurării va indica şi procedura de vot, precum şi adresa de corespondenţă, inclusiv de e-mail, la care poate fi comunicat votul. Termenul pentru transmiterea votului nu va putea fi mai mic de 20 de zile de la data comunicării acordului.

(2) După comunicarea acordului de restructurare, administratorul restructurării asistă debitorul sau, la cererea acestuia, poartă negocieri cu creditorii atât individual, cât şi prin convocarea acestora în cadrul unei şedinţe colective, la aprecierea administratorului restructurării sau la solicitarea creditorilor. Dacă, în urma negocierilor purtate, acordul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul restructurării va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanţelor, dacă e cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

Art. 15[4]. - **(1)** Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanţe sunt afectate, creditorii ale căror creanţe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia.

(2) Orice vot primit în termen de 10 zile după expirarea termenului stabilit de administratorul restructurării va fi anexat la cererea de confirmare şi avut în vedere de judecătorul-sindic la confirmarea acordului. Orice condiţionare a votului, abţinerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(3) Următoarele creanţe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

a) creanţele care beneficiază de drepturi de preferinţă;

b) creanţele salariale;

c) creanţele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;

d) creanţele bugetare;

e) celelalte creanţe.

(4) În vederea votării acordului de restructurare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili.

(5) Un acord va fi socotit acceptat de o categorie de creanţe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanţelor.

(6) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, în echivalent în lei, în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanţe.

(7) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanţe, potrivit alin. (6), acordul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanţelor afectate.

Art. 15[5]. - Ulterior îndeplinirii procedurii de vot şi într-un termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de constatare a votului, debitorul depune la instanţa competentă o cerere de confirmare a acordului de restructurare, însoţită de următoarele documente:

a) raportul administratorului restructurării care analizează starea de dificultate;

b) declaraţia debitorului că nu se află într-una dintre situaţiile prevăzute la art. 6[1] şi 6[2];

c) documentele care îi atestă administratorului restructurării calitatea de practician în insolvenţă activ şi asigurarea profesională valabilă;

d) acordul de restructurare, în forma finală votată de creditori potrivit prezentei legi;

e) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea acordului de restructurare;

f) dovada de primire de către creditorii afectaţi a acordului de restructurare propus şi a procedurii de votare sau, în cazul în care lipseşte dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menţionat în registrele în care sunt înregistraţi aceştia/domiciliul acestora;

g) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor şi voturile exprimate de aceştia.

Art. 15[6]. - **(1)** Cererea de confirmare a acordului de restructurare se judecă în procedură necontencioasă, fără citarea părţilor, în cameră de consiliu, iar judecătorul-sindic va pronunţa o soluţie în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicaţii

suplimentare, poate să citeze debitorul şi/sau administratorul restructurării.

(2) În termen de maximum 48 de ore de la înregistrarea cererii de confirmare, judecătorul-sindic poate solicita debitorului sau administratorului restructurării eventualele documente care lipsesc.

(3) Cererea de confirmare a acordului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(4) Hotărârea prin care se soluţionează cererea de confirmare se comunică debitorului, administratorului restructurării şi tuturor creditorilor ale căror creanţe au fost afectate de acordul de restructurare, precum şi creditorilor titulari de creanţe neafectate.

(5) Acordul de restructurare, aprobat de creditori şi confirmat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectaţi şi creditorilor titulari de creanţe neafectate, prin intermediul administratorului restructurării, în termen de 48 de ore de la pronunţarea hotărârii.

Art. 15^7. - **(1)** Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplineşte condiţiile legale pentru exercitarea acestei calităţi:

A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) acordul de restructurare este aprobat de către creditorii din fiecare categorie de creanţe cu majoritate absolută;

b) creditorii din aceeaşi categorie de creanţe sunt trataţi în mod egal şi proporţional cu creanţa lor;

c) comunicarea acordului de restructurare tuturor părţilor afectate a fost făcută în condiţiile prezentei legi;

d) în cazul în care există creditori care nu au votat acordul de restructurare sau nu au participat la vot, aceştia beneficiază de un tratament corect şi echitabil;

e) finanţarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a acordului de restructurare şi nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;

f) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenţei debitorului şi de asigurare a viabilităţii societăţii;

g) s-au respectat condiţiile de vot şi împărţirea în categorii de creanţe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;

h) creanţele propuse a nu face parte din acordul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede şi motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiţia de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt îndeplinite condiţiile de la pct. A lit. b)-h);

b) acordul a fost aprobat:

(i) de o majoritate a categoriilor de creanţe, din care una trebuie să fie o categorie de creanţe care beneficiază de cauze de preferinţă sau orice altă categorie de creanţe decât categoria de creanţe prevăzută la art. 15^4 alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar;

(ii) de cel puţin o categorie de creanţe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanţe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;

c) categoriile de creanţe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanţe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 15^4 alin. (3);

d) acordul a fost votat de cel puţin 30% din totalul creanţelor afectate.

(2) Tratamentul corect şi echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanţelor de la aceeaşi dată, atât afectate, cât şi neafectate, astfel încât:

a) niciun creditor nu primeşte mai mult decât cuantumul creanţei sale;

b) titularul unei creanţe afectate care nu votează acordul nu primeşte mai puţin decât valoarea distribuirilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi

confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord;

c) creditorii să primească un tratament mai puţin favorabil faţă de ceilalţi creditori din aceeaşi categorie de creanţe, potrivit listei creanţelor, doar în cazul în care îşi exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

Art. 15[8]. - (1) Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanţa de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanţe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunţării hotărârii de confirmare.

(2) Un acord de restructurare confirmat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotrivă sau nu şi-au exprimat votul cu privire la acesta. Acordul de restructurare confirmat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafectaţi de prevederile acestuia.

(3) Acordul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiţia respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.

(4) Pe o perioadă de 3 ani ulterior confirmării, trimestrial, administratorul restructurării va monitoriza implementarea acordului, chiar dacă perioada prevăzută pentru executarea sa este mai mare. În cazul în care perioada acordului este mai mică de 3 ani, atunci durata de monitorizare se reduce la perioada acestuia.

(5) În exercitarea atribuţiilor de monitorizare, administratorul restructurării va comunica creditorilor afectaţi un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a acordului de restructurare, precum şi faptul că, prin derularea acestuia, se menţine viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuţiei de monitorizare, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului restructurării toate informaţiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situaţiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informaţiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eşuarea acordului.

Art. 15[9]. - (1) În cazul în care acordul confirmat prevede reduceri de creanţe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunţării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea acordului.

(2) Pentru creanţele în litigiu la data întocmirii acordului, stabilirea cuantumului acestora se va face potrivit dreptului comun. Până la soluţionarea definitivă a litigiului de drept comun, creanţa în litigiu va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat. Pentru creanţa suplimentară stabilită, aceasta va fi considerată creanţă neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor.

(3) Creanţele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

Art. 15[10]. - (1) Ulterior confirmării acordului printr-o hotărâre definitivă şi până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenţei unui fals, dol sau unei erori esenţiale ori a unor titluri hotărâtoare şi până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanţe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanţelor a unei creanţe:

a) inexistente sau fictive;

b) într-un cuantum diferit faţă de întinderea sa;

c) într-o altă categorie de creanţe decât cea corespunzătoare situaţiei sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestaţia, judecătorul-sindic poate dispune:

a) menţinerea hotărârii de confirmare, modificarea listei creanţelor conform situaţiei juridice astfel stabilite şi, cu consimţământul debitorului, modificarea acordului, în cazul în care creanţa contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei şi se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea acordului de restructurare şi, dacă este cazul, restituirea plăţilor deja efectuate pentru achitarea unei creanţe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanţa contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului, conducând la adoptarea

unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestaţia se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situaţia ce determină promovarea contestaţiei.

(4) Contestaţia se soluţionează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la depunere, urmând a fi citaţi debitorul, administratorul restructurării, creditorul contestator şi creditorul a cărui creanţă este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestaţiei tuturor părţilor cu interese contrare în termenul de contestaţie. Dovada trimiterii contestaţiei se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanţa va stabili că este necesară comunicarea şi către alte părţi decât cele către care contestatorul a comunicat contestaţia, va dispune comunicarea şi către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligaţii. Neîndeplinirea obligaţiilor menţionate de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestaţia formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea acordului de restructurare până la pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti definitive.

Art. 15[11]. - **(1)** Procedura acordului de restructurare încetează prin pronunţarea unei hotărâri de închidere a procedurii de către judecătorul-sindic, într-un dosar asociat, în ipoteza:

a) îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea oricărei părţi sau a administratorului restructurării, adresată judecătorului-sindic. În acest caz, dacă prin acord s-au prevăzut reduceri de creanţe, reducerile rămân definitive de la data pronunţării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eşuării îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea:

(i) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanţa conform prevederilor acordului în termen de maximum 60 de zile de la data prevăzută în acord pentru plată, dacă părţile nu au încheiat o convenţie cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalţi creditori;

(ii) oricărui creditor, dacă desfăşurarea activităţii debitorului în decursul derulării acordului aduce pierderi averii sale şi nu prezintă perspective rezonabile de menţinere a viabilităţii afacerii;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-şi mai îndeplini obligaţiile asumate prin acord;

c) neîndeplinirii obligaţiei de modificare a acordului dispuse de judecătorul-sindic sau de instanţa de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părţi interesate.

(2) Ca urmare a eşuării acordului potrivit alin. (1) lit. b):

a) creanţele reduse renasc la data pronunţării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăţilor efectuate pe durata procedurii acordului de restructurare;

b) creditorii ale căror drepturi de calculare a dobânzilor, majorărilor sau penalităţilor de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, au fost suspendate prin acord îşi pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării acordului.

Art. 15[12]. - **(1)** Ulterior confirmării acordului de restructurare şi până la închiderea procedurii, debitorul nu va putea accesa o altă procedură de prevenire a insolvenţei.

(2) Ulterior confirmării acordului de restructurare şi până la închiderea procedurii, nu se poate deschide procedura insolvenţei faţă de debitor la cererea unui creditor afectat.

Art. 15[13]. - **(1)** Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul-sindic nu mai este necesară.

(2) În această situaţie, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvenţă contractat în vederea

avizării acordului.

(3) Practicianul în insolvenţă va aviza acordul întocmit şi negociat de debitor, verificând următoarele:

a) debitorul se află în dificultate;

b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectaţi;

c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de debitor;

d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectaţi a fost făcută în condiţiile prezentei legi;

e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenţei debitorului şi de asigurare a viabilităţii acestuia.

(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate se avizează de către practicianul în insolvenţă în maximum 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).

(5) Practicianul în insolvenţă va încheia un proces-verbal prin care va constata, după caz, îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (3) şi va confirma acordul sau neîndeplinirea lor şi va respinge acordul. Procesul-verbal va fi depus la Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România, se va înregistra într-un registru special şi va fi comunicat de practicianul în insolvenţă debitorului şi creditorilor afectaţi şi neafectaţi, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face menţiune şi în registrul comerţului.

(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvenţă se poate face contestaţie în termen de 10 zile de la comunicare, dispoziţiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.

(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situaţia existenţei unei finanţări noi, precum şi în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajaţi.

(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilităţii, inclusiv în ceea ce priveşte regimul fiscal al creanţelor reduse prin acord.

CAPITOLUL III
Concordatul preventiv

SECŢIUNEA 1
Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura

Art. 16. - Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor aflat în stare de dificultate, cu următoarele excepţii:

a) dacă în cei 3 ani anteriori depunerii cererii de deschidere a procedurii debitorul a mai beneficiat de procedura concordatului preventiv a cărui îndeplinire a eşuat;

b) se află în situaţiile prevăzute la art. 6^2;

c) se află în stare de insolvenţă.

Art. 17. - (1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuţii în procedura concordatului preventiv:

a) soluţionarea cererii de deschidere a procedurii de concordat preventiv;

b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor;

c) omologarea, la cererea administratorului concordatar, a planului de restructurare;

d) verificarea legalităţii constituirii categoriilor şi subcategoriilor de creanţe în vederea exercitării dreptului de vot asupra planului de restructurare;

e) judecarea contestaţiilor potrivit art. 29^1;

f) dispunerea, prin încheiere, a menţinerii sau prelungirii suspendării judiciare a executărilor silite contra debitorilor sau ridicarea suspendării în condiţiile prezentului capitol;

g) soluţionarea cererii de închidere a procedurii de concordat;

h) orice alte atribuţii prevăzute de lege.

(2) Judecătorul-sindic, trimestrial, analizează şi ia act de stadiul procedurii, în baza rapoartelor întocmite de administratorul concordatar, putând stabili, în condiţiile legii, şi alte obligaţii în sarcina debitorului.

Art. 18. - (1) Cererile formulate în temeiul prezentului titlu se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, părţile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

(2) Părţile cu sediul în străinătate sunt citate prin mijloace rapide de comunicare, la sediul sau, după caz, la domiciliul ori reşedinţa cunoscut/cunoscută al/a acestora; în lipsă, citarea se face prin afişare la uşa instanţei.

Art. 19. - Principalele atribuţii ale administratorului concordatar sunt următoarele:

a) întocmeşte raportul privind starea de dificultate a debitorului, lista creanţelor şi lista creanţelor în litigiu;

b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare;

c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază planul de restructurare şi face demersuri pentru soluţionarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor şi creditori ori între creditori;

d) poate solicita judecătorului-sindic verificarea legalităţii constituirii categoriilor şi subcategoriilor de creanţe;

e) convoacă, dacă este cazul, şedinţe colective ale creditorilor titulari ai unor creanţe afectate şi întocmeşte procesul-verbal al acestora;

f) supraveghează îndeplinirea obligaţiilor asumate de către debitor prin planul de restructurare;

g) întocmeşte, depune la dosarul cauzei şi transmite creditorilor afectaţi rapoarte trimestriale asupra activităţii sale şi a debitorului;

h) monitorizează şi, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea planului de restructurare prin orice acţiuni prevăzute prin acesta sau care sunt necesare în vederea realizării planului, cum ar fi: măsuri operaţionale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părţi din aceasta ca ansamblu independent;

i) solicită instanţei închiderea procedurii concordatului preventiv;

j) îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de prezentul capitol, instituite prin planul de restructurare ori stabilite de judecătorul-sindic.

Art. 20. - Onorariul administratorului concordatar contractat se stabileşte de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi se suportă din averea acestuia.

Art. 21. - Dacă unul sau mai mulţi creditori deţinând cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor afectate de planul de restructurare solicită convocarea creditorilor într-o şedinţă colectivă, administratorul concordatar este obligat să îi convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă şi care asigură confirmarea primirii acesteia.

Art. 22. - (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat şi prin corespondenţă, inclusiv prin mijloace de comunicare rapidă.

(2) O şedinţă colectivă a creditorilor concordatari poate fi organizată şi prezidată de administratorul concordatar, dacă votul asupra planului urmează a se acorda în cadrul unei astfel de şedinţe.

(3) La şedinţele creditorilor concordatari va putea fi invitat şi debitorul.

(4) În cazul în care şedinţa colectivă a creditorilor se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul concordatar în convocator, procesul-verbal al şedinţei va fi semnat doar de reprezentantul administratorului concordatar şi va fi comunicat, prin mijloace de comunicare rapidă, tuturor creditorilor care au participat la şedinţă, inclusiv celor care şi-au exercitat votul prin corespondenţă.

Art. 23. - (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepţiile prevăzute la lit. a), b) şi c) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

(2) Cererea va cuprinde:

a) raportul administratorului concordatar, care analizează starea de dificultate;
b) indicarea administratorului concordatar contractat, documentele care îi atestă acestuia calitatea de practician în insolvenţă activ şi asigurarea profesională valabilă;
c) declaraţia debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a) şi b) ale art. 16.
(3) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă şi la cererea unuia sau mai multor creditori care deţin o creanţă certă şi lichidă, cu condiţia obţinerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate. Cererea va fi însoţită de următoarele documente:
a) acordul debitorului, exprimat în scris, împreună cu indicarea practicianului ales de acesta;
b) justificarea dificultăţii, prin raportul administratorului concordatar, fie de către debitor, fie de către creditorul care formulează cererea;
c) declaraţia debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a), b) şi c) ale art. 16.
(4) În cazul în care creditorul are acordul debitorului, dar lipsesc celelalte documente care trebuie să însoţească cererea, judecătorul-sindic poate acorda un termen pentru depunerea acestora.
(5) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, constatând îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 16, deschide procedura de concordat preventiv şi numeşte administratorul concordatar contractat de către debitor. Încheierea se comunică, în vederea efectuării menţiunii, şi către registrul în care debitorul este înregistrat.
Art. 24. - (1) În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare. Planul de restructurare trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:
a) datele de identificare ale debitorului şi ale administratorului concordatar;
b) componenţa patrimoniului debitorului, defalcată pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele şi pasivele în momentul întocmirii planului de restructurare, valoarea acestora la data întocmirii planului;
c) analiza situaţiei economice a debitorului, a situaţiei salariaţilor, precum şi o descriere a cauzelor şi a nivelului dificultăţilor debitorului la momentul propunerii planului;
d) lista creanţelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanţe şi împărţite în:
- creanţe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora;
- creanţe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare;
e) creanţele în litigiu şi tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanţele în litigiu nu echivalează cu recunoaşterea dreptului litigios;
f) expunere de motive care explică de ce planul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvenţa debitorului şi de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reuşita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul concordatar;
g) măsurile de restructurare propuse sau o combinaţie a acestora, cum ar fi:
- restructurarea operaţională a activităţilor desfăşurate de debitor;
- schimbarea componenţei, a condiţiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;
- valorificarea unor active ale debitorului;
- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;
- fuziunea sau divizarea debitorului, în condiţiile legii;
- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acţionari sau asociaţi sau prin conversia creanţelor în acţiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalităţile de informare şi consultare a reprezentanţilor salariaţilor şi modalităţile în care planul va afecta forţa de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din iniţiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activităţii);

i) bugetul de venituri şi cheltuieli şi fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata planului de restructurare, cu împărţirea creditorilor între titulari de creanţe afectate şi titulari de creanţe neafectate;

j) finanţările noi, finanţările intermediare, precum şi motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a planului;

k) simularea distribuirilor de care ar beneficia creditorii afectaţi în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare a activelor existente în patrimoniul debitorului, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, şi prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin planul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin plan, se propun reduceri ale creanţei bugetare;

m) programul de plată a creanţelor, raportat la fluxurile financiare şi durata planului.

(2) Debitorul se asigură că suma prevăzută în planul de restructurare pentru plata creanţelor salariale este cel puţin egală celei pe care ar obţine-o în cazul executării silite, dar nu mai puţin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(3) Raportul de evaluare se va întocmi în funcţie de ipotezele care stau la baza măsurilor de restructurare preconizat a fi propuse în planul de restructurare, astfel cum au fost indicate de debitor. Raportul poate fi consultat în format electronic de creditorii interesaţi.

(4) Debitorul are posibilitatea de a include în planul de restructurare creanţele aflate în litigiu, în tot sau în parte, fără ca includerea acestora în planul de restructurare să echivaleze cu recunoaşterea dreptului litigios. Creanţele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

(5) Dispoziţiile art. 133 alin. (5) lit. K şi art. 135^1 se aplică corespunzător.

(6) În cazul contractelor a căror scadenţă depăşeşte termenul prevăzut pentru realizarea planului de restructurare sau al celor pentru care se propun eşalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, acestea vor continua în condiţiile agreate de părţi.

(7) Termenul maxim pentru implementarea măsurilor stabilite prin planul de restructurare este 48 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 10% din valoarea creanţelor afectate prin concordat.

(8) Planul de restructurare se comunică de către administratorul concordatar creditorilor ale căror creanţe sunt afectate prin mijloace de comunicare rapidă, care permit dovedirea recepţionării documentelor transmise.

(9) Planul de restructurare va fi depus la dosarul cauzei. Despre depunerea şi notificarea acestuia se face menţiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(10) Lista creanţelor va avea ca referinţă data deschiderii procedurii, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menţiona cel puţin următoarele informaţii:

a) identificarea creditorului şi adresa de contact;

b) valoarea creanţelor;

c) categoriile şi, dacă este cazul, subcategoriile în care sunt grupate creanţele în scopul votării concordatului;

d) drepturi de preferinţă.

Art. 25. - (1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanţei, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării se va suspenda şi cursul prescripţiei dreptului de a cere executarea silită.

(2) Pe parcursul perioadei prevăzute la alin. (1) nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), executarea silită a creanţelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacităţii plăţii sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar şi în mod eşalonat, cel puţin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.

(4) Suspendarea de drept a executărilor silite se menţine pe o perioadă de maximum 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunţării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condiţiilor de confirmare a acestuia.

(5) Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar, judecătorul-sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silite sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării, cu prelungiri şi reînnoiri, nu poate depăşi 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:

a) s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile şi nu a fost confirmat încă planul de restructurare;

b) nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor.

(6) Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări, precum şi cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, fără citarea părţilor, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.

(7) În cazul în care pronunţarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silite au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul-sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă suspendare, pentru motive temeinice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea şi pentru care debitorul şi-a exprimat acordul vor putea continua, la cererea creditorului adresată judecătorului-sindic în termen de maximum 5 zile de la data încetării suspendării de drept.

(9) Judecătorul-sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:

a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susţinut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulţi creditori sunt ori ar fi prejudiciaţi în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;

b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.

(10) Pe durata suspendării executării silite nu se poate deschide procedura insolvenţei faţă de debitor.

(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităţilor de întârziere şi a oricăror altor cheltuieli aferente creanţelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan.

Art. 25[1]. - **(1)** Suspendarea executărilor silite nu se aplică acordurilor de compensare bilaterală. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanţe faţă de un debitor care rezultă din aplicarea unui acord de compensare bilaterală.

(2) Dispoziţiile alin. (1) prima teză nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcţionarea activităţii debitorului, cu excepţia cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziţii tranzacţionate pe o bursă sau pe alte pieţe, în aşa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piaţă.

Art. 25[2]. - **(1)** Până la omologarea planului de restructurare, creditorii nu pot refuza executarea contractelor în derulare esenţiale, nu pot rezilia, executa în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanţe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru

neplata creanţelor, cu condiţia ca debitorul să respecte obligaţiile care îi revin în temeiul acestor contracte care ajung la scadenţă în cursul suspendării executării silite.

(2) Anterior omologării planului de restructurare, debitorul poate accesa finanţări intermediare, cu aprobarea prealabilă a administratorului concordatar.

SECŢIUNEA a 2-a
Negocierea, votarea şi omologarea planului de restructurare

Art. 26. - (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra planului de restructurare, debitorul împreună cu administratorul concordatar poate organiza una sau mai multe şedinţe de negociere, colective ori individuale, cu creditorii.

(2) Perioada în care se desfăşoară negocierile şi se exprimă votul asupra planului de restructurare nu poate depăşi un termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii acestuia. Oricând pe parcursul acestei perioade se poate depune cererea de omologare a planului de restructurare, dacă se obţine majoritatea prevăzută de lege.

(3) Dacă, în urma negocierilor purtate, planul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul concordatar va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanţelor, dacă este cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

(4) Debitorul va consemna rezultatul negocierilor purtate şi, dacă este cazul, şi votul creditorului afectat într-un înscris semnat de toate părţile implicate. Creditorul afectat poate transmite votul său şi printr-un înscris separat. Orice condiţionare a votului, abţinerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), judecătorul-sindic poate prelungi perioada negocierilor şi a exprimării votului cu maximum 30 de zile, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, pentru situaţia în care negocierile cu creditorii sunt într-un stadiu suficient de avansat şi prezintă perspective rezonabile de acceptare a planului de restructurare propus.

(6) Neaprobarea planului de restructurare în termenul prevăzut la alin. (2), respectiv alin. (5) atrage decăderea debitorului din dreptul de a cere omologarea acestuia.

Art. 27. - (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care deţin creanţe afectate, creditorii ale căror creanţe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.

(2) În cazul în care, pe durata negocierilor, au fost aduse modificări planului de restructurare, acesta va fi comunicat, de administratorul concordatar, creditorilor afectaţi în vederea exprimării votului, inclusiv lista actualizată a creanţelor, dacă este cazul, cu cel puţin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(3) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă la adresa menţionată în planul de restructurare sau comunicată ulterior. Votul asupra planului modificat în urma negocierilor se exprimă în termenul prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(4) Următoarele creanţe se constituie în categorii distincte, care votează separat un plan de restructurare:

a) creanţele care beneficiază de drepturi de preferinţă;

b) creanţele salariale;

c) creanţele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;

d) creanţele bugetare;

e) celelalte creanţe.

(5) În vederea votării planului de restructurare se pot constitui, în cadrul aceleiaşi categorii de creanţe, una sau

mai multe subcategorii aparţinând unor creditori cu interese specifice comune, al căror tratament poate fi diferit de la o subcategorie de creanţe la alta. Pentru determinarea intereselor specifice comune, debitorul poate utiliza următoarele criterii care includ, dar nu se limitează la:

a) natura creanţelor;

b) natura şi rangul cauzelor de preferinţă;

c) acţiunile aflate la dispoziţia creditorilor titulari în absenţa procedurii concordatului şi gradul de îndestulare a acestor creanţe în ipoteza exercitării acestor acţiuni;

d) apartenenţa la un grup de societăţi, în sensul prezentei legi.

(6) În vederea votării planului de restructurare se poate constitui categoria creanţelor creditorilor indispensabili.

(7) Un plan de restructurare va fi socotit acceptat de o categorie de creanţe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanţelor. În cazul constituirii de subcategorii de creanţe în cadrul unei categorii, categoria se consideră că a votat planul de restructurare dacă acceptarea este realizată de majoritatea absolută din valoarea creanţelor din categoria respectivă.

(8) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro în anul anterior nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanţe.

(9) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanţe, potrivit alin. (8), lista creanţelor individualizează fiecare creanţă împotriva averii debitorului, iar planul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanţelor afectate.

(10) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlaţi ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la şedinţă, dar pot vota cu privire la planul de restructurare doar în cazul în care acesta le acordă mai puţin decât ar primi în cazul falimentului.

Art. 28. - (1) După aprobarea planului de restructurare de către creditori, debitorul solicită judecătorului-sindic, în termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de aprobare a planului de restructurare, să omologheze planul de restructurare. Cererea de omologare va fi însoţită de următoarele documente:

a) planul de restructurare, în forma finală votată de creditori, potrivit prezentei legi;

b) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea planului de restructurare;

c) dovada de primire de către creditorii afectaţi a planului de restructurare, iar în cazul în care lipseşte dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menţionat în registrele în care sunt înregistraţi aceştia/domiciliul acestora;

d) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor şi voturile exprimate de aceştia.

(2) În urma analizării cererii de omologare:

A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) planul de restructurare a fost aprobat de creditorii din fiecare categorie de creanţe cu majoritate absolută;

b) creditorii din aceeaşi categorie de creanţe sunt trataţi în mod egal şi proporţional cu creanţa lor; în cazul constituirii de subcategorii, se aplică prevederile alin. (3);

c) comunicarea planului de restructurare tuturor părţilor afectate a fost făcută în condiţiile prezentei legi;

d) în cazul în care există creditori care nu au votat planul de restructurare sau nu au participat la vot, aceştia beneficiază de un tratament corect şi echitabil;

e) finanţarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a planului de restructurare şi nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;

f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenţei debitorului şi de asigurare a viabilităţii societăţii;

g) s-au respectat condiţiile de vot şi împărţirea în categorii şi subcategorii de creanţe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;

h) creanţele propuse a nu face parte din planul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede şi motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiţia de la pct. A, lit. a), judecătorul-sindic va putea admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la pct. A lit. b)-h);

b) planul de restructurare a fost aprobat:

(i) de o majoritate a categoriilor de creanţe, din care una trebuie să fie o categorie de creanţe care beneficiază de cauze de preferinţă sau orice altă categorie de creanţe decât categoria de creanţe prevăzută la art. 27 alin. (4) lit. e);

sau, în caz contrar,

(ii) cel puţin o categorie de creanţe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanţe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;

c) categoriile de creanţe care nu au votat planul de restructurare sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanţe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 27 alin. (4);

d) planul de restructurare a fost votat de cel puţin 30% din totalul creanţelor afectate.

(3) În cazul constituirii de subcategorii de creanţe potrivit prevederilor art. 27 alin. (5), judecătorul-sindic verifică şi dacă:

a) condiţia majorităţii absolute este îndeplinită în categoria de creanţe din care provin subcategoriile;

b) creditorii din subcategorii sunt trataţi în mod egal şi într-un mod proporţional cu creanţa lor;

c) au fost respectate criteriile de constituire a subcategoriilor de creanţe, potrivit art. 27 alin. (5).

(4) Tratamentul corect şi echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanţelor de la aceeaşi dată, atât afectate, cât şi neafectate astfel încât:

a) niciun creditor nu primeşte mai mult decât cuantumul creanţelor sale;

b) titularul unei creanţe afectate care nu votează planul de restructurare nu primeşte mai puţin decât valoarea distribuirilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan;

c) creditorii să primească un tratament mai puţin favorabil faţă de ceilalţi creditori din aceeaşi categorie de creanţe sau, după caz, subcategorie de creanţe, potrivit listei creanţelor, doar în cazul în care îşi exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

(5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunţată în camera de consiliu, în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicaţii suplimentare, poate să citeze debitorul şi/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluţionează cererea de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar şi tuturor creditorilor ale căror creanţe au fost afectate de planul de restructurare, precum şi creditorilor titulari de creanţe neafectate.

(6) Planul de restructurare, aprobat de creditori şi omologat de judecătorul-sindic, se comunică creditorilor afectaţi şi creditorilor titulari ai unor creanţe neafectate, prin intermediul administratorului concordatar în termen de 48 de ore de la pronunţarea încheierii, şi se menţionează în registrul în care este înregistrat debitorul.

(7) Modificarea planului de restructurare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii, fără a se putea depăşi durata totală maximă a derulării planului de la omologarea iniţială. Modificarea şi votarea modificării planului se vor face în aceleaşi condiţii prevăzute pentru întocmirea şi votarea planului, în raport de creanţele afectate rămase în sold la data votului. Modificarea planului va trebui să fie omologată de judecătorul-sindic.

Art. 29. - (1) De la data pronunţării hotărârii de omologare a planului de restructurare se suspendă de drept

executările silite individuale asupra debitorului ce au ca obiect recuperarea unor creanţe afectate şi curgerea prescripţiei dreptului de a cere executarea silită creanţelor acestora.

(2) Dobânzile, penalităţile de întârziere şi orice alte accesorii aferente creanţelor afectate vor avea tratamentul prevăzut în planul de restructurare omologat.

(3) În cazul în care planul de restructurare omologat prevede reduceri de creanţe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunţării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea planului de restructurare.

Art. 29[1]. - (1) Ulterior omologării planului de restructurare printr-o hotărâre definitivă şi până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenţei unui fals, dol sau unei erori esenţiale ori a unor titluri hotărâtoare şi până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanţe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanţelor a unei creanţe:

a) inexistente sau fictive;

b) într-un cuantum diferit faţă de întinderea sa;

c) într-o altă categorie de creanţe decât cea corespunzătoare situaţiei sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestaţia, judecătorul-sindic poate dispune:

a) menţinerea hotărârii de omologare, modificarea listei creanţelor potrivit situaţiei juridice astfel stabilite şi, cu consimţământul debitorului, modificarea planului de restructurare, în cazul în care creanţa contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei şi se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea planului de restructurare şi, dacă este cazul, restituirea plăţilor deja efectuate pentru achitarea unei creanţe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanţa contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra planului de restructurare, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestaţia se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situaţia ce determină formularea contestaţiei.

(4) Contestaţia se soluţionează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la data depunerii, urmând a fi citaţi debitorul, administratorul concordatar, creditorul contestator şi creditorul a cărui creanţă este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestaţiei tuturor părţilor cu interese contrare în termenul de contestaţie. Dovada trimiterii contestaţiei se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanţa va stabili că este necesară comunicarea şi către alte părţi decât cele către care contestatorul a comunicat contestaţia, va dispune comunicarea şi către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligaţii. Neîndeplinirea obligaţiilor prevăzute de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestaţia formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea planului de restructurare până la pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti definitive.

Art. 30. - (1) Creditorul a cărui creanţă nu este afectată este obligat ca, anterior demarării oricăror proceduri de executare silită, să notifice debitorul în acest sens. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării, debitorul poate derula negocieri referitoare la condiţiile de aderare la planul de restructurare, inclusiv prin stabilirea unor condiţii de acordare a unei protecţii corespunzătoare, negociere la care creditorul este obligat să participe.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru creanţele bugetare neafectate se aplică procedura medierii prevăzută la art. 230[1] din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi, dacă este cazul,

prevederile art. 5^2 alin. (2).

Art. 31. - De la data omologării până la data pronunţării unei hotărâri judecătoreşti de încetare a procedurii nu se poate deschide procedura insolvenţei faţă de debitor la cererea unui creditor afectat.

Art. 32. - Pentru creditorii care deţin creanţe născute după data omologării planului de restructurare şi neachitate la scadenţă, dispoziţiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33. - (1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanţa de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanţe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunţării hotărârii de omologare.

(2) Un plan de restructurare omologat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotrivă sau nu şi-au exprimat votul cu privire la acesta. Planul de restructurare omologat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafectaţi de prevederile acestuia.

(3) Planul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiţia respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 71.

(4) După omologare, debitorul îşi desfăşoară activitatea în limitele afacerii sale obişnuite, în condiţiile planului de restructurare, sub supravegherea administratorului concordatar.

(5) În exercitarea atribuţiilor de supraveghere a planului de restructurare, administratorul concordatar va comunica creditorilor afectaţi de planul de restructurare un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a planului de restructurare, precum şi faptul că, prin derularea acestuia, se menţine viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuţiei de supraveghere, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului concordatar toate informaţiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situaţiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informaţiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eşuarea planului de restructurare.

SECŢIUNEA a 3-a
Închiderea procedurii concordatului preventiv

Art. 34. - (1) Procedura concordatului preventiv se închide prin hotărâre a judecătorului-sindic în următoarele situaţii:

a) îndeplinirea prevederilor planului de restructurare, la cererea oricărei părţi sau a administratorului concordatar. În acest caz, dacă prin planul de restructurare s-au prevăzut reduceri de creanţe, reducerile rămân definitive de la data pronunţării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eşuarea îndeplinirii prevederilor planului de restructurare, la cererea:

(i) oricărui creditor, dacă desfăşurarea activităţii debitorului în decursul derulării planului de restructurare aduce pierderi averii sale şi nu prezintă perspective rezonabile de menţinere a viabilităţii afacerii;

(ii) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanţa conform prevederilor planului de restructurare în termen de maximum 60 de zile de la data prevăzută în planul de restructurare pentru plată, dacă părţile nu au încheiat o convenţie cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalţi creditori;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-şi mai îndeplini obligaţiile asumate prin planul de restructurare;

c) neîndeplinirii obligaţiei de modificare a planului de restructurare dispusă de judecătorul-sindic sau de instanţa de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părţi interesate;

d) în cazul în care planul de restructurare nu este votat de creditori în termenul de negociere, nu este omologat de judecătorul-sindic sau în cazul în care debitorul consideră că negocierile nu pot conduce la aprobarea unui plan de restructurare.

(2) Ca urmare a eşuării planului de restructurare potrivit alin. (1) lit. b):

a) eventualele creanţe reduse renasc la data pronunţării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăţilor efectuate pe durata procedurii concordatului preventiv;

b) creditorii care au drept la perceperea dobânzilor, majorărilor sau penalităţilor de orice fel ori cheltuială, numite generic accesorii, suspendate prin planul de restructurare, îşi pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării planului de restructurare.

~~**Art. 35. -** **(1)** În situaţia în care se constată încălcarea gravă de către debitor a obligaţiilor asumate prin concordatul preventiv, adunarea creditorilor concordatari poate hotărî introducerea acţiunii în rezoluţiune a concordatului preventiv. Asupra acestui aspect adunarea poate delibera chiar dacă nu a fost înscris pe ordinea de zi. De asemenea, poate introduce această acţiune, în aceleaşi condiţii, creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor acceptate şi necontestate.~~

~~**(2)** În înţelesul alin. (1) reprezintă încălcare gravă a obligaţiilor asumate de debitor prin concordatul preventiv acţiuni precum: favorizarea unuia sau a mai multor creditori în dauna celorlalţi, ascunderea sau înstrăinarea de active în perioada concordatului preventiv, efectuarea de plăţi fără contraprestaţie sau în condiţii ruinătoare.~~

~~**(3)** Dacă adunarea creditorilor concordatari a decis introducerea acţiunii în rezoluţiune, procedura concordatului preventiv se suspendă de drept.~~

~~**(4)** Prin hotărârea de admitere a acţiunii în rezoluţiune, judecătorul sindic acordă creditorilor daune interese, potrivit dreptului comun.~~

~~**Art. 36. -** **(1)** Dacă procedura concordatului preventiv se finalizează cu succes, la termenul prevăzut în contract sau anterior acestuia, după caz, judecătorul sindic va pronunţa o încheiere prin care va constata realizarea obiectului concordatului preventiv. În acest caz, modificările creanţelor prevăzute în concordatul preventiv rămân definitive.~~

~~**(2)** În cazul în care în cursul derulării procedurii, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 24 alin. (4), administratorul concordatar apreciază că este imposibilă realizarea obiectivelor concordatului din motive neimputabile debitorului, poate cere judecătorului sindic constatarea nereuşitei concordatului preventiv şi închiderea procedurii.~~

~~**Art. 37. -** **(1)** Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.~~

~~**(2)** Prevederile prezentului titlu nu sunt aplicabile în privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală.~~

Art. 37[1]. - **(1)** Prevederile prezentului capitol se aplică şi societăţilor parte dintr-un grup, care au formulat o cerere comună de deschidere a procedurii concordatului preventiv. Dispoziţiile art. 185 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1) se vor forma dosare asociate pentru fiecare societate care a solicitat deschiderea procedurii concordatului preventiv, iar judecătorul-sindic va analiza condiţiile deschiderii procedurii pentru fiecare societate în parte.

(3) Fiecare societate va desemna acelaşi administrator concordatar, care va întocmi un singur plan de restructurare.

(4) Planul de restructurare va fi comunicat potrivit prevederilor prezentei legi fiecărui creditor afectat al fiecărei societăţi.

(5) Îndeplinirea condiţiilor de vot va fi verificată de judecătorul-sindic în fiecare dosar asociat. Neîndeplinirea condiţiilor de vot pentru una dintre societăţi va conduce la respingerea cererii de omologare a planului de

restructurare.

(6) Omologarea planului de restructurare va fi făcută de judecătorul-sindic în cadrul dosarului societăţii-mamă sau, dacă faţă de aceasta nu s-a deschis procedura, în cadrul primului dosar înregistrat, printr-o singură încheiere executorie, ce poate fi atacată cu apel, în condiţiile prezentului titlu.

(7) Prevederile cap. III se aplică, în mod corespunzător, în măsura compatibilităţii, şi grupului de societăţi.

TITLUL II
Procedura insolvenţei

CAPITOLUL I
Dispoziţii comune

SECŢIUNEA 1
Aspecte generale

Art. 38. - (1) Procedura generală prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor prevăzuţi la art. 3, cu excepţia celor cărora li se aplică procedura simplificată.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor aflaţi în stare de insolvenţă care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

~~**a)** profesionişti persoane fizice supuse obligaţiei de înregistrare în registrul comerţului, cu excepţia celor care exercită profesii liberale;~~

~~**b)** întreprinderi familiale, membrii întreprinderii familiale;~~

c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) şi îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

1. nu deţin niciun bun în patrimoniul lor;

2. documentele contabile nu pot fi găsite;

3. societatea nu mai are organe de administrare sau acestea nu mai pot funcţiona;

4. nu mai sunt îndeplinite condiţiile referitoare la sediul social/profesional;

d) persoane juridice dizolvate voluntar, judiciar sau de drept, anterior formulării cererii introductive, chiar dacă lichidatorul judiciar nu a fost numit sau, deşi numit, menţiunea privitoare la numirea sa nu a fost înscrisă în registrul comerţului;

e) debitori care şi-au declarat prin cererea introductivă intenţia de intrare în faliment;

f) orice persoană care desfăşoară activităţi specifice profesioniştilor, care nu a obţinut autorizarea cerută de lege pentru exploatarea unei întreprinderi şi nu este înregistrată în registrele speciale de publicitate; aplicarea prezentei legi faţă de aceste persoane nu exclude sancţiunile aplicabile pentru lipsa autorizării sau înregistrării respectivei persoane.

Art. 39. - (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea şi comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar şi/sau de lichidatorul judiciar, vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plăţile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziţii emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidatorul judiciar.

(3) Disponibilităţile băneşti vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităţilor în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plăţile urmând a fi făcute potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activităţii practicienilor în insolvenţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pe baza unui buget previzionat.

(5) În cadrul adunării creditorilor, administratorul judiciar va putea solicita creditorilor avansarea sumelor necesare continuării procedurii.

(6) În scopul şi în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidităţi în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esenţiale pentru reorganizare, şi va proceda la valorificarea de urgenţă la minim valoarea de lichidare a acestora, stabilită de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparţine administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei şi se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la publicarea extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).

(7) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi susţinut de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiţiei, precum şi din preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvenţă, inclusiv din fondurile obţinute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(8) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite cu prioritate în momentul existenţei disponibilului în contul debitorului. Sumele plătite din fondul de lichidare pentru cheltuielile de procedură sunt considerate avansuri şi vor fi restituite de către practicianul în insolvenţă din averea debitoarei la momentul existenţei lor.

(9) Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România va comunica Oficiului Naţional al Registrului Comerţului şi instanţelor judecătoreşti pe lângă care funcţionează registrul societăţilor agricole, respectiv registrul asociaţiilor şi fundaţiilor, numărul contului şi unitatea la care acesta este deschis şi orice modificări ulterioare ale acestuia.

SECŢIUNEA a 2-a
Organele care aplică procedura. Participanţii la procedură

Art. 40. - (1) Organele care aplică procedura sunt: instanţele judecătoreşti, judecătorul-sindic, administratorul judiciar şi lichidatorul judiciar.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor şi operaţiunilor prevăzute de prezenta lege, precum şi realizarea, în condiţiile legii, a drepturilor şi obligaţiilor celorlalţi participanţi la aceste acte şi operaţiuni.

Art. 40[1]. - (1) Pentru toate cererile, contestaţiile, acţiunile întemeiate pe dispoziţiile prezentului titlu, întâmpinările, precum şi toate actele depuse în dovedirea pretenţiilor formulate, titularul acestora va depune şi dovada comunicării lor debitorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului şi/sau comitetului creditorilor după caz, în forma şi termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea prevede comunicarea către toţi creditorii procedurii, atunci aceasta se va realiza de către instanţa de judecată prin BPI.

(2) Neîndeplinirea obligaţiilor prevăzute la alin. (1) atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările şi completările ulterioare, se dublează.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi la soluţionarea căilor de atac formulate în temeiul prezentului titlu.

§ 1. Instanţele judecătoreşti

Art. 41. - (1) Toate procedurile prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia apelului, sunt de competenţa tribunalului sau, dacă este cazul, a tribunalului specializat în a cărui circumscripţie debitorul şi-a avut sediul

social/profesional cel puţin 6 luni anterior datei sesizării instanţei. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secţie specială de insolvenţă, acesteia îi aparţine competenţa pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Sediul social/profesional al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul în care este înregistrat. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puţin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenţei, sediul social/profesional al debitorului este cel cu care acesta figura în registrul în care acesta era înregistrat.

(3) Tribunalul, legal învestit cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenţei potrivit alin. (1), rămâne competent să soluţioneze cauza, indiferent de schimbările ulterioare de sediu al debitorului.

(4) Toate cererile, contestaţiile, acţiunile întemeiate pe dispoziţiile prezentului capitol se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanţă, cu menţiunea că termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei. În ceea ce priveşte cererile de deschidere a procedurii de insolvenţă ori în alte cazuri în care legea prevede termene speciale se va ţine cont de aceste termene speciale. În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei nu sunt aplicabile dispoziţiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii.

(5) În litigiile care au fost promovate în temeiul dreptului comun, după deschiderea procedurii insolvenţei citarea debitorului se va face la sediul acestuia şi la sediul administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

Art. 42. - (1) Citarea părţilor, precum şi comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin BPI. Comunicarea citaţiilor, a convocărilor şi notificărilor către participanţii la proces, al căror sediu, domiciliu sau reşedinţă se află în străinătate, este supusă dispoziţiilor Codului de procedură civilă coroborate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare şi extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) şi abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000 al Consiliului, după caz. BPI va fi realizat în formă electronică. Acoperirea cheltuielilor de publicare a BPI se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiţiei.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezentul capitol vor fi citate în calitate de părţi numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluţionare judecătoruluisindic, în condiţii de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispoziţiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziţii exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii şi notificarea deschiderii procedurii se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Creditorii care nu au fost notificaţi potrivit prevederilor art. 99 alin. (3) sunt consideraţi de drept în termenul de depunere a cererilor de admitere a creanţelor, prin depunerea unei cereri de admitere la masa credală şi vor prelua procedura în stadiul în care se afla în momentul înscrierii lor la masa credală.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), prima citare şi comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acţiune, în temeiul dispoziţiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenţei, se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi prin BPI. Instanţele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI.

(5) În cazul în care debitorul este o societate tranzacţionată pe o piaţă reglementată, judecătorul-sindic va comunica Autorităţii pentru Supraveghere Financiară hotărârea de deschidere a procedurii.

(6) Formatul şi conţinutul-cadru ale actelor care se publică în BPI şi ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare şi comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiţiei şi sunt utilizate în mod

obligatoriu de toţi participanţii la procedură.

(7) Notificările, cu excepţia cazului în care sarcina notificării aparţine altor organe care aplică procedura, şi convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz.

(8) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanţelor sunt prezumaţi că au în cunoştinţă termenele prevăzute la art. 100 ori la art. 146 sau 147, după caz, şi nu vor mai fi citaţi.

(9) În vederea publicării citaţiilor, convocărilor şi notificărilor actelor de procedură efectuate de instanţele judecătoreşti, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează BPI.

(10) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti în BPI înlocuieşte, de la data publicării acestora, citarea, convocarea şi notificarea actelor de procedură efectuate individual faţă de participanţii la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

Art. 43. - (1) Curtea de apel va fi instanţa de apel pentru hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic. Hotărârile curţii de apel sunt definitive.

(2) Termenul de apel este de 7 zile de la comunicarea hotărârii realizată prin publicare în BPI, dacă prin lege nu se prevede altfel. Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgenţă. Citarea apelanţilor, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a intimaţilor în apel şi comunicarea deciziilor pronunţate se fac prin BPI. Instanţele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI. Procedura va fi considerată îndeplinită dacă citaţia se publică cu cel puţin 5 zile calendaristice înainte de data stabilită pentru înfăţişare. În vederea soluţionării apelului se trimit la curtea de apel, în copie certificată, de grefierul-şef al tribunalului, numai actele care interesează soluţionarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic în cazul în care apelul priveşte o hotărâre a judecătorului-sindic pentru care nu s-a format dosar asociat. În cazul în care instanţa de apel consideră necesare şi alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părţilor interesate, prin rezoluţia la primirea cererii de apel sau prin încheiere în cursul soluţionării apelului, să le depună în copie certificată sau le va solicita jucătorului-sindic.

(3) Apelul se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele derogări: termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 10 zile de la comunicarea cererii şi a motivelor de apel, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 3 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei.

(4) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, apelul nu suspendă executarea hotărârilor judecătoruluisindic.

(5) Următoarele hotărâri ale judecătorului-sindic vor putea fi suspendate de instanţa de apel:

a) sentinţa de deschidere a procedurii insolvenţei împotriva debitorului;

b) sentinţa prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentinţa prin care se decide intrarea în faliment;

d) sentinţa de soluţionare a contestaţiei la planul de distribuire a fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe;

e) sentinţa de soluţionare a contestaţiilor împotriva măsurilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar;

f) încheierea prin care s-a confirmat practicianul în insolvenţă;

g) încheierea prin care a fost înlocuit practicianul în insolvenţă;

h) sentinţa prin care s-au soluţionat acţiunile în anulare prevăzute la art. 117-122.

(6) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunţate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluţiona toate apelurile următoare privind aceeaşi procedură, exercitate împotriva aceleiaşi hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunţate de judecătorul-sindic în acelaşi dosar de insolvenţă.

(7) Curtea de apel învestită cu soluţionarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-

a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenţei, admiţând apelul, va anula hotărârea şi va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru deschiderea procedurii insolvenţei.

Art. 44. - Repartizarea cauzelor, având ca obiect procedura prevăzută de prezentul titlu, judecătorilor desemnaţi ca judecători-sindici se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

§ 2. Judecătorul-sindic

Art. 45. - (1) Principalele atribuţii ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) pronunţarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenţei şi, după caz, de intrare în faliment, atât prin procedura generală, cât şi prin procedura simplificată;

b) judecarea contestaţiei debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;

c) judecarea opoziţiei creditorilor la deschiderea procedurii;

d) desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilităţi, prin sentinţa de deschidere a procedurii, după caz, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu, solicitat de creditorul care a depus cererea de deschidere a procedurii ori de către debitor, dacă cererea îi aparţine acestuia. În lipsa unei astfel de propuneri făcute de către debitor sau de către oricare dintre creditori, desemnarea se va face dintre practicienii în insolvenţă înscrişi în Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România, care şi-au depus ofertă la dosar. Dacă nu s-a depus nicio ofertă, va desemna aleatoriu pe oricare dintre practicienii în insolvenţă înscrişi în Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România. În cazul în care atât debitorul, cât şi creditorul au solicitat desemnarea câte unui administrator judiciar/lichidator judiciar va avea prevalenţă cererea creditorului. Dacă creditorii solicită a fi desemnaţi administratori judiciari/lichidatori judiciari diferiţi, judecătorul-sindic va desemna motivat pe unul dintre cei propuşi de aceştia. Desemnarea se va face pentru administrarea procedurii până la confirmarea acestuia în condiţiile legii. Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a atribuţiilor acestuia pentru această perioadă;

e) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar desemnat de adunarea creditorilor ori de creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor. Dacă nu există contestaţii asupra legalităţii hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părţilor, în termen de 5 zile de la sesizarea judecătorului-sindic;

f) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4);

g) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-şi mai conduce activitatea;

h) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvenţă, potrivit art. 169, sau sesizarea organelor de urmărire penală atunci când există date cu privire la săvârşirea unei infracţiuni;

i) judecarea acţiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar pentru anularea unor acte ori operaţiuni frauduloase, potrivit prevederilor art. 117-122 şi a acţiunilor în nulitatea plăţilor sau operaţiunilor efectuate de către debitor, fără drept, după deschiderea procedurii;

j) judecarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor sau ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar;

k) confirmarea planului de reorganizare, după votarea lui de către creditori;

l) soluţionarea cererii administratorului judiciar sau a creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară şi de intrare în faliment;

m) soluţionarea contestaţiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului judiciar;

n) judecarea acţiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

o) judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situaţiile în care nu se poate lua o hotărâre în şedinţele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocaţi, la cel puţin două şedinţe ale acestora având aceeaşi ordine de zi;

p) dispunerea convocării adunării creditorilor, cu o anumită ordine de zi;

q) pronunţarea hotărârii de închidere a procedurii;

r) orice alte atribuţii prevăzute de lege.

(2) Atribuţiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activităţii administratorului judiciar şi/sau al lichidatorului judiciar şi la procesele şi cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenţei. Atribuţiile manageriale aparţin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepţional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-şi administra averea. Deciziile manageriale ale administratorului judiciar, lichidatorului judiciar sau debitorului care şi-a păstrat dreptul de administrare pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori, prin organele acestora.

Art. 46. - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate, separat, numai cu apel.

(2) Dispoziţiile art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunţă succesiv hotărâri în acelaşi dosar, cu excepţia situaţiei rejudecării, după anularea hotărârii în apel.

(3) Hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic vor fi motivate de acesta în termen de 20 de zile de la data pronunţării hotărârii.

§ 3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 47. - (1) Adunarea creditorilor va fi convocată şi prezidată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dacă prezenta lege sau judecătorul-sindic nu dispune altfel. Secretariatul şedinţelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

(2) Creditorii cunoscuţi vor fi convocaţi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în cazurile prevăzute expres de prezenta lege şi ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată şi de comitetul creditorilor sau de către creditorii deţinând creanţe în valoare de cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot. În această situaţie, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar refuză să prezideze adunarea creditorilor ori nu se prezintă la data şi locul convocării, aceasta va fi prezidată de preşedintele comitetului creditorilor ori, în lipsă, de creditorul care a cerut convocarea, reprezentaţi sau asistaţi de un avocat ori de un consilier juridic. În acest caz, convocarea şi orice alte documente şi informaţii aferente acesteia vor fi comunicate de urgenţă administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Procesul-verbal întocmit va fi transmis spre publicare în BPI în termen de 3 zile de către persoana care a prezidat adunarea.

Art. 48. - (1) Convocarea creditorilor se realizează prin publicare în BPI cu cel puţin 5 zile anterior ţinerii şedinţei şi trebuie să cuprindă ordinea de zi a acesteia. Convocatorul se depune la BPI cu 3 zile înaintea datei la care trebuie efectuată publicarea.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepţia cazului în care la şedinţă participă titularii tuturor creanţelor şi aceştia sunt de acord cu introducerea chestiunii respective pe ordinea de zi a şedinţei.

(3) Creditorii pot fi reprezentaţi în adunare prin împuterniciţi cu procură specială sau, în cazul creditorilor bugetari şi al celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

(4) Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care îşi exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, ataşat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi comunicate prin orice mijloace, până

în ziua şi la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar.

(5) La şedinţele adunării creditorilor, salariaţii debitorului vor putea fi reprezentaţi de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanţelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti ce li se cuvin.

(6) Deliberările şi hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de preşedintele şedinţei, membrii comitetului creditorilor, precum şi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. În cazul în care şedinţa adunării creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanţă indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator, care permite identificarea participanţilor, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea şedinţei este obligatorie şi constituie probă în instanţă în cazul contestării procesului-verbal al adunării. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei şi trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective şi au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum şi la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la şedinţa adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepţia celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, şi de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor şi va fi soluţionată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a creditorilor. Citarea părţilor şi comunicarea actelor către aceştia se fac prin BPI.

Art. 49. - (1) Cu excepţia cazurilor în care legea cere o majoritate specială, şedinţele adunării creditorilor au loc în prezenţa titularilor de creanţe însumând cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorităţii, prin valoare, a creanţelor prezente cu drept de vot. Votul condiţionat este considerat vot negativ. Sunt consideraţi prezenţi şi creditorii care au votat valabil prin corespondenţă.

(2) Calculul valorii totale a creanţelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la:

a) ulterior publicării în BPI a tabelului preliminar şi până la publicarea în BPI a tabelului definitiv, valoarea creanţelor verificate şi acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv şi până la confirmarea unui plan de reorganizare sau, în cazul neconfirmării planului, până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare şi până la deschiderea procedurii de faliment, potrivit cuantumului cuprins în programul de plăţi, modificat în urma stingerii creanţelor achitate în plan;

d) după deschiderea procedurii de faliment până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din tabelul definitiv aşa cum acesta a fost modificat în urma stingerii creanţelor;

e) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) În cazul în care, ulterior adoptării hotărârii adunării creditorilor, se constată, prin hotărâre definitivă, că votul a fost viciat prin introducerea sau eliminarea unei creanţe pentru care titularul acesteia solicitase înscrierea în tabelul de creanţe şi dacă votul astfel viciat ar fi putut conduce la adoptarea unei alte hotărâri, adunarea creditorilor se reconvoacă cu aceeaşi ordine de zi. În cazul în care noua hotărâre a adunării creditorilor este diferită faţă de cea iniţială, judecătorul-sindic poate decide desfiinţarea în tot ori în parte a actelor sau operaţiunilor încheiate în temeiul hotărârii iniţiale.

(4) În cazurile privind creditorii ale căror creanţe au fost stinse total sau parţial se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanţe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica şi tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleaşi termene şi condiţii şi tabelul astfel publicat.

Art. 50. - (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre cei cu drept de vot, cu creanţele beneficiind de cauze de preferinţă, creanţele bugetare şi chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditori, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuţiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanţe.

(3) Pentru necesităţile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un preşedinte al comitetului creditorilor. comitetul creditorilor va fi citat în persoana preşedintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4) În cadrul primei şedinţe a adunării creditorilor, aceştia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, dintre cei deţinând creanţe ce beneficiază de cauze de preferinţă, creanţe bugetare şi creanţe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii şi care se oferă voluntar, selecţia fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanţelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obţine majoritatea necesară, se va menţine comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a celorlalţi membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere, modificarea componenţei acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistenţa comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 51. - (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuţii:

a) să analizeze situaţia debitorului şi să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activităţii debitorului şi la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul judiciar care doreşte să fie desemnat de către creditori în dosar condiţiile numirii;

c) să ia cunoştinţă de rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, să le analizeze şi, dacă este cazul, să formuleze contestaţii la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar şi efectele acestora şi să propună, motivat, şi alte măsuri;

e) să solicite ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acţiuni pentru anularea unor acte sau operaţiuni frauduloase, făcute de debitor în dauna creditorilor, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), atunci când astfel de acţiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar.

(2) Comitetul creditorilor se întruneşte ori de câte ori este necesar, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz, ori la cererea oricărui membru al comitetului creditorilor. Comunicarea şi votul se vor putea efectua prin orice mijloc care asigură transmiterea textului şi confirmarea primirii acestuia.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezenţa administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reţine pe scurt conţinutul deliberărilor, precum şi hotărârile luate. În cazul în care şedinţa comitetului creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanţă indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator care permite identificarea

participanţilor, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea şedinţei este obligatorie şi constituie probă în instanţă în cazul contestării procesului-verbal al comitetului. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei şi trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data comitetului creditorilor.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, din cauza interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanţi la procedură, acesta se va abţine de la vot, sub sancţiunea anulării deciziei comitetului creditorilor, dacă fără votul său nu s-ar fi întrunit majoritatea cerută. În astfel de cazuri, anularea deciziei nu exclude răspunderea creditorului demonstrat a se fi aflat în conflict de interese, pentru prejudiciile create averii debitorului printr-o asemenea faptă.

(6) Împotriva acţiunilor, măsurilor şi deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestaţie la judecătorul-sindic, în termen de 5 zile de la publicarea procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situaţie de conflict de interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la şedinţele comitetului creditorilor, la cererea oricărui creditor, judecătorul-sindic îl va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute la art. 50 alin (4).

§ 4. Administratorul special

Art. 52. - După deschiderea procedurii, adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor/membrilor debitorului va desemna, pe cheltuiala acestora, administratorul special.

(2) Nu poate fi desemnată ca administrator special o persoană fizică sau juridică care are şi calitatea de creditor.

Art. 53. - (1) Adunarea generală a acţionarilor, asociaţilor sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu.

(2) Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Dacă adunarea asociaţilor/acţionarilor/membrilor, convocată potrivit alin. (1), nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost deja ridicat, iar debitorul, respectiv asociaţii/acţionarii/membrii sunt decăzuţi din drepturile recunoscute de procedură şi care sunt exercitate prin administrator special.

(3) Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluţionarea acţiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exerciţiul funcţiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu şi fără citarea părţilor. În cazul în care ulterior adunarea generală a asociaţilor/acţionarilor/membrilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în care se găseşte la data desemnării.

Art. 54. - Mandatul administratorilor statutari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Încetarea mandatului impune obligaţia predării gestiunii.

Art. 55. - După deschiderea procedurii şi numirea administratorului special, adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor/membrilor îşi suspendă activitatea şi se va putea întruni, la convocarea administratorului judiciar, în cazurile expres şi limitativ prevăzute de prezenta lege.

Art. 56. - (1) Administratorul special are următoarele atribuţii:

a) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acţiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor

rezultând din nerespectarea art. 84;

b) formulează contestaţii în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

c) propune un plan de reorganizare;

d) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului, doar în situaţia în care nu i s-a ridicat debitorului dreptul de administrare;

e) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primeşte raportul final şi situaţia financiară de închidere şi participă la şedinţa convocată pentru soluţionarea obiecţiunilor şi aprobarea raportului;

f) primeşte notificarea închiderii procedurii.

(2) După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care îi conduce şi activitatea de afaceri, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acţionarilor/asociaţilor/membrilor.

§ 5. Administratorul judiciar

Art. 57. - (1) Practicienii în insolvenţă interesaţi vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziţiei de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calităţii de practician în insolvenţă şi o copie de pe poliţa de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvenţă interesat va putea arăta şi disponibilitatea de timp şi de resurse umane, precum şi experienţa generală sau specifică necesare preluării dosarului şi bunei administrări a cazului. În cazul în care debitorul, respectiv creditorul/creditorii nu au formulat propuneri şi nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvenţă ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România.

(2) În cadrul primei şedinţe a adunării creditorilor, creditorii care deţin mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i şi onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i onorariul. În această din urmă situaţie nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima şedinţă a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât şi stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu şi să îi stabilească onorariul.

(4) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgenţă, cu citarea administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) În orice moment al procedurii, la cererea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive bine justificate, judecătorul-sindic poate încuviinţa înlocuirea acestuia, în urma analizei cererii. În acest caz, judecătorul-sindic va desemna un alt administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în condiţiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. d).

(6) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) şi (3), în termen de 5 zile de la data publicării acesteia în BPI. Judecătorul va soluţiona, de urgenţă şi deodată, toate contestaţiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat sau,

după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator judiciar.

(7) Dacă în termenul stabilit la alin. (6) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditori sau de creditorul ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, dacă acesta îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, dispunând totodată încetarea atribuţiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin încheierea sau, după caz, sentinţa de deschidere a procedurii.

(8) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvenţă, potrivit legii.

(9) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei poliţe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuţiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecinţa activităţii administratorului judiciar pe perioada exercitării calităţii sale.

(10) Este interzis administratorului judiciar, sub sancţiunea revocării din funcţie şi a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

(11) Practicianul în insolvenţă, în calitatea sa de organ care aplică procedura, nu va putea fi sancţionat sau obligat la plata oricăror cheltuieli de judecată, amenzi, daune sau oricăror altor sume, de către instanţa de judecată sau de altă autoritate, pentru fapte sau omisiuni imputabile debitorului.

(12) Dacă adunarea creditorilor a infirmat administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, înainte de a-i fi stabilit onorariul, pentru activitatea desfăşurată până la data infirmării onorariul va fi stabilit de către judecătorul-sindic în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Din suma aprobată se va scădea onorariul aprobat cu titlu provizoriu prin hotărârea judecătorească privind desemnarea, dacă a fost încasat.

(13) În cazul desfiinţării pentru orice motive a hotărârii de deschidere a procedurii, instanţa care va desfiinţa hotărârea va decide asupra onorariului practicianului, aplicându-se corespunzător alin. (2), iar plata acestui onorariu şi a cheltuielilor de procedură va fi suportată de pârât sau de reclamant, potrivit reglementărilor privitoare la cheltuielile de judecată din Codul de procedură civilă.

(14) În cazul în care adunarea creditorilor confirmă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dar nu aprobă oferta de onorariu a acestuia, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea accepta onorariul votat de către creditori sau va reconvoca adunarea într-un termen de maximum 30 de zile pentru negocierea cu creditorii şi discutarea onorariului. În cazul în care nici la această adunare oferta administratorului judiciar/lichidatorului judiciar nu va fi acceptată de către creditori, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea declara că se retrage. În caz de renunţare, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va convoca o nouă adunare în termen de maximum 30 de zile, în vederea desemnării noului administrator judiciar/lichidator judiciar. Dacă în cadrul acestei adunări nu se desemnează un alt administrator judiciar/lichidator judiciar, preşedintele comitetului creditorilor sau, dacă nu a fost constituit, un creditor desemnat de adunarea creditorilor va solicita judecătorului-sindic desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în termen de maximum 5 zile de la data adunării. Judecătorul-sindic va numi un administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu în termen de 5 zile de la sesizare, în cameră de consiliu. Dispoziţiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 58. - (1) Principalele atribuţii ale administratorului judiciar, în cadrul prezentului titlu, sunt:

a) examinarea situaţiei economice a debitorului şi a documentelor depuse potrivit prevederilor art. 67 sau 74, după caz, şi întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observaţie în cadrul procedurii generale şi supunerea acelui raport aprobării judecătorului-sindic,

într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăşi 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activităţii debitorului şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia stării de insolvenţă, cu menţionarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă şi cu privire la existenţa premiselor angajării răspunderii acestora, în condiţiile prevederilor art. 169-173, precum şi asupra posibilităţii reale de reorganizare a activităţii debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea şi depunerea la dosarul cauzei, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 67 alin. (1), în cazul în care debitorul nu şi-a îndeplinit obligaţia respectivă înăuntrul termenelor legale, precum şi verificarea, corectarea şi completarea informaţiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activităţii debitorului, în funcţie de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a);

e) supravegherea operaţiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activităţii debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuţiile sale şi la condiţiile de efectuare a plăţilor din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea şi asigurarea secretariatului şedinţelor adunării creditorilor sau ale acţionarilor, asociaţilor ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acţiuni pentru anularea actelor sau operaţiunilor frauduloase ale debitorului, încheiate în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operaţiuni comerciale încheiate de debitor şi a constituirii unor garanţii acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgenţă a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de procedură;

j) denunţarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanţelor şi, atunci când este cazul, formularea de obiecţiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parţiale a creanţelor, precum şi întocmirea tabelelor de creanţe;

l) încasarea creanţelor, urmărirea încasării creanţelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii, formularea şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocaţi;

m) încheierea de tranzacţii, descărcarea de obligaţii, descărcarea fidejusorilor, renunţarea la garanţii reale, cu condiţia confirmării acestor operaţiuni de către judecătorulsindic;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;

o) inventarierea bunurilor debitorului;

p) dispunerea evaluării bunurilor debitorului, astfel încât aceasta să fie realizată până la data stabilită pentru depunerea tabelului definitiv al creanţelor;

q) transmiterea spre publicare în BPI a unui anunţ cu privire la depunerea la dosar a raportului de evaluare, în termen de două zile de la depunere.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili în sarcina administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuţii în afara celor prevăzute la alin. (1), cu excepţia celor prevăzute de lege în competenţa exclusivă a acestuia.

Art. 59. - (1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care şi-a îndeplinit atribuţiile, inclusiv cele legate de urmărirea operaţiunilor efectuate în baza avizului prealabil, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum şi, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii. În raport se vor

include informaţii privind respectarea obligaţiilor fiscale, referitoare la obţinerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizaţiilor pentru desfăşurarea activităţii, a actelor de control încheiate de organe de control şi onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalităţii de calcul al acestuia.

(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI.

(3) La fiecare 120 de zile, judecătorul-sindic va analiza şi se va pronunţa asupra stadiului continuării procedurii, printr-o rezoluţie, prin care va putea pune în sarcina administratorului judiciar anumite măsuri şi va acorda un termen administrativ de control sau de judecată, după caz.

(4) În ipoteza în care există cereri cu caracter contencios sau necontencios, precum şi în ipoteza în care judecătorul-sindic consideră necesar, acesta va dispune citarea de urgenţă a persoanelor interesate şi a administratorului judiciar, pentru soluţionarea cererilor sau pentru dispunerea măsurilor care se impun.

(5) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditori, precum şi orice altă persoană interesată pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(6) Contestaţia trebuie să fie depusă în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a extrasului prevăzut la alin. (2).

(7) Judecătorul-sindic va soluţiona contestaţia, în termen de 15 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate. Suspendarea se judecă în camera de consiliu, de îndată, fără citarea părţilor.

(8) Onorariul administratorului judiciar va fi plătit în baza procesului-verbal al adunării creditorilor prin care s-a stabilit cuantumul acestuia, în baza deciziei publicate în BPI sau pe baza hotărârii judecătoreşti pentru cazurile în care a fost stabilit onorariul provizoriu de către judecătorul-sindic.

Art. 60. - (1) În cazul în care administratorul judiciar desemnat prin încheiere pronunţată în camera de consiliu fără citarea părţilor, refuză numirea, acesta are obligaţia de a notifica instanţa, în termen de 5 zile de la comunicarea numirii. Judecătorul-sindic va sancţiona cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. Judecătorul-sindic va lua act de refuzul practicianului în insolvenţă, şi va desemna un alt practician în insolvenţă în calitate de administrator judiciar provizoriu. În cazul în care debitorul, respectiv creditorii nu au formulat propuneri şi nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvenţă ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România.

(2) Judecătorul-sindic va sancţiona administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credinţă, nu îşi îndeplineşte ori îndeplineşte cu întârziere atribuţiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(3) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (2) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părţi interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(4) În cazul amenzilor prevăzute la alin. (1) şi (2), respectiv al despăgubirii prevăzute la alin. (3), se aplică, în mod corespunzător, dispoziţiile art. 190 şi 191 din Codul de procedură civilă.

Art. 61. - În vederea îndeplinirii atribuţiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate precum avocaţi, experţi contabili, evaluatori autorizaţi sau alţi specialişti. Numirea şi nivelul remuneraţiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoarei sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).

Art. 62. - (1) Administratorul judiciar, precum şi oricare dintre creditori pot formula obiecţiuni împotriva

rapoartelor de evaluare întocmite în cauză.

(2) Obiecţiunile se formulează în termen de maximum 5 zile de la publicarea în BPI a unui anunţ cu privire la depunerea raportului de evaluare la dosarul cauzei.

(3) Judecătorul-sindic va soluţiona obiecţiunile în termen de maximum 15 zile de la înregistrarea lor, cu citarea celui care a formulat obiecţiunile, a administratorului judiciar şi a membrilor comitetului creditorilor.

(4) Judecătorul-sindic, admiţând cererea, va obliga evaluatorul autorizat, sub sancţiunea amenzii, să răspundă la obiecţiunile încuviinţate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanţei de judecată, a unei adrese în acest sens.

(5) Pentru motive temeinice, precum şi în cazul în care răspunsul la obiecţiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.

(6) În cazul în care operaţiunile pentru care este necesară angajarea de specialişti sunt operaţiuni impuse de lege, cum ar fi, dar nu limitat la acestea, arhivarea documentelor, bilanţurile obligatorii de mediu, audit şi alte asemenea, dacă propunerile administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sunt respinse de către comitetul creditorilor, acesta va convoca din nou comitetul în termen de maximum 7 zile, în care membrii comitetului vor propune şi vor desemna un specialist, aprobându-i şi onorariul. În cazul în care în cele două şedinţe ale comitetului creditorilor nu s-a decis numirea unui specialist, practicianul în insolvenţă va putea desemna specialistul cu oferta tehnică şi financiară cea mai bună, dintre cele depuse pentru cele două comitete.

§ 6. Lichidatorul judiciar

Art. 63. - (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar, aplicându-se, în mod corespunzător, dispoziţiile art. 57, art. 59-62 şi art. 140 alin. (6).

(2) Atribuţiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuţiilor lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator judiciar şi administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 64. - Principalele atribuţii ale lichidatorului judiciar, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) examinarea activităţii debitorului asupra căruia se iniţiază procedura simplificată în raport cu situaţia de fapt şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la insolvenţă, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă şi a existenţei premiselor angajării răspunderii acestora în condiţiile prevederilor art. 169-173, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la desemnarea lichidatorului judiciar, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activităţii debitorului;

c) introducerea de acţiuni pentru anularea actelor şi operaţiunilor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operaţiuni comerciale încheiate de debitor şi a constituirii unor cauze de preferinţă, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor şi luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) denunţarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanţelor şi, atunci când este cazul, formularea de obiecţiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parţiale a creanţelor, precum şi întocmirea tabelelor de creanţe;

g) urmărirea încasării creanţelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanţelor, formularea şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocaţi;

h) primirea plăţilor pe seama debitorului şi consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, potrivit prevederilor prezentei legi;

j) sub condiţia confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacţii, descărcarea de obligaţii, descărcarea fidejusorilor, renunţarea la garanţii reale;
k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;
l) orice alte atribuţii stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

SECŢIUNEA a 3-a
Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

§ 1. Cererile introductive

Art. 65. - (1) Procedura începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor, de către unul sau mai mulţi creditori, ori de către persoanele sau instituţiile prevăzute expres de lege.
(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară introduce cerere împotriva entităţilor reglementate şi supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispoziţiile legale speciale pentru iniţierea procedurii prevăzute de prezenta lege.
Art. 66. - (1) Debitorul aflat în stare de insolvenţă este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariţia stării de insolvenţă. La cererea adresată tribunalului va fi ataşată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenţia de deschidere a procedurii insolvenţei.
**) Potrivit art. 30, alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2020, dispoziţiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt aplicabile până la încetarea stării de alertă, dată de la care începe să curgă şi termenul de 30 de zile pe care acesta îl prevede. Corelativ, până la aceeaşi dată, nu sunt aplicabile prevederile art. 66 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioară.*
**) Potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr. 220/2022, dispoziţiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt aplicabile pe o perioadă de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prima zi ulterioară acestei perioade fiind data de la care începe să curgă termenul de 30 de zile pe care acestea îl prevăd. Corelativ până la aceeaşi dată, nu sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile art. 66 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare.*
(2) Dacă la data expirării termenului prevăzut la alin. (1) debitorul este angrenat, cu bună-credinţă, în negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligaţia de a adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentei legi, în termen de 5 zile de la eşuarea negocierilor.
(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvenţă, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul de bună-credinţă trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenţei în termen de 5 zile de la închiderea procedurii concordatului preventiv sau, după caz, dacă negocierile pentru încheierea unui acord extrajudiciar continuă cu unul sau mai mulţi creditori, în termen de 5 zile de la eşuarea negocierilor.
(4) Debitorul în cazul căruia apariţia stării de insolvenţă este iminentă va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispoziţiilor prezentului titlu.
(5) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaţilor/acţionarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii simplificate, se va depune şi hotărârea adunării generale a asociaţilor/acţionarilor în acest sens.
(6) La înregistrarea cererii, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, cu privire la existenţa pe rol a unor alte cereri de deschidere a procedurii formulate anterior de creditori. În cazul în care sunt înregistrate

cereri formulate de creditori, se soluţionează cererea debitorului în procedură necontencioasă, prin aceeaşi încheiere judecătorul dispunând conexarea cererilor creditorilor, care în cazul deschiderii procedurii devin declaraţii de creanţă, iar dacă se respinge cererea debitorului, se soluţionează potrivit art. 72 şi următoarele.

(7) Dacă, ulterior înregistrării cererii debitorului, dar înainte de soluţionarea acesteia, sunt formulate cereri de deschidere a procedurii de către creditori, acestea se vor înregistra direct la cererea formulată de debitor. În acest scop, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, la data înregistrării cererilor şi va înregistra cererile la dosarul ce are ca obiect cererea formulată de debitor. În această situaţie, se va proceda la soluţionarea în procedură necontencioasă a cererii debitorului. În cazul admiterii acesteia, cererile creditorilor se vor califica drept declaraţii de creanţă, iar în cazul respingerii sale, se vor soluţiona cererile creditorilor, potrivit art. 72 şi următoarele.

(8) În cazul deschiderii procedurii insolvenţei, creanţele ce fac obiectul cererilor de deschidere a procedurii care devin declaraţii de creanţă pot fi actualizate cu accesorii calculate până la data deschiderii procedurii, în termenul legal stabilit pentru declararea creanţelor, potrivit prevederilor art. 102.

(9) Introducerea prematură, cu rea-credinţă, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

(10) Cererea debitorului se va judeca de urgenţă, în termen de 10 zile, în camera de consiliu, fără citarea părţilor. Prin excepţie de la prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, judecătorul-sindic va stabili termenul de judecată în camera de consiliu, în termen de 10 zile de la depunere, chiar dacă cererea nu îndeplineşte toate cerinţele legale şi nu sunt depuse toate documentele. În cazul în care la data depunerii cererii debitorului se găsesc înregistrate pe rol cereri ale creditorilor, se va proceda potrivit prevederilor alin. (6) teza a II-a.

(11) După depunerea cererii de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, care ar pune în pericol activele debitorului, judecătorul-sindic poate dispune de urgenţă, în camera de consiliu şi fără citarea părţilor, suspendarea provizorie a oricăror proceduri de executare silită a bunurilor debitorului până la pronunţarea hotărârii cu privire la respectiva cerere.

Art. 67. - (1) Cererea debitorului trebuie să fie însoţită de următoarele acte:

a) ultima situaţie financiară anuală, certificată de către administrator şi cenzor/auditor, balanţa de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) lista completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile şi băncile prin care debitorul îşi rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menţiona datele din registrele de publicitate;

c) lista numelor şi a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanţele acestora: certe sau sub condiţie, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza şi drepturile de preferinţă;

d) lista cuprinzând plăţile şi transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 6 luni anterioare înregistrării cererii introductive;

e) contul de profit şi pierdere pe anul anterior depunerii cererii;

f) lista membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociaţilor cu răspundere nelimitată, pentru societăţile în nume colectiv şi cele în comandită;

g) o declaraţie prin care debitorul îşi arată intenţia de intrare în procedură simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activităţii ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale;

h) o descriere sumară a modalităţilor pe care le are în vedere pentru reorganizarea activităţii;

i) o declaraţie pe propria răspundere, autentificată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăţilor agricole ori, după caz, oficiul registrului comerţului sau alte registre în a cărui rază teritorială se află sediul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii de reorganizare

judiciară prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

j) o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de notar ori certificată de avocat, din care să rezulte că debitorul nu a fost condamnat definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie, de serviciu, de fals, pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum şi pentru infracţiunile prevăzute la art. 240 şi 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii;

k) un certificat de admitere la tranzacţionare pe o piaţă reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise;

l) o declaraţie prin care debitorul arată dacă este membru al unui grup de societăţi, cu precizarea acestora;

m) dovada codului unic de înregistrare;

n) dovada notificării organului fiscal competent.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se depun odată cu cererea de deschidere a procedurii sau, cel mai târziu, până la termenul de judecată stabilit de judecătorul-sindic. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a) -g) şi k) -n) atrage respingerea cererii de deschidere a procedurii, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) şi d), precum şi a cazului în care cererea de deschidere a procedurii este formulată de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. h) -j) este sancţionată cu decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare.

Art. 68. - (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută şi de asociaţii cu răspundere nelimitată ori, în condiţiile art. 70, şi împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică, în mod corespunzător, în privinţa cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Art. 69. - Nu pot fi supuşi reorganizării judiciare debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenţi hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuşi unei proceduri de reorganizare judiciară.

Art. 70. - (1) Orice creditor îndreptăţit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezentul titlu poate introduce o cerere de deschidere a procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvenţă, în care va preciza:

a) cuantumul şi temeiul creanţei;

b) existenţa unui drept de preferinţă, constituit de către debitor sau instituit potrivit legii;

c) existenţa unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declaraţia privind eventuala intenţie de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puţin la nivel de principiu, modalitatea în care înţelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanţei şi ale actelor de constituire a cauzelor de preferinţă. De asemenea, creditorul va depune dovada codului unic de înregistrare al debitorului.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor şi cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alţi creditori împotriva aceluiaşi debitor, tribunalul, prin serviciul de registratură, va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existenţa dosarului pe rol şi va înregistra cererea la dosarul existent. Judecătorul-sindic va stabili îndeplinirea condiţiilor referitoare la cuantumul minim al creanţelor, în raport cu valoarea însumată a creanţelor tuturor creditorilor care au formulat cereri şi cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezentul titlu, şi va comunica cererile debitorului.

(4) Creditorii înregistrează cererea de deschidere a procedurii direct în dosarul ce are ca obiect cererea debitorului sau, dacă nu există, în dosarul al cărui obiect îl are cererea altui creditor care are stabilit un termen

mai scurt.

(5) Creditorul care are înregistrată o cerere de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, până la data judecării cererii, poate solicita judecătorului-sindic pronunţarea unei ordonanţe preşedinţiale prin care să dispună măsuri vremelnice, în scopul suspendării operaţiunilor de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului, sub sancţiunea nulităţii, precum şi măsuri de conservare a acestor bunuri.

(6) Judecata cererii prevăzute la alin. (5) se face de urgenţă, în camera de consiliu, fără citarea creditorului care a formulat cererea şi nici a debitorului. Măsura va fi încuviinţată vremelnic, până la data soluţionării cererii de deschidere a procedurii. Creditorul poate fi obligat la plata unei cauţiuni de până la 10% din valoarea creanţei pretinse, care va putea fi folosită de debitor pentru acoperirea daunelor produse în cazul respingerii cererii de deschidere a procedurii.

§ 2. Deschiderea procedurii şi efectele deschiderii procedurii

Art. 71. - (1) Dacă cererea debitorului corespunde condiţiilor prevăzute la art. 66, judecătorul-sindic va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declaraţia făcută potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. g) debitorul îşi arată intenţia de a intra în procedura simplificată ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), judecătorul va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii simplificate. Minuta încheierii privind deschiderea procedurii insolvenţei se comunică, de îndată, administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu numit de către judecătorul-sindic.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar/lichidatorului judiciar să efectueze notificările prevăzute la art. 100. În cazul în care, în termen de 10 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ţine, în termen de 5 zile, o şedinţă la care vor fi citaţi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, debitorul şi creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluţiona deodată, printr-o sentinţă, toate opoziţiile. Admiţând opoziţia, judecătorul-sindic va revoca încheierea de deschidere a procedurii.

Art. 72. - (1) În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei formulate de creditor, la cererea debitorului, formulată în termenul prevăzut la alin. (3), judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere, în sarcina creditorului consemnarea la o bancă a unei cauţiuni de până la 10% din valoarea creanţei, dar nu mai mult de 40.000 lei. Cauţiunea va fi consemnată în termen de 5 zile de la comunicarea măsurii, sub sancţiunea respingerii cererii de deschidere a procedurii.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului, instanţa o va comunica debitorului şi organului fiscal competent.

(3) În termen de 10 zile de la primirea cererii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existenţa stării de insolvenţă. În cadrul judecării contestaţiei, va putea fi administrată doar proba cu înscrisuri.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabileşte că debitorul nu este în stare de insolvenţă, respinge cererea creditorului, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei. În acest caz, cauţiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor, pentru introducerea cu rea-credinţă a unei astfel de cereri, conform dispoziţiei judecătorului-sindic.

(5) În cazul achitării, până la închiderea dezbaterilor, a creanţei creditorului care a solicitat deschiderea procedurii, judecătorul-sindic va respinge cererea ca rămasă fără obiect, cauţiunea depusă fiind restituită în mod corespunzător.

(6) Dacă debitorul nu plăteşte creanţa creditorului până la închiderea dezbaterilor, iar judecătorul-sindic stabileşte că debitorul este în stare de insolvenţă, va admite cererea de deschidere a procedurii formulate de acesta şi va deschide, prin sentinţă, fie procedura generală a insolvenţei, fie procedura simplificată, după caz. În acest caz, cauţiunea va fi restituită creditorului.

Art. 73. - Prin sentinţa de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic desemnează un administrator

judiciar provizoriu, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate desemnează un lichidator judiciar provizoriu, dispunând efectuarea notificărilor prevăzute la art. 100. Desemnarea se face potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 57 alin. (1). Prevederile art. 60 rămân aplicabile.

Art. 74. - În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele şi informaţiile prevăzute la art. 67 alin. (1).

Art. 75. - (1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acţiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanţelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenţei, prin depunerea cererilor de admitere a creanţelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desfiinţării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condiţiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desfiinţată sau, după caz, revocată, acţiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanţelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acţiunea judiciară sau extrajudiciară, cât şi executările silite suspendate încetează.

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1):

a) căile de atac promovate de debitor împotriva acţiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii şi nici acţiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului;

b) acţiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor şi/sau terţilor garanţi.

c) procedurile extrajudiciare aflate pe rolul comisiilor sportive din cadrul federaţiilor sportive care funcţionează potrivit Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, având ca obiect denunţarea unilaterală a contractelor individuale de muncă sau convenţiilor civile ale sportivilor şi sancţiuni sportive aplicabile în această situaţie sau orice alte litigii având ca obiect dreptul sportivului de a participa la competiţie.

(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acţiunile judiciare pentru determinarea existenţei şi/sau cuantumului unor creanţe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acţiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observaţie şi de reorganizare, o cerere de plată, transmisă cu confirmare de primire, ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 15 zile de la data primirii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanţe să fie înscrise în tabelul de creanţe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestaţie cu respectarea art. 59 alin. (5) - (7).

(4) Titularul unei creanţe curente, certe, lichide şi exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunţe în termen de 15 zile de la data primirii cererii de plată sau recunoscută de judecătorul- sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanţei depăşeşte valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observaţie deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanţe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunţării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanţei de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) şi (3) se vor aplica în mod corespunzător.

(5) În cazul bunurilor debitorului deja adjudecate sau al sumelor indisponibilizate prin proceduri de executare silită până la data deschiderii procedurii, organele de executare vor vira sumele corespunzătoare în contul prevăzut la art. 39 alin. (2), mai puţin onorariul acestora şi celelalte cheltuieli de executare efectuate; debitorul îşi păstrează toate drepturile prevăzute de respectiva procedură.

(6) Sumele provenite din executările silite vor fi plătite de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar către creditorii titulari ai cauzei de preferinţă asupra bunurilor adjudecate în termen de 30 de zile, chiar şi în perioada de observaţie. Asupra acestor sume nu se vor aplica onorariul şi cheltuielile aferente procedurii insolvenţei.

(7) Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii şi asupra cărora este constituită

o ipotecă mobiliară, precum şi garanţiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanţelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziţie, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 după verificarea de către judecătorul-sindic a îndeplinirii condiţiilor de fond ale contractului.

~~(8) Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii şi asupra cărora este constituită o ipotecă mobiliară, precum şi garanţiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanţelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziţie, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 alin. (2) după verificarea de către judecătorul-sindic a îndeplinirii condiţiilor de fond ale contractului.~~

(9) Pentru asigurarea resurselor în vederea continuării activităţii curente a debitorului în perioada de observaţie, sumele de bani care fac obiectul cauzelor de preferinţă prevăzute la acest articol vor putea fi folosite de către administratorul judiciar cu acordul creditorului titular al garanţiei. În cazul refuzului acestui acord, judecătorul-sindic poate autoriza folosirea acestor sume de bani, cu acordarea în beneficiul creditorului titular al garanţiei a protecţiei corespunzătoare, conform prevederilor art. 87 alin. (3).

Art. 76. - În vederea aplicării prevederilor art. 75, prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanţele judecătoreşti în a căror jurisdicţie se află sediul debitorului declarat la registrul corespunzător şi tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Art. 77. - (1) Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de observaţie şi în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau averea acestuia, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

(2) Pentru serviciile furnizate în condiţiile alin. (1), debitorul are obligaţia de a achita contravaloarea acestora, având dreptul la un termen de plată de 90 de zile. În cazul în care contractele pe care debitorul le avea încheiate cu furnizorii de servicii menţionaţi la alin. (1) prevăd un termen de plată mai mic de 90 de zile, acesta se va modifica corespunzător la data deschiderii procedurii de insolvenţă.

(3) Nerespectarea obligaţiilor contractuale de furnizare a utilităţilor, în caz de menţinere a contractului în condiţiile prezentei legi, atrage răspunderea pentru acoperirea prejudiciilor aduse averii debitorului şi aplicarea unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 30.000 lei pentru fiecare încălcare a obligaţiilor, sub condiţia ca furnizorul de utilităţi să fi fost notificat în prealabil cu privire la deschiderea procedurii, potrivit art. 42 alin. (3). Lipsa remedierii încălcării obligaţiilor sau neexecutarea obligaţiei de reluare a furnizării utilităţilor în termen de maximum 10 zile calendaristice de la notificarea primită de la administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar constituie în sine o nouă încălcare şi se va sancţiona cu o nouă amendă.

(4) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (2), dacă debitorul nu achită creanţele născute după deschiderea procedurii insolvenţei, aferente serviciilor prestate, în termenul prevăzut de alin. (2), furnizorul de utilităţi este îndreptăţit să întrerupă furnizarea serviciilor.

(5) Furnizarea serviciului va fi reluată după achitarea creanţelor născute după data deschiderii procedurii insolvenţei.

(6) Debitorul aflat în procedura insolvenţei nu poate fi împiedicat să participe la licitaţii publice pentru motivul deschiderii procedurii.

Art. 78. - (1) Creditorul titular al unei creanţe ce beneficiază de o cauză de preferinţă poate solicita judecătorului-sindic, cu citarea comitetului creditorilor, a administratorului special şi a administratorului judiciar, ridicarea suspendării prevăzute la art. 75 alin. (1) cu privire la creanţa sa şi valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor art. 154-158 şi cu condiţia achitării din preţ a cheltuielilor

prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă cauza de preferinţă, în una dintre următoarele situaţii:

A. atunci când valoarea obiectului garanţiei, determinată de un evaluator autorizat, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanţelor şi a părţilor de creanţe garantate cu acel obiect, dacă:

a) obiectul garanţiei nu prezintă o importanţă determinantă pentru reuşita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanţiei face parte dintr-un ansamblu independent, iar prin desprinderea şi vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecţie corespunzătoare a creanţei garantate în raport cu obiectul garanţiei, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanţiei sau existenţei unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor şi penalităţilor de orice fel la o creanţă garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanţiei împotriva riscului pieirii sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecţie corespunzătoare creanţei garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăţi periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanţiei ori a valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior;

b) efectuarea de plăţi periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor şi penalităţilor de orice fel şi, respectiv, pentru reducerea capitalului creanţei sub cota de diminuare a valorii obiectului garanţiei ori a valorii părţii garantate dintr-o creanţă cu rang inferior;

c) novaţia obligaţiei de garanţie prin constituirea unei garanţii suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanţiei cu un alt obiect.

(3) În cererea de ridicare a suspendării creditorul trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A pct. b), rămânându-i debitorului/administratorului judiciar sau altei părţi interesate sarcina producerii dovezii contrare şi, respectiv, a celorlalte elemente.

(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferinţă se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61.

Art. 79. - Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripţie a acţiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1).

Art. 80. - (1) Nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanţelor născute anterior datei deschiderii procedurii, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 103.

(2) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalităţile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligaţiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă şi cu prevederile programului de plăţi. În cazul în care planul eşuează, acestea se datorează până la data deschiderii procedurii falimentului.

Art. 81. - (1) Ca urmare a deschiderii procedurii şi până la data confirmării planului de reorganizare, acţiunile societăţilor emitente, în sensul Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă de la tranzacţionare cu începere de la data primirii comunicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) La data primirii de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicării privind intrarea în procedura falimentului intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piaţa reglementată pe care acestea se tranzacţionează.

Art. 82. - (1) Debitorul are obligaţia de a pune la dispoziţia administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a

creditorului deţinând cel puţin 20% din valoarea totală a creanţelor cuprinse în tabelul definitiv de creanţe toate informaţiile şi documentele apreciate ca necesare cu privire la activitatea şi averea sa, precum şi lista cuprinzând plăţile efectuate în ultimele 6 luni anterioare deschiderii procedurii şi transferurile patrimoniale făcute în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, sub sancţiunea ridicării dreptului de administrare.

(2) Pentru nepunerea la dispoziţia administratorului judiciar/lichidatorului judiciar a informaţiilor şi documentelor de către persoanele responsabile, judecătorul-sindic va face aplicarea amenzii prevăzute la art. 60 alin. (2), în mod corespunzător.

Art. 83. - (1) După rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele şi corespondenţa emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar vor cuprinde, în mod obligatoriu şi cu caractere vizibile, în limbile română, engleză şi franceză, menţiunea "în insolvenţă", "in insolvency", "en procedure collective".

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele şi corespondenţa vor purta, în condiţiile prevăzute la alin. (1), menţiunea "în reorganizare judiciară", "in judicial reorganisation", "en redressement" sau, după caz, "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite". După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, menţiunea "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite".

(3) Dacă debitorul deţine sau administrează una sau mai multe pagini de internet, organele de conducere ale acestuia sunt obligate să publice pe paginile de internet proprii, în termen de 24 de ore de la data comunicării hotărârii de deschidere a procedurii, informaţiile referitoare la starea societăţii, precum şi numărul, data şi instanţa care a pronunţat hotărârea.

(4) Prejudiciile suferite de terţii de bună-credinţă ca urmare a nerespectării obligaţiilor prevăzute la alin. (1)- (3) vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanţi legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Art. 84. - (1) În afară de cazurile prevăzute la art. 87, de cele autorizate de judecătorul-sindic sau avizate de către administratorul judiciar, toate actele, operaţiunile şi plăţile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule de drept.

(2) Administratorul special desemnat într-o procedură de insolvenţă răspunde pentru încălcarea dispoziţiilor art. 87, judecătorul-sindic, la cererea administratorului judiciar, a adunării creditorilor, formulată de preşedintele comitetului creditorilor sau de un alt creditor desemnat de aceasta, sau la cererea creditorului ce deţine 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală, putând dispune ca o parte din pasivul astfel produs să fie suportat de către administratorul special, fără să depăşească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu actele sau operaţiunile astfel desfăşurate.

(3) Debitorul şi/sau, după caz, administratorul judiciar sunt/este obligaţi/obligat să întocmească şi să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plăţile şi compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii şi valorii acestora, precum şi a datelor de identificare a cocontractanţilor.

Art. 85. - (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare, constând în dreptul de a-şi conduce activitatea, de a-şi administra bunurile din avere şi de a dispune de acestea dacă nu şi-a declarat intenţia de reorganizare, în condiţiile art. 67 alin. (1) lit. g). Ridicarea dreptului de administrare se dispune şi în cazul în care debitorul nu şi-a declarat intenţia de reorganizare în termenul prevăzut la art. 74.

(2) Cu excepţia cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în legătură cu bunurile pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată şi condiţiile de exercitare a conducerii activităţii debitorului.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune deschiderea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de

a se ridica debitorului dreptul de administrare, cu condiţia dovedirii pierderilor continue din averea debitorului sau lipsa probabilităţii de realizare a unui plan raţional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o şedinţă la care vor fi citaţi administratorul judiciar, comitetul creditorilor şi administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfăşura doar activităţile ce sunt necesare derulării operaţiunilor lichidării.

Art. 86. - (1) Prin sentinţa sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziţii tuturor băncilor la care debitorul are deschise conturi să nu dispună de sume fără un ordin al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va comunica de urgenţă băncilor instituirea acestei interdicţii.

(2) Încălcarea interdicţiei comunicate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum şi o amendă judiciară de la 4.000 lei la 10.000 lei.

Art. 87. - (1) În perioada de observaţie, debitorul va putea să continue desfăşurarea activităţilor curente şi poate efectua plăţi către creditorii cunoscuţi, care se încadrează în condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 67 alin. (1) lit. g), şi nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operaţiunile şi plăţile care depăşesc condiţiile prevăzute la alin. (1) vor putea fi autorizate în exercitarea atribuţiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o şedinţă a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia. În cazul în care o anumită operaţiune care excedează activităţii curente este recomandată de către administratorul judiciar, iar propunerea este aprobată de către comitetul creditorilor, aceasta va fi îndeplinită obligatoriu de administratorul special. În cazul în care activitatea este condusă de către administratorul judiciar, operaţiunea va fi efectuată de către acesta cu aprobarea comitetului creditorilor, fără a fi necesară cererea administratorului special.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de cauze de preferinţă, creditorul titular are următoarele drepturi:

a) dreptul de a beneficia de o protecţie corespunzătoare a creanţei sale, potrivit prevederilor art. 78;

b) dreptul de a beneficia de distribuiri de sume în condiţiile art. 159 alin. (1) pct. 3 şi art. 161 pct. 1, în condiţiile în care nu poate beneficia de o protecţie corespunzătoare a creanţei, beneficiind de o cauză de preferinţă, conform prevederilor art. 78.

(4) Finanţările intermediare acordate debitorului, cu aprobarea adunării creditorilor, beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. Aceste finanţări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferinţă, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferinţă. În ipoteza în care acordul acestor creditori nu va fi obţinut, prioritatea la restituire a acestor creanţe, prevăzută la art. 159 alin. (1) pct. 2, va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferinţă, proporţional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferinţă. În cazul inexistenţei sau al insuficienţei bunurilor care să fie grevate de cauze de preferinţă în favoarea creditorilor ce acordă finanţare intermediară, pentru partea negarantată a creanţei, aceştia vor beneficia de prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 2.

Art. 88. - Dacă la data deschiderii procedurii un drept, act sau fapt juridic nu devenise opozabil terţilor, înscrierile, transcrierile, intabulările şi orice alte formalităţi specifice necesare acestui scop, inclusiv cele dispuse

în cursul unui proces penal în vederea confiscării speciale şi/sau extinse, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect faţă de creditori, cu excepţia cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanţă, autoritatea ori instituţia competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii. Înscrierile efectuate cu încălcarea acestui articol se radiază de drept.

Art. 89. - (1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligaţii, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum şi orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate şi/sau opuse unui cocontractant insolvent ori unui garant insolvent al unui cocontractant, conform condiţiilor rezultând din înţelegerea părţilor, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanţei în procedurile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Singura obligaţie, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unei compensări bilaterale - netting - în condiţiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părţi la contract va fi aceea de a presta obligaţia netă, respectiv suma de plată sau obligaţia de a face, rezultată în urma nettingului către cocontractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condiţiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părţi la contract, va fi acela de a primi dreptul net, respectiv suma de plată sau obligaţia de a face, care rezultă în urma nettingului de la cocontractantul său.

(4) Nicio atribuţie conferită prin prezenta lege unui organ care aplică procedura insolvenţei nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat şi/sau accelerarea îndeplinirii obligaţiilor de plată ori a îndeplinirii obligaţiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepţia dovedirii intenţiei frauduloase a debitorului în sensul art. 117 alin. (2) lit. g), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar sau, după caz, instanţa judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operaţiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat.

Art. 90. - (1) Deschiderea procedurii de insolvenţă nu afectează dreptul niciunui creditor de a invoca compensarea creanţei sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condiţiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii. Compensarea poate fi constatată şi de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi creanţelor reciproce născute după data deschiderii procedurii insolvenţei.

Art. 91. - (1) Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, în exerciţiul atribuţiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum privilegii, ipoteci, gajuri sau drepturi de retenţie, sechestre, de orice fel. Fac excepţie de la acest regim măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale şi/sau confiscării extinse.

(2) Prin excepţie de la dispoziţiile art. 885 alin. (2) din Codul civil, radierea din cartea funciară a oricăror sarcini şi interdicţii prevăzute la alin. (1) se face în temeiul actului de înstrăinare semnat de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

(3) Sumele obţinute din valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) vor fi distribuite conform prevederilor legale, urmând ca diferenţele favorabile după plata onorariilor şi a cheltuielilor de procedură să fie puse la dispoziţia organelor de urmărire penală.

Art. 92. - (1) Administratorul judiciar va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăşi 20 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observaţie din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) şi, în consecinţă,

trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare şi propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă şi debitorului, prin administratorul special, depunând la instanţă, odată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului în procedura simplificată, dezbaterii părţilor în şedinţă publică, în maximum 15 zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul şedinţei de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic, după ascultarea părţilor interesate, va da o sentinţă prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeaşi sentinţă, intrarea în faliment a debitorului, în condiţiile art. 145 alin. (1) lit. D.

Art. 93. - Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b) -f) şi l) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul judiciar desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.

Art. 94. - Pentru celeritatea procedurii de insolvenţă, în condiţiile art. 38 alin. (2) lit. c), instanţa poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvenţă sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce priveşte prezentarea probelor cu înscrisuri, relaţii scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din conducerea societăţii, poate solicita asistenţa şi concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum şi orice alte demersuri necesare soluţionării cauzei.

Art. 95. - Atunci când la sediul înregistrat în registrul corespunzător debitorul nu mai desfăşoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaşte un alt sediu, punct de lucru sau de desfăşurare a activităţii şi după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 97, prin care se constată că debitorul se găseşte în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură faţă de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin BPI.

Art. 96. - În aplicarea prevederilor prezentei legi, administratorul judiciar va solicita relaţii privind sediul principal al societăţii, punctele de lucru sau alte locaţii în care se află bunuri ale debitorului ori se desfăşoară activităţi ale acestuia, precum şi date privind administraţia societăţii, relaţii privind bunurile patrimoniale şi documentele privind activitatea societăţii de la autorităţile care deţin sau ar putea să deţină informaţiile solicitate. Acestea vor elibera informaţiile solicitate fără a percepe eventualele taxe, onorarii sau comisioane, prevăzute de alte acte normative aferente acestor activităţi.

Art. 97. - (1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar, în cazul procedurii simplificate, va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la data desemnării, un raport asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia insolvenţei debitorului, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

(2) În cazul în care debitorul nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activităţii debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea şi, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3) În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea planului ori dacă intenţionează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulţi creditori.

(4) Propunerea privind intrarea în faliment a debitorului, potrivit alin. (2), va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima şedinţă a acesteia. La şedinţă va putea participa şi administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, acesta va publica un anunţ referitor la raport în BPI, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment.

(6) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul comerţului sau, după caz, la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi comunicată debitorului.

Art. 98. - (1) În cadrul şedinţei adunării creditorilor prevăzute la art. 97 alin. (4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii prezenţi despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puţin două treimi din creanţele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulţi creditori, deţinând împreună peste 20% din creanţele cuprinse în tabelul preliminar de creanţe, îşi anunţă intenţia de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 97 alin. (2), judecătorul-sindic va decide, prin sentinţă, intrarea în faliment a debitorului, în condiţiile art. 145 alin. (1) lit. D.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art. 97 alin. (2), în cazul în care, până la data şedinţei adunării creditorilor de aprobare a acestui raport, a fost confirmat un plan de reorganizare.

SECŢIUNEA a 4-a
Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanţe. Contestaţiile

Art. 99. - (1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menţionaţi în lista depusă de debitor potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. c) ori, după caz, potrivit prevederilor art. 74, debitorului şi oficiului registrului comerţului sau, după caz, registrului societăţilor agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea menţiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanţi în ţară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulaţie şi în BPI.

Art. 100. - (1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată şi, în orice caz, cu cel puţin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor şi va cuprinde:

a) termenul-limită de depunere de către creditori a opoziţiilor la sentinţa de deschidere a procedurii, pronunţată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condiţiile art. 71 alin. (1), precum şi termenul de soluţionare a opoziţiilor, care nu va depăşi 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanţelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum şi cerinţele pentru ca o creanţă înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanţelor, de întocmire şi publicare în BPI a tabelului preliminar de creanţe, care nu va depăşi 20 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 10 zile, în cazul procedurii simplificate, de la

expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanţelor, care nu va depăşi 25 de zile, în cazul procedurii generale şi al celei simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data şi ora primei şedinţe a adunării creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

f) adresa de e-mail a administratorului judiciar, dacă există, la care se pot face valabil toate comunicările în format electronic de către creditori.

(2) În funcţie de circumstanţele cauzei şi pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) şi e) cu maximum 30 de zile.

Art. 101. - (1) Administratorul judiciar va efectua, în termen de 60 de zile de la data deschiderii procedurii, procedura de inventariere a bunurilor din averea debitorului, pe baza informaţiilor primite de la debitor în condiţiile art. 67 sau 74 şi/sau pe baza oricăror informaţii şi documente solicitate autorităţilor competente potrivit legii. Termenul de 60 de zile poate fi prelungit la cererea administratorului judiciar, pentru motive temeinice, de către judecătorul-sindic.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripţiei, inscripţiei sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite instanţelor, autorităţilor ori instituţiilor care ţin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face menţiune.

Art. 102. - (1) Cu excepţia salariaţilor ale căror creanţe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidenţelor contabile, toţi ceilalţi creditori, ale căror creanţe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanţelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanţelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanţe anterioare şi creanţele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului. În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecţie fiscală vor efectua inspecţia fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanţei, conform evidenţelor proprii, în termenul prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), urmând ca, în termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, să înregistreze un supliment al cererii de admitere a creanţei iniţiale, dacă este cazul.

(2) Creanţa în baza căreia s-a deschis procedura insolvenţei este înregistrată de administratorul judiciar, în baza documentelor justificative ataşate cererii de deschidere a procedurii şi în urma verificării, fără a fi necesară depunerea unei cereri de admitere, potrivit alin. (1), cu excepţia cazului în care se calculează accesorii până la data deschiderii procedurii.

(3) Cererea de admitere a creanţelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanţele nescadente sau sub condiţie la data deschiderii procedurii vor fi admise la masa credală şi vor fi îndreptăţite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezentul titlu.

(5) Dreptul de vot şi dreptul la distribuţie ale titularilor creanţelor sub condiţie suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv ale titularilor creanţelor a căror valorificare este condiţionată de executarea în prealabil a debitorului principal, se nasc numai după îndeplinirea condiţiei respective.

(6) Creanţele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observaţie sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanţele născute după data deschiderii procedurii de faliment.

(7) În cazul în care se deschide procedura de faliment după perioada de observaţie sau reorganizare, creditorii vor solicita înscrierea în tabelul suplimentar pentru creanţele născute după data deschiderii procedurii

insolvenţei ce nu au fost plătite.

(8) Creanţa unei părţi vătămate din procesul penal se înscrie sub condiţie suspensivă, până la soluţionarea definitivă a acţiunii civile în procesul penal în favoarea părţii vătămate, prin depunerea unei cereri de admitere a creanţei. În cazul în care acţiunea civilă în procesul penal nu se finalizează până la închiderea procedurii insolvenţei, fie ca urmare a reuşitei planului de reorganizare, fie ca urmare a lichidării, eventualele creanţe rezultate din procesul penal vor fi acoperite din averea persoanei juridice reorganizate sau, dacă este cazul, din sumele obţinute din acţiunea în atragerea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la aducerea persoanei juridice în stare de insolvenţă, potrivit prevederilor art. 169 şi următoarele.

(8[1]) Creanţele fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat şi a cărui executare silită nu a fost suspendată prin hotărâre judecătorească definitivă vor fi admise la masa credală şi trecute provizoriu până la finalizarea contestaţiei de către instanţa de contencios administrativ.

(9) Toate creanţele prezentate a fi admise şi înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile şi corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditori.

Art. 103. - Creanţele beneficiare ale unei cauze de preferinţă se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piaţă a garanţiei stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferinţă se va face la un preţ mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferenţa favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanţa sa fusese înscrisă drept creanţă chirografară, până la acoperirea creanţei principale şi a accesoriilor ce se vor calcula potrivit actelor din care rezulta creanţa, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică şi în cazul eşuării planului de reorganizare şi vânzării bunului în procedura de faliment.

Art. 104. - (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanţei, menţiuni cu privire la eventualele cauze de preferinţă, precum şi indicarea adresei de e-mail, dacă creditorul optează pentru comunicarea electronică.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanţei şi ale actelor de constituire de cauze de preferinţă, cel mai târziu în termenul stabilit pentru depunerea cererii de admitere a creanţei.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale şi păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face menţiunea pe original despre prezentarea acestora.

Art. 105. - (1) Toate creanţele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia creanţelor constatate prin hotărâri judecătoreşti executorii, precum şi prin hotărâri arbitrale executorii. În cazul în care aceste hotărâri judecătoreşti sau arbitrale sunt anulate, casate sau modificate în căile de atac, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va reface tabelul de creanţe în mod corespunzător. În cazul în care instanţa de judecată, anulând sau casând hotărârea, nu dezleagă şi fondul dedus judecăţii, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va proceda la verificarea acelei creanţe, notificând creditorii în cazul neînscrierii totale sau parţiale a creanţei, potrivit prevederilor art. 110 alin. (4). În acest din urmă caz, împotriva măsurii înscrierii parţiale sau neînscrierii în tabel a respectivei creanţe, creditorii pot formula contestaţie în condiţiile art. 59 alin. (5).

A fost respinsă pronunţarea unei hotărâri prealabile prin Decizie 16/2022 la 09/05/2022.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanţele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

A se vedea şi Decizie 817/2019.

A fost respinsă pronunţarea unei hotărâri prealabile prin Decizie 16/2022 la 09/05/2022.

(3) Creanţele provenind din contracte de leasing, reziliate înainte de data deschiderii procedurii insolvenţei, vor fi înregistrate astfel:

a) dacă proprietatea bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing se transferă debitorului, finanţatorul va dobândi o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operaţiunii de leasing iniţiale, iar creanţa sa va fi înregistrată potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 3;

b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată, beneficiind de ordinea de prioritate prevăzută la art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferinţă, doar diferenţa dintre valoarea întregii creanţe şi valoarea de piaţă a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator autorizat;

c) dacă unul sau mai multe din bunurile recuperate au fost valorificate de către societatea de leasing până la data întocmirii tabelului preliminar al creanţelor, pentru acestea se va deduce din totalul creanţei de înregistrat preţul obţinut din vânzare.

(4) În cadrul contractului de leasing financiar în derulare la data deschiderii procedurii şi menţinut, în condiţiile art. 123 alin. (12), creanţele curente nu vor fi înscrise în tabelul de creanţe, fiind plătite la scadenţă. Pentru ratele anterioare înscrise în tabel, acestea vor urma regimul juridic al creanţelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3. Dacă toate creanţele curente au fost plătite şi toate celelalte obligaţii născute după deschiderea procedurii au fost achitate, va opera transferul dreptului de proprietate către debitor asupra bunului ce face obiectul contractului de leasing financiar, caz în care, pentru ratele anterioare înscrise în tabel, finanţatorul va dobândi concomitent o ipotecă legală asupra bunului respectiv, având rang egal cu cel al operaţiunii de leasing iniţiale. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va notifica finanţatorul cu privire la faptul că a operat transferul dreptului de proprietate şi va efectua menţiunea în registrele de publicitate relevante cu privire la menţinerea rangului creanţei finanţatorului.

Art. 106. - **(1)** Administratorul judiciar va

A fost respinsă pronunţarea unei hotărâri prealabile prin Decizie 16/2022 la 09/05/2022. proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri şi a documentelor depuse şi va efectua o cercetare amănunţită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă şi prioritatea fiecărei creanţe.

(2) În cazul în care, prin derogare de la prevederile art. 2.512 şi următoarele din Codul civil, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar constată că a intervenit prescripţia extinctivă a creanţei, va notifica în acest sens creditorul, fără a mai face verificări de fond ale creanţei pretinse.

(3) În vederea îndeplinirii atribuţiei prevăzute la alin. (1), administratorul judiciar va putea solicita explicaţii de la debitor, va putea să poarte discuţii cu fiecare debitor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informaţii şi documente suplimentare.

Art. 107. - (1) Creanţele constând în obligaţii care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar şi înscrise în tabelul de creanţe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestaţii împotriva calculului făcut de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar pentru astfel de creanţe.

(2) Creanţele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate în tabelul preliminar la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naţionale a României existent la data deschiderii procedurii insolvenţei.

Art. 108. - (1) O creanţă a unui creditor cu mai mulţi debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanţe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Toate tabelele vor fi actualizate corespunzător cu sumele distribuite.

(2) Dacă creanţele au fost stinse sau modificate, total sau parţial, se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanţe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica şi tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse sau modificate în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleaşi termene şi condiţii şi tabelul astfel publicat.

Art. 109. - (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere a creanţelor, a primit o plată parţială pentru creanţa sa de la un codebitor sau de la un fidejusor al debitorului poate avea creanţa înscrisă în tabelul de creanţe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă. Creditorul are obligaţia de a raporta orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării.

(2) Un codebitor sau un fidejusor, care este îndreptăţit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanţe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanţei sale, cota cuvenită codebitorului sau fidejusorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejusorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia o cauză de preferinţă, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea acestui drept, dar preţul obţinut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 110. - (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va întocmi şi va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanţele împotriva averii debitorului cu menţiunile prevăzute la art. 5 pct. 68.

(2) La creanţele care beneficiază de o cauză de preferinţă se vor arăta titlul din care izvorăşte dreptul de preferinţă, rangul acesteia şi, dacă e cazul, motivele pentru care creanţele au fost trecute parţial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar de creanţe va fi, totodată, publicat în BPI. După publicare, creditorii înscrişi în tabelul preliminar de creanţe pot participa la adunările creditorilor.

(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanţe sau drepturi de preferinţă au fost trecute parţial în tabelul preliminar de creanţe sau înlăturate, precizând totodată şi motivele. Comunicarea se poate face şi pe cale electronică, dacă prin declaraţia de creanţă sau printr-o adresă ulterioară, creditorul a indicat o adresă de e-mail.

Art. 111. - (1) Debitorul, creditorii şi orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestaţii faţă de tabelul de creanţe, cu privire la creanţele şi drepturile trecute sau, după caz, netrecute de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în tabel.

(2) Contestaţiile trebuie depuse la tribunal în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât şi în procedura simplificată.

(3) Sub sancţiunea anulării, contestaţia va fi însoţită de dovada, în original, a achitării taxei de timbru, precum şi de toate înscrisurile de care partea înţelege să se folosească în dovedirea susţinerilor sale, cu arătarea oricăror altor probe care se solicită, cu excepţia celor care nu se află în posesia părţii sau nu sunt cunoscute la momentul formulării contestaţiei.

(4) Partea care formulează contestaţia transmite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestaţiei şi al documentelor ce o însoţesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanţă se contestă, precum şi administratorului special, dacă acesta a fost desemnat, la sediul debitorului, sub sancţiunea prevăzută la art. 40^1 alin. (2).

(5) Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestaţiei şi a documentelor ce o însoţesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, în acelaşi termen, de către partea care formulează întâmpinarea şi contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi debitorului, sub sancţiunea prevăzută la art. 40^1 alin. (2).

(6) La termenul stabilit prin sentinţa de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanţe, judecătorul-sindic va soluţiona deodată, printr-o singură sentinţă, toate contestaţiile, chiar dacă pentru soluţionarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate admite, în tot sau în parte, înscrierea creanţelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv. Creanţele înscrise provizoriu vor avea toate drepturile prevăzute de lege cu excepţia dreptului de a încasa sumele

propuse spre distribuire. Acestea se vor consemna în contul unic până la definitivarea creanţei.

(7) Dacă se admite creanţa fără dreptul de preferinţă pretins, aceasta va participa la repartiţiile sumelor obţinute din valorificarea bunurilor negrevate de cauze de preferinţă.

(8) Din sumele care s-ar obţine din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferinţă contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanţe.

Art. 112. - (1) După ce toate contestaţiile la creanţe au fost soluţionate şi s-a predat raportul de evaluare a garanţiilor, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va înregistra, de îndată, la tribunal şi va publica în BPI tabelul definitiv al tuturor creanţelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea şi situaţia fiecărei creanţe, beneficiară sau nu a unei cauze de preferinţă.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanţelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiţii de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

(3) Durata maximă a perioadei de observaţie este de 12 luni, calculate de la data deschiderii procedurii. Pentru respectarea acestui termen judecătorul-sindic va putea aplica dispoziţiile art. 111 alin. (6) în mod corespunzător. Înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin. (6), fie prelungirea perioadei de observaţie pentru motive temeinice. În cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.

Art. 113. - (1) După expirarea termenului de depunere a contestaţiilor, prevăzut la art. 111 alin. (2), şi până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestaţie împotriva înscrierii unei creanţe sau a unui drept de preferinţă în tabelul definitiv de creanţe ori în tabelele actualizate, în cazul descoperirii existenţei unui fals, dol sau unei erori esenţiale, care au determinat admiterea creanţei sau a dreptului de preferinţă, precum şi în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare şi până atunci necunoscute.

(2) Contestaţia se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situaţia ce determină promovarea contestaţiei.

(3) Judecarea contestaţiei se va face cu respectarea prevederilor art. 111 alin. (4).

(4) Până la judecarea definitivă a contestaţiei, judecătorul-sindic va putea declara creanţa sau dreptul de preferinţă contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 114. - (1) Cu excepţia cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispoziţiilor art. 42, titularul de creanţe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanţelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât priveşte creanţele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor şi nu va dobândi calitatea de creditor îndreptăţit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-şi realiza creanţele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaţilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăţi ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va fi constatată de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care nu va mai înscrie creditorul în tabelul creditorilor.

SECŢIUNEA a 5-a
Situaţia unor acte juridice ale debitorului

§ 1. Aspecte generale

Art. 115. - (1) Toate acţiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanţelor, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Operaţiunile de publicare în BPI a actelor de procedură emise de instanţele judecătoreşti sau de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în cadrul derulării procedurii de insolvenţă se efectuează cu titlu gratuit.

(3) Actele de procedură emise de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care, potrivit prezentei legi, sunt supuse şi formalităţii de publicitate prin registrul comerţului, alături de publicitatea prin BPI, se depun la BPI, iar înregistrarea în registrul comerţului se va opera din oficiu, cu titlu gratuit.

Art. 116. - Măsurile prevăzute în prezenta secţiune se aplică atât în procedura de reorganizare judiciară, cât şi în cea de faliment, ca urmare a declanşării sale în procedura generală sau în cea simplificată.

§2. Anularea actelor şi operaţiunilor frauduloase ale debitorului din perioada suspectă

Art. 117. - (1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acţiuni pentru anularea actelor sau operaţiunilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

(2) Următoarele acte sau operaţiuni ale debitorului vor putea fi anulate, pentru restituirea bunurilor transferate sau a valorii altor prestaţii executate:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operaţiuni în care prestaţia debitorului depăşeşte vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenţia tuturor părţilor implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obţină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea unui drept de preferinţă pentru o creanţă care era chirografară, în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

f) plăţile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă scadenţa lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligaţii efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenţia de a ascunde/întârzia starea de insolvenţă ori de a frauda un creditor.

(3) Prevederile alin. (2) lit. d) -f) nu sunt aplicabile actelor încheiate, cu bună-credinţă, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului şi să nu aibă ca scop prejudicierea şi/sau discriminarea unor creditori. Prevederile de mai sus se aplică şi actelor juridice încheiate în cadrul procedurilor prevăzute la titlul I.

(4) Următoarele acte sau operaţiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate şi prestaţiile recuperate:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deţinând cel puţin 20% din capitalul societăţii ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor, în situaţia în care debitorul este acea societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acţionar deţinând cel puţin 20% din acţiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acţionarilor, în situaţia în care debitorul este respectiva societate pe acţiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acţiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deţinând o poziţie de control asupra debitorului sau a activităţii sale;

f) cu un coproprietar sau proprietar devălmaş asupra unui bun comun;

g) cu soţul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f).

Art. 118. - (1) Acţiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, prevăzută la art. 117, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 97, dar nu mai târziu de 16 luni de la data deschiderii procedurii. În cazul admiterii acţiunii, părţile vor fi repuse în situaţia anterioară, iar sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acţiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu o face.

(3) Poate introduce această acţiune, în aceleaşi condiţii, creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.

Art. 119. - Nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfăşurării normale a activităţii sale curente.

Art. 120. - (1) Terţul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat potrivit prevederilor art. 117, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există ori există impedimente de orice natură pentru preluarea acestuia de către debitor, terţul va restitui valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză efectuată în condiţiile legii. În caz de restituire, părţile vor fi repuse în situaţia anterioară astfel încât sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2) Terţul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii debitorului o creanţă egală cu preţul plătit, la care se poate adăuga cel mult sporul de valoare a bunului, determinat de eventualele investiţii efectuate de acesta, cu condiţia ca terţul să fi acceptat transferul cu bună-credinţă şi fără intenţia de a-i împiedica, întârzia ori înşela pe creditorii debitorului. La cererea sa, terţul dobânditor de bună-credinţă va fi înscris în tabelele de creanţe cu creanţa născută în urma restituirii bunului sau valorii acestuia către averea debitorului potrivit prezentului articol şi va putea participa la distribuiri potrivit prevederilor art. 161 pct. 4. Terţul dobânditor de rea-credinţă va fi îndreptăţit să primească doar preţul plătit şi va putea participa la distribuiri de sume potrivit prevederilor art. 161 pct. 10 lit. a). Reaua-credinţă a terţului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Dacă terţul dobânditor nu restituie bunul sau valoarea acestuia de bunăvoie sau pe calea unei tranzacţii, creanţa acestuia, născută în temeiul alin. (2), va putea fi pretinsă numai pe calea cererii reconvenţionale formulate în cadrul acţiunii îndreptate împotriva sa potrivit prevederilor art. 117.

(4) Terţul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credinţă va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar, în lipsa acestora, va restitui diferenţa de valoare cu care s-a îmbogăţit. În caz de rea-credinţă, terţul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum şi fructele percepute.

Art. 121. - (1) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, comitetul creditorilor sau creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală va putea introduce acţiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului şi cunoştea sau trebuia să cunoască faptul că transferul iniţial este susceptibil de a fi anulat. Acesta va putea pretinde de la debitor doar contravaloarea sporului de valoare determinat de investiţiile pe care le-a efectuat şi va beneficia, în acest scop, de toate drepturile procedurale cuvenite terţului dobânditor de rea-credinţă potrivit prevederilor art. 120 alin. (2) şi (3) şi art. 161 pct. 10 lit. a).

(2) În cazul în care subdobânditorul este soţ, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin. (1).

Art. 122. - (1) Cererea pentru anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obţinând un titlu sau dobândind un drept de preferinţă asupra bunului respectiv după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său condiţionat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3) În privinţa actelor şi operaţiunilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumţie relativă de fraudă în dauna creditorilor.

(4) Prezumţia de fraudă se păstrează şi în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 117.

(5) Legitimarea procesuală activă în acţiunile în anulare prevăzute la art. 117 aparţine administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, în cazul prevăzut la art. 118 alin. (2), comitetului creditorilor, iar în cazul prevăzut de art. 118 alin. (3), creditorului care deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.

(6) Au calitate procesuală pasivă în acţiunile în anulare prevăzute la art. 117 debitorul şi, după caz, terţul dobânditor ori subdobânditorul. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special sau prin curator special, potrivit prevederilor art. 53 alin. (3).

(7) De la data deschiderii procedurii de insolvenţă, anularea unor acte încheiate de debitor în cei 2 ani anterior deschiderii procedurii de insolvenţă, pentru motivul fraudei în dauna creditorilor, se poate face exclusiv prin intermediul acţiunilor prevăzute la art. 117.

§ 3. Situaţia contractelor în derulare

Art. 123. - (1) Contractele în derulare se consideră menţinute la data deschiderii procedurii, art. 1.417 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desfiinţare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului, de modificare a contractului în detrimentul debitorului sau de declarare a exigibilităţii anticipate pentru motivul deschiderii procedurii se consideră nescrise. Prevederile referitoare la menţinerea contractelor în derulare şi la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligaţiilor nu sunt aplicabile în privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creşterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripţie de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunţe orice contract, închirierile neexpirate, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanţial de către toate părţile implicate. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunţe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunţat. Contractul se consideră denunţat:

17/07/2022 - alineatul a fost modificat prin Lege 216/2022

a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepţionarea solicitării cocontractantului privind denunţarea contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu răspunde;

b) la data notificării denunţării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(2) Dacă solicită executarea contractului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar precizează trimestrial, în cadrul rapoartelor de activitate, dacă debitorul dispune de fondurile băneşti necesare achitării contravalorii bunurilor sau prestaţiilor furnizate de cocontractant.

(3) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă, în primele 3 luni de la data deschiderii procedurii, cocontractantul notifică administratorului judiciar intenţia privind denunţarea contractului sau declararea anticipată a exigibilităţii. Ulterior menţinerii contractului, cocontractantul poate solicita rezilierea acestuia pentru culpa debitorului, soluţionarea cererii făcându-se de judecătorul-sindic.

(4) În cazul denunţării unui contract, o acţiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către cocontractant împotriva debitorului şi va fi soluţionată de judecătorul-sindic. Drepturile stabilite în favoarea cocontractantului

în urma exercitării acţiunii în despăgubiri se vor plăti acestuia potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, pe baza hotărârii în temeiul căreia i-au fost recunoscute, rămasă definitivă.

(5) Pe parcursul perioadei de observaţie, cu acordul cocontractanţilor, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalenţa viitoarelor prestaţii. Eventualele cereri formulate în temeiul art. 1.271 din Codul civil vor fi soluţionate de judecătorul-sindic.

(6) Dacă vânzătorul unui bun a reţinut titlul de proprietate până la plata integrală a preţului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător şi nu va fi supusă prevederilor alin. (1), rezerva fiind opozabilă administratorului judiciar/lichidatorului judiciar dacă au fost efectuate formalităţile de publicitate prevăzute de lege. Bunul cu privire la care vânzătorul a reţinut titlul de proprietate intră în averea debitorului, iar vânzătorul beneficiază de o cauză de preferinţă, potrivit art. 2.347 din Codul civil.

(7) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunţat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(8) După data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va putea face de urgenţă de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va acorda personalului concediat doar termenul legal de preaviz. În cazul în care sunt incidente dispoziţiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în ceea ce priveşte concedierea colectivă, termenele prevăzute de art. 71 şi art. 72 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se reduc la jumătate.

(9) Într-un contract prevăzând plăţi periodice din partea debitorului, menţinerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăţi restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăţi poate fi formulată cerere de admitere a creanţei împotriva debitorului.

(10) Pentru maximizarea averii debitorului sau în situaţia în care contractul nu mai poate fi executat, administratorul judiciar va putea cesiona contractele în derulare către terţi, cu condiţia ca acele contracte să nu fi fost încheiate intuitu personae, potrivit prevederilor Codului civil.

(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanţator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

a) transferul proprietăţii asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing către debitor, caz în care finanţatorul dobândeşte o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operaţiunii de leasing, şi este înregistrat la masa credală, conform ordinii de prioritate prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate, în temeiul contractului de leasing, fără a se putea depăşi valoarea de piaţă a bunurilor, stabilită de un evaluator autorizat independent, potrivit prevederilor art. 61;

b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, iar finanţatorul va fi înregistrat la masa credală potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferinţă, cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate în temeiul contractului de leasing minus valoarea de piaţă a bunurilor recuperate, stabilită de un evaluator autorizat, potrivit prevederilor art. 61.

(12) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) teza I, în cazul contractului de leasing financiar, dacă finanţatorul nu îşi exprimă, în termen de 3 luni de la data deschiderii procedurii, acordul expres pentru menţinerea contractului, acesta se consideră denunţat la data expirării acestui termen. În cazul care, în acelaşi termen, finanţatorul transmite administratorului judiciar o notificare prin care i se cere să denunţe contractul, acesta se consideră denunţat la expirarea unui termen de 30 de zile de la data recepţionării notificării de către administratorul judiciar. În vederea maximizării averii debitorului, lichidatorul judiciar poate să denunţe orice contract de leasing

financiar, contractul considerându-se denunţat la data notificării denunţării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

Art. 124. - Dacă un bun mobil, vândut debitorului şi neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii şi bunul nu se află încă la dispoziţia debitorului şi nici alte părţi nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul îşi poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător şi el va trebui să restituie debitorului orice avans din preţ. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera preţul prin înscrierea creanţei sale în tabelul de creanţe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preţ datorat în baza contractului.

Art. 125. - Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord master de netting, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piaţă reglementată de mărfuri, servicii şi instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, şi scadenţa intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operaţiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting respectiv, iar diferenţa rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, şi va fi înscrisă în tabelul de creanţe, dacă este o obligaţie a averii debitorului.

Art. 126. - Dacă un comisionar care deţine titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă devine subiectul unei cereri introductive a procedurii insolvenţei, comitentul va fi îndreptăţit să îşi ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

Art. 127. - (1) Dacă un debitor deţine marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparţine altuia la data deschiderii procedurii, proprietarul va avea dreptul să îşi recupereze bunul potrivit prevederilor art. 2.057 alin. (4) din Codul civil, în afară de cazul în care debitorul are o cauză de preferinţă valabilă asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele prevăzute la alin. (1) marfa nu se află în posesia debitorului şi el nu o poate recupera de la deţinătorul actual, proprietarul va fi îndreptăţit să aibă creanţa înregistrată în tabelul de creanţe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanţe.

Art. 128. - Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desfiinţa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria este inferioară chiriei practicate de piaţă. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriaşului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriaşul poate evacua clădirea şi poate să ceară înregistrarea creanţei sale în tabel sau poate deţine în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriaşul alege să continue a deţine imobilul, nu va fi îndreptăţit la înscrierea creanţei în tabel, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 129. - Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate să denunţe, în condiţiile art. 123 alin. (1), contractele prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal.

Art. 130. - (1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acţionarul unei societăţi pe acţiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege şi dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăţi, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situaţii financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalţi asociaţi sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, şi în cazul membrilor societăţilor cooperative şi ai grupurilor de interes economic.

Art. 131. - (1) Obligaţiile rezultând dintr-o promisiune bilaterală de vânzare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

a) preţul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentuluicumpărător;

b) preţul nu este inferior valorii de piaţă a bunului;

c) bunul nu are o importanţă determinantă pentru reuşita unui plan de reorganizare;

d) în cazul imobilelor, promisiunile sunt notate în Cartea funciară.

(2) Pentru a putea fi încheiat contractul de vânzare cu promitentul-cumpărător în condiţiile art. 91 alin. (1), în prealabil, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va asigura respectarea următoarelor drepturi pentru creditorii deţinători ai unor creanţe ce beneficiază de cauze de preferinţă asupra bunurilor ce urmează a se înstrăina potrivit alin. (1) şi au înscris acel drept în registrele de publicitate prevăzute de lege înainte de data încheierii promisiunii bilaterale de vânzare:

a) dreptul de a beneficia cu prioritate de orice sume încasate în averea debitoarei în baza contractelor de vânzare încheiate în condiţiile alin. (1), potrivit prevederilor art. 159; şi/sau

b) dreptul de a beneficia de o măsură privind asigurarea unei protecţii corespunzătoare, respectiv una dintre următoarele măsuri:

1. primirea unei sume reprezentând maximum valoarea de piaţă a bunului din care se deduc cheltuielile prevăzute de art. 159 alin. (1) pct. 1;

2. primirea unei garanţii reale cu o valoare egală cu valoarea de piaţă a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;

3. primirea unei scrisori de garanţie bancară pentru o sumă egală cu valoarea de piaţă a bunului stabilită în cadrul procedurii, dar nu mai mult decât valoarea creanţei acestora înregistrată în tabelul de creanţe în vigoare.

(3) Propunerea măsurii prevăzute la alin. (2) lit. b) se va face de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar prin raportul de activitate prin care se propune măsura vânzării şi se notifică creditorului beneficiar al unei cauze de preferinţă.

SECŢIUNEA a 6-a
Reorganizarea

§ 1. Planul

Art. 132. - (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare:

a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acţionarilor/asociaţilor, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanţe, cu condiţia formulării intenţiei de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanşată de acesta, şi în termenul prevăzut la art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau mai multor creditori. Hotărârea adunării generale a acţionarilor/asociaţilor va putea fi depusă şi ulterior până cel târziu la data adunării creditorilor stabilită pentru votarea planului;

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale şi până la îndeplinirea unui termen de 30 de zile de la data publicării tabelului definitiv de creanţe;

c) unul sau mai mulţi creditori, deţinând împreună cel puţin 20% din valoarea totală a creanţelor cuprinse în tabelul definitiv de creanţe, în termen de 30 de zile de la publicarea acestuia; administratorul judiciar este obligat să pună la dispoziţia acestora informaţiile existente şi necesare pentru redactarea planului. În acest sens, debitorul, prin administrator special, sau administratorul judiciar, în măsura în care acesta din urmă le

deţine, dacă dreptul de administrare i-a fost ridicat debitorului, au obligaţia ca, în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării, să pună la dispoziţia creditorului actele şi informaţiile prevăzute de art. 67 alin. (1) lit. a), b) şi e), actualizate corespunzător depunerii tabelului definitiv de creanţe. Se va pune la dispoziţia creditorului şi lista tuturor creanţelor născute în timpul procedurii, precum şi orice alte documente solicitate, care sunt utile pentru redactarea unui plan de reorganizare.

(2) La cererea oricărei părţi interesate sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic poate prelungi cu maximum 30 de zile, pentru motive temeinice, termenele de depunere a planului prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea şi continuarea activităţii debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinaţie a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu poate propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii de insolvenţă instituite în baza prezentei legi, cu excepţia cazului în care închiderea procedurii s-a realizat potrivit prevederilor art. 177 sau 178, şi nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie, de serviciu, de fals, pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, Legea nr. 241/2005, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum şi pentru infracţiunile prevăzute la art. 240 şi 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părţilor respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare şi, ca urmare, la trecerea, din dispoziţia judecătorului-sindic, la faliment.

Art. 133. - (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilităţile şi specificul activităţii debitorului, cu mijloacele financiare disponibile şi cu cererea pieţei faţă de oferta debitorului şi va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce priveşte modalitatea de selecţie, desemnare şi înlocuire a administratorilor şi a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanţelor. Creanţele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferinţă în tabelul definitiv al creanţelor pot fi purtătoare de dobânzi şi alte accesorii.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăşi 3 ani, calculaţi de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menţinute prin plan, chiar dacă depăşesc perioada de 3 ani. Aceste termene pot fi şi prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă iniţial erau mai scurte de 3 ani. După realizarea tuturor obligaţiilor din plan şi închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăţi vor continua conform contractelor din care rezultă.

***)** *Potrivit art. 52 din Legea nr. 55/2020, pentru debitorul care şi-a întrerupt activitatea total sau parţial ca efect al măsurilor adoptate de autorităţile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, pe durata stării de urgenţă şi/sau de alertă, durata iniţială de executare a planului de reorganizare, prevăzută de art. 133 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, poate fi de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii, fără a depăşi o durată totală a derulării planului de 5 ani, şi a modificării, în mod corespunzător, dacă este cazul, în condiţiile art. 139 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare.*

***)** *Potrivit art. 12 din Legea nr. 220/2022, în cazul debitorilor care depun o cerere de deschidere a procedurii insolvenţei într-o perioadă de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cerere admisă de instanţa competentă, durata iniţială de executare a planului de reorganizare, prevăzută la art. 133 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, poate fi de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii, fără a depăşi o durată totală a derulării planului de 5 ani, şi a modificării planului de reorganizare, în mod corespunzător, în condiţiile art. 139 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare.*

(3[1]) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), în cazul debitorilor persoane juridice, executarea planului de reorganizare poate dura 4 ani, calculaţi de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin

contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menţinute prin plan, chiar dacă depăşesc perioada de 4 ani. Aceste termene pot fi şi prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă iniţial erau mai scurte de 4 ani. După realizarea tuturor obligaţiilor din plan şi închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăţi vor continua conform contractelor din care rezultă.

(4) Planul de reorganizare va menţiona:

a) categoriile de creanţe care nu sunt defavorizate, în sensul prezentului titlu;

b) tratamentul categoriilor de creanţe defavorizate;

c) dacă şi în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociaţii din societăţile în nume colectiv şi asociaţii comanditaţi din societăţile în comandită vor fi descărcaţi de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanţe, în comparaţie cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;

e) modalitatea de achitare a creanţelor curente.

(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activităţii sale, inclusiv dreptul de dispoziţie asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activităţii sale de către administratorul judiciar desemnat în condiţiile legii;

B. obţinerea de resurse financiare pentru susţinerea realizării planului şi sursele de provenienţă a acestora, finanţările aprobate prin plan urmând să beneficieze de prioritate la restituire potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului;

D. fuziunea sau divizarea debitorului, în condiţiile legii, inclusiv cu respectarea obligaţiilor de notificare a operaţiunilor de concentrare, potrivit legislaţiei în domeniul concurenţei. În cazul divizării, dispoziţiile art. 241^1 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau darea în plată a acestora către creditorii debitorului, în contul creanţelor pe care aceştia le au faţă de averea debitorului. Darea în plată a bunurilor debitorului către creditorii săi va putea fi efectuată doar cu condiţia prealabilă a acordului scris al acestora cu privire la această modalitate de stingere a creanţei lor;

F. lichidarea parţială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului. Sumele de bani obţinute după vânzarea unor bunuri asupra cărora poartă cauze de preferinţă, potrivit prevederilor Codului civil, vor fi distribuite, obligatoriu, creditorilor titulari ai acelor cauze de preferinţă, cu respectarea dispoziţiilor art. 159 alin. (1) şi (2);

G. modificarea sau stingerea cauzelor de preferinţă, cu acordarea obligatorie în beneficiul creditorului titular a unei garanţii sau protecţii echivalente, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. c), până la acoperirea creanţei acestora, inclusiv dobânzile stabilite conform contractelor sau conform planului de reorganizare, pe baza unui raport de evaluare, cu parcurgerea procedurii prevăzute de art. 61;

H. prelungirea datei scadenţei, precum şi modificarea ratei dobânzii, a penalităţii sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligaţiilor sale;

I. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condiţiile legii;

J. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele prevăzute la lit. D şi E, în condiţiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi de Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se dă înainte de exprimarea votului asupra planului de reorganizare de către creditori. Prin excepţie

de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare, operaţiunile prevăzute de prezenta literă sunt considerate operaţiuni exceptate în sensul art. 205 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

K. prin excepţie de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanţelor bugetare în titluri de valoare. Cu consimţământul creditorului bugetar exprimat prin vot, planul de reorganizare poate prevedea doar conversia creanţelor bugetare ale statului în acţiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) să rezulte din conţinutul planului de reorganizare, pe baza analizei economico-financiare, faptul că societatea debitoare îşi poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabilă pentru societate;

b) să rezulte din conţinutul planului de reorganizare faptul că această modalitate de stingere a creanţei bugetare duce la maximizarea recuperării creanţei statului, faţă de situaţia intrării debitorului în faliment;

c) conversia să fie integrală şi efectuată la valoarea creanţei bugetare a statului, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanţei bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator autorizat sau specialist independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condiţiilor de la lit. a) şi b), pe baza căruia să îşi exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanţei bugetare a statului. Prevederile art. 5 alin. (1) pct. 71 rămân aplicabile.

L. inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor prevăzute la lit. D şi E a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acţiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acţiuni ordinare, a unei distribuţii corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acţiuni preferenţiale cu dividend prioritar faţă de alte categorii de acţiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acţiuni respective în ipoteza neonorării obligaţiei de plată a dividendelor.

(5^1) Creditorul bugetar poate aproba planul de reorganizare în care este propusă reducerea creanţei bugetare negarantate, reducere fundamentată în cuprinsul planului, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

a) măsura de reducere reprezintă modalitatea optimă de recuperare a creanţei bugetare negarantate, faţă de situaţia intrării debitorului în faliment;

b) debitoarea deţine un fond de comerţ care să îi permită continuarea activităţii;

c) măsura de reducere conduce la viabilizarea societăţii debitoare.

(5^2) În cazul în care prin planul de reorganizare se propune măsura reducerii creanţelor bugetare negarantate cu până la 50%, în lipsa unei manifestări exprese, planul se consideră aprobat de creditorul bugetar dacă sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5^1) şi cel puţin încă un criteriu din următoarele:

a) să rezulte un nivel de cel puţin 50% al obligaţiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare faţă de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvenţă;

b) societatea debitoare trebuie să desfăşoare o activitate de interes public;

c) societatea debitoare trebuie să desfăşoare o activitate strategică într-o anumită ramură economică.

(5^3) În situaţiile prevăzute la alin. (5^1) şi (5^2) rămân incidente prevederile privind realizarea testului creditorului privat, astfel cum este definit de art. 5 alin. (1) pct. 71.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare, planul propus de creditori sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaţilor/acţionarilor debitorului, a actului constitutiv.

(7) Înregistrarea menţiunii în registrul comerţului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 134. - (1) În vederea votării planului de reorganizare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili, astfel cum este aceasta definită la art. 5 pct. 23. Administratorul judiciar confirmă, în tot sau în parte, ori infirmă lista acestor creditori.

(2) Lista creditorilor indispensabili, menţionaţi la alin. (1), este depusă de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce se anexează, menţionându-se şi creanţele acestora, la raportul întocmit de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, potrivit art. 97. Nedepunerea acestei liste conduce la decăderea debitorului din dreptul de a propune, în vederea votării planului de reorganizare, categoria creditorilor indispensabili. În cazul în care s-au schimbat criteriile avute în vedere la data întocmirii listei creditorilor indispensabili, aceasta poate fi modificată în consecinţă, aprobată de administratorul judiciar şi depusă la dosarul cauzei odată cu planul de reorganizare propus.

Art. 135. - Nu se consideră modificare a creanţei sau a condiţiilor de realizare a acesteia situaţia în care planul propus prevede revenirea la condiţiile de realizare a creanţei anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condiţiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele şi în condiţiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plăţii întregului rest al împrumutului.

Art. 135[1]. - (1) Data stingerii creanţelor supuse conversiei, potrivit prevederilor art. 133 alin. (5) lit. K, este data realizării conversiei.

(2) Instituţia publică centrală ce exercită calitatea de acţionar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile şi obligaţiile statului român în calitate de acţionar şi pentru acţiunile emise în favoarea statului de operatorii economici în urma conversiei şi înregistrează în evidenţele contabile aceste acţiuni.

(3) În cazul în care statul nu deţine, anterior conversiei, acţiuni ale debitorului, pentru acţiunile emise ca urmare a conversiei, exercitarea drepturilor şi obligaţiilor statului, precum şi înregistrarea acţiunilor astfel dobândite în evidenţele contabile se realizează de către Autoritatea de Administrare a Activelor Statului.

Art. 136. - Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar şi comitetului creditorilor.

Art. 137. - (1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunţ referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum şi a faptului că este permisă votarea prin corespondenţă.

(2) Şedinţa adunării creditorilor în care se va exprima votul asupra planului de reorganizare se va ţine în termen de 20-30 de zile de la publicarea anunţului. Planul de reorganizare, inclusiv anexele, se va transmite persoanelor prevăzute la art. 136 în format electronic, scanat, prin grija administratorului judiciar, prin e-mail sau prin postare pe site-ul acestuia.

(3) Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părţile interesate vor fi socotite că au cunoştinţă de plan şi de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Art. 138 - (1) La începutul şedinţei de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenţi despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanţă beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanţe din care face parte creanţa respectivă.

(3) Următoarele creanţe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

a) creanţele care beneficiază de drepturi de preferinţă;

b) creanţele salariale;

c) creanţele bugetare;

d) creanţele creditorilor indispensabili;

e) celelalte creanţe chirografare.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanţe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanţelor din acea categorie.

(5) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlaţi sau se află sub control comun cu debitorul pot vota cu privire la planul de reorganizare, sub condiţia ca programul de plăţi să nu le ofere nicio sumă sau să le ofere mai puţin decât ar primi în cazul falimentului şi ca orice astfel de plăţi să le fie acordate potrivit ordinii de prioritate a creanţelor subordonate prevăzute la art. 161 pct. 10 lit. a).

(6) Dacă au fost propuse mai multe planuri de reorganizare, atunci votarea acestora se va face în aceeaşi şedinţă a adunării creditorilor, în ordinea decisă prin votul creditorilor.

Art. 138[1]. - (1) Creditorii pot formula atât obiecţiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cât şi cereri de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare, potrivit prevederilor art. 48 alin. (7) şi (8).

(2) În cazul în care se solicită şi anularea hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul, eventualele obiecţiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare vor fi formulate prin aceeaşi cerere.

Art. 139. - (1) Judecătorul-sindic soluţionează deodată, printr-o singură sentinţă, obiecţiunile cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cererile de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare şi cererea de confirmare a planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să îşi exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiţii:

17/07/2022 - alineatul a fost modificat prin Lege 216/2022

A. în cazul în care sunt 5 categorii, planul se consideră acceptat dacă cel puţin 3 dintre categoriile de creanţe menţionate în programul de plăţi, dintre cele prevăzute la art. 138 alin. (3), acceptă planul cu condiţia ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

B. în cazul în care sunt trei categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care cel puţin două categorii votează planul, cu condiţia ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

C. în cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care dacă este votat de cel puţin jumătate din numărul de categorii, cu condiţia ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puţin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

D. fiecare categorie defavorizată de creanţe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect şi echitabil prin plan;

E. vor fi considerate creanţe nedefavorizate şi vor fi considerate că au acceptat planul creanţele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă;

F. planul respectă, din punct de vedere al legalităţii şi viabilităţii, prevederile art. 133.

(2) Tratament corect şi echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) niciuna dintre categoriile care resping planul şi nicio creanţă care respinge planul nu primesc mai puţin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nicio categorie sau nicio creanţă aparţinând unei categorii nu primeşte mai mult decât valoarea totală a creanţei sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanţe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3), nu primeşte mai mult decât ar primi în cazul falimentului;

d) planul prevede acelaşi tratament pentru fiecare creanţă în cadrul unei categorii distincte, cu excepţia rangului diferit al celor beneficiare ale unor cauze de preferinţă, precum şi în cazul în care deţinătorul unei creanţe consimte la un tratament mai puţin favorabil pentru creanţa sa.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică confirmarea oricărui alt plan.

(5) Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăşi o durată totală maximă a derulării planului de 5 ani de la confirmarea iniţială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocaţia de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. Votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanţele rămase în sold, la data votului, în aceleaşi condiţii ca şi la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic. Dispoziţiile art. 138^1 se aplică în mod corespunzător.

Art. 140. - (1) Când sentinţa care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanţele şi drepturile creditorilor şi ale celorlalte părţi interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situaţia stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanţelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.

(2) Dacă după confirmarea planului de reorganizare se vor recupera sume suplimentare din acţiuni introduse în temeiul art. 117, acestea se vor distribui în modul prevăzut de art. 163.

(3) Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferinţă vor fi prevăzute a se distribui proporţional pentru fiecare creanţă prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plăţii creanţelor curente exigibile şi a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul. Programul de plată a creanţelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.

(4) Creditorii conservă acţiunile lor pentru întreaga valoare a creanţelor, împotriva codebitorilor şi a fideiusorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(5) Dacă niciun plan nu este confirmat şi termenul pentru propunerea unui plan, în condiţiile art. 132, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condiţiile art. 145.

(6) Remuneraţiile persoanelor angajate în temeiul art. 57 alin. (2), art. 61 şi 63, precum şi alte cheltuieli de procedură vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepţia cazurilor în care părţile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăţi cum va fi asigurată această plată.

(7) Plata va putea fi făcută trimestrial pe bază de acte legale.

§ 2. Perioada de reorganizare

Art. 141. - (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul îşi va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar şi în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenţei şi luarea tuturor măsurilor pentru reinserţia debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării şi trecerea la faliment, potrivit prevederilor art. 145.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea

administratorului judiciar, sub rezerva prevederilor art. 85 alin. (5). Acţionarii, asociaţii şi membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activităţii ori în administrarea averii debitorului, cu excepţia şi în limita cazurilor expres şi limitativ prevăzute de lege şi în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

Art. 142. - Prin excepţie de la dispoziţiile art. 77, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauţiune la o bancă, drept condiţie pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfăşurării procedurii de reorganizare judiciară. O astfel de cauţiune nu va putea depăşi 30% din costul serviciilor prestate debitorului şi neachitate ulterior deschiderii procedurii.

Art. 143. - (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvenţă, oricare dintre creditori sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgenţă şi cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situaţia în care creanţa nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenţie de plată cu acest creditor.

(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activităţii debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăşte asupra ei, prin încheiere.

(3) Titularul unei creanţe curente, certe, lichide şi exigibile mai vechi de 60 de zile şi un cuantum peste valoarea-prag poate solicita, oricând ulterior parcurgerii procedurii prevăzute la art. 75 alin. (3) şi (4), în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligaţiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgenţă şi cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situaţia în care creditorul nu a parcurs procedura prevăzută la art. 75 alin. (3) şi (4) sau creanţa nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenţie de plată cu acest creditor. Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru creanţele curente, creditorii bugetari pot acorda înlesniri la plată.

Art. 144. - (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situaţiei financiare a averii debitorului. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) Administratorul judiciar va prezenta şi situaţia cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activităţii, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor.

(3) În termen de 5 zile de la prezentarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor şi/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum şi să propună motivat alte măsuri.

SECŢIUNEA a 7-a
Falimentul şi lichidarea activelor

Art. 145. - (1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentinţă sau, după caz, prin încheiere, în condiţiile art. 71, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A.

a) debitorul şi-a declarat intenţia de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu şi-a declarat intenţia de reorganizare;

c) niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptăţite nu a propus un plan de reorganizare, potrivit

dispoziţiilor art. 132, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat şi confirmat;

B. debitorul şi-a declarat intenţia de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat şi confirmat;

C. obligaţiile de plată şi celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condiţiile stipulate prin planul confirmat sau desfăşurarea activităţii debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (5);

E. în cazurile prevăzute la art. 75 alin. (4) şi art. 143 alin. (3).

(2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunţa dizolvarea debitorului persoană juridică şi va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator judiciar provizoriu, precum şi stabilirea atribuţiilor şi a onorariului acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei;

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea în calitate de lichidator judiciar a administratorului judiciar, desemnat potrivit prevederilor art. 57 alin. (2) sau art. 73, după caz;

d) termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator judiciar, împreună cu lista actelor şi operaţiunilor efectuate după deschiderea procedurii prevăzute la art. 84 alin. (2);

e) întocmirea de către administratorul judiciar şi predarea către lichidatorul judiciar, în termen de maximum 5 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele şi adresele creditorilor şi toate creanţele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii, a tabelului definitiv al creanţelor şi a oricăror altor tabele întocmite în procedură, a oricăror rapoarte de distribuţie, a listei actelor şi operaţiunilor efectuate după data deschiderii procedurii. Această obligaţie revine administratorului special, cu avizul administratorului judiciar, dacă, până la data deschiderii procedurii falimentului, nu a fost ridicat dreptul de administrare;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentinţa va indica şi termenele prevăzute la art. 146 alin. (2) sau, după caz, la art. 147 alin. (2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispoziţiile art. 99-114 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce priveşte creanţele născute între data deschiderii procedurii şi data intrării în faliment, precum şi procedura de admitere a acestora.

Art. 146. - (1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menţionaţi în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e), ale căror creanţe s-au născut după deschiderea procedurii, debitorului şi registrului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. Dispoziţiile art. 99 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va fi comunicată creditorilor cu cel puţin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor şi va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanţelor prevăzute la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum şi cerinţele pentru ca o creanţă înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanţelor prevăzute la alin. (3), de întocmire şi publicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăşi 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestaţiilor, care va fi de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului suplimentar;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăşi 30 de zile de la expirarea termenului

prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanţele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror cuantum a fost modificat faţă de tabelul definitiv de creanţe sau faţă de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăţilor făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanţele admise în tabelul definitiv de creanţe nu vor mai fi supuse verificării; toţi creditorii vor putea să formuleze contestaţii cu privire la tabelul suplimentar.

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanţelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispoziţiilor art. 112.

(6) Titularilor de creanţe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cerere de admitere a creanţelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 147. - (1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul judiciar va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului şi, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare şi dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificaţi potrivit prevederilor art. 99, debitorului şi oficiului registrului comerţului sau, după caz, registrului societăţilor agricole ori registrului asociaţiilor şi fundaţiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 100 alin. (2), a termenelor de publicare a tabelului preliminar de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), şi de definitivare a tabelului de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 92 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată şi-a continuat activitatea, lichidatorul judiciar va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deţinând creanţe asupra debitorului, având prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, născute în perioada de observaţie, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de admitere a creanţelor însoţite de documente justificative. Notificarea va cuprinde şi termenele de publicare a tabelului preliminar de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), şi de definitivare a tabelului de creanţe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), aşa cum au fost cuprinse şi în notificarea prevăzută la alin. (1) sau, după caz, la art. 99 alin. (1). Dispoziţiile art. 99 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanţele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanţe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanţelor în termenul prevăzut la alin. (2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 148. - În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanţelor participă la distribuiri cu valoarea acestora astfel cum au fost înregistrate în tabelul definitiv consolidat.

Art. 149. - Garanţiile reale şi personale constituite pentru îndeplinirea obligaţiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 150. - (1) Creditorii nu sunt obligaţi să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare şi intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispoziţiilor art. 87 alin. (1) şi (2) şi pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în frauda creditorilor şi vor fi anulate, cu excepţia cazului în care cocontractantul dovedeşte buna sa credinţă la momentul încheierii actului.

(4) Creanţele băneşti asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment. Această prevedere nu este aplicabilă în privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de

compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală.

§ 1. Măsuri premergătoare lichidării

Art. 151. - (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondenţa comercială, arhiva, dispozitivele de stocare şi prelucrare a informaţiei, contractele, mărfurile şi orice alte bunuri mobile aparţinând averii debitorului.

(2) În situaţia prevăzută la art. 93, inventarul bunurilor debitorului se va face după obţinerea relaţiilor scrise privind situaţia bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate potrivit prevederilor art. 94-96, administratorul judiciar nu identifică niciun bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autorităţile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgenţă pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile şi alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum şi acţiunile ori alte titluri de participaţie ale debitorului, care vor fi preluate de lichidatorul judiciar pentru a fi încasate sau pentru a efectua activităţile de conservare necesare;

d) numerarul pe care lichidatorul judiciar îl va depune în bancă în contul averii debitorului.

(4) În timpul acţiunii de sigilare, lichidatorul judiciar va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Art. 152. - (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul judiciar va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Administratorul special va trebui să fie de faţă şi să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă administratorul special nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Pe măsura desfăşurării inventarierii, lichidatorul judiciar ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 153. - (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar şi de administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitorului nu există suficiente lichidităţi, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgenţă bunuri ale debitorului, cu prioritate pe cele asupra cărora nu există cauze de preferinţă, pentru obţinerea acestor lichidităţi, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitaţie publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluatorul autorizat. Licitaţia publică se poate desfăşura chiar şi prin mijloace electronice de comunicare la distanţă indicate, în conformitate cu prevederile regulamentului stabilit de lichidatorul judiciar. În acest caz, procesul-verbal se semnează doar de lichidator.

§ 2. Efectuarea lichidării

Art. 154. -

17/07/2022 - Art. 154. - a fost modificat prin Lege 216/2022

21/08/2022 - Derogare prin Lege 233/2022.

(1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piaţă, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii şi depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca

ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplineşte dispoziţiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitaţie publică, negociere directă sau o combinaţie a celor două, şi regulamentul de vânzare corespunzător modalităţii de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitaţiei publice, publicitatea se va face şi prin afişare pe site-ul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat şi să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizaţi sunt membri ai Asociaţiei Naţionale a Evaluatorilor Autorizaţi din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât şi individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalităţii bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea ansamblurilor independente.

(4) În cazul în care procedura de vânzare se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, procesul-verbal se va semna doar de acesta.

Art. 155. - 21/08/2022 - Derogare prin Lege 233/2022. Raportul de evaluare va fi depus la dosarul cauzei, iar un anunţ cu privire la depunerea acestuia şi un extras cuprinzând o sinteză a sa se vor publica în BPI. Creditorii vor putea consulta raportul de evaluare în locaţia indicată prin anunţ de către lichidatorul judiciar.

Art. 156. - 21/08/2022 - Derogare prin Lege 233/2022. **(1)** Lichidatorul judiciar va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 15 zile de la data depunerii raportului de evaluare la dosarul cauzei, în vederea stabilirii tipului de vânzare.

(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitaţie publică, aceasta se va putea efectua şi potrivit Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deşi a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic, vânzarea bunurilor se va efectua prin licitaţie publică, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) În cazul vânzării prin negociere directă, lichidatorul judiciar va supune aprobării adunării creditorilor şi regulamentul de vânzare.

(4) Vânzarea activelor se va face după efectuarea publicaţiilor de vânzare de către administratorul judiciar/lichidator, într-un ziar de largă circulaţie. Persoanele interesate vor putea inspecta bunurile supuse vânzării după efectuarea publicaţiilor de vânzare.

Art. 157. - 21/08/2022 - Derogare prin Lege 233/2022. Valorile mobiliare vor fi vândute în condiţiile Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 158. - 21/08/2022 - Derogare prin Lege 233/2022. **(1)** Lichidatorul judiciar va încheia contracte de vânzare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (2).

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitaţie publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitaţie.

§ 3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 159. - (1) Fondurile obţinute din vânzarea bunurilor şi drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferinţă, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre şi orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea acestor bunuri, precum şi cheltuielile avansate de creditor în cadrul procedurii de executare silită, creanţele furnizorilor de utilităţi născute ulterior deschiderii procedurii, în condiţiile art. 77,

remuneraţiile datorate la data distribuirii persoanelor angajate în interesul comun al tuturor creditorilor, în condiţiile art. 57 alin. (2), art. 61 şi 63, care se vor suporta pro rata, în raport cu valoarea tuturor bunurilor din averea debitorului;

2. creanţele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă născute în timpul procedurii de insolvenţă. Aceste creanţe cuprind capitalul, dobânzile, precum şi alte accesorii, după caz;

3. creanţele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferinţă, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările şi penalităţile de orice fel, inclusiv cheltuielile, precum şi cele corespunzătoare art. 105 alin. (3) şi art. 123 alin. (11) lit. a).

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanţe, creditorii vor avea, pentru diferenţă, creanţe chirografare sau bugetare, după caz, care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 161, şi vor fi supuse dispoziţiilor art. 80. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferenţă în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului judiciar, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor beneficiar al unei cauze de preferinţă este îndreptăţit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului grevat de o cauză de preferinţă în favoarea sa. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptăţit să le primească ulterior din preţul obţinut prin vânzarea bunului grevat de o cauză de preferinţă, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul grevat de o cauză de preferinţă în favoarea sa ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art. 160. - (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe, precum şi un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul şi planul se înregistrează la grefa tribunalului şi se publică în BPI. Raportul va prevedea şi plata cu prioritate a onorariului său şi a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.

(2) Raportul asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe va cuprinde, cel puţin, următoarele:

a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;

b) încasările efectuate de către lichidatorul judiciar din valorificarea fiecărui bun şi din recuperarea creanţelor;

c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitorului;

d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(3) Planul de distribuire între creditori cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

a) actualizările aduse tabelului definitiv de creanţe;

b) sumele distribuite deja;

c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv şi distribuirile efectuate deja;

d) sumele ce fac obiectul distribuirii;

e) sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

(4) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport şi o copie de pe planul de distribuire vor fi afişate la uşa tribunalului.

(5) Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestaţii la raport şi la plan în termen de 15 zile de la publicarea acestora în BPI. O copie de pe contestaţie se comunică de urgenţă lichidatorului judiciar. În termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de formulare a contestaţiilor, dacă nu se depune nicio

contestaţie, lichidatorul judiciar va proceda la plata efectivă a sumelor distribuite. În cazul în care s-au depus contestaţii, lichidatorul judiciar va reţine de la distribuire sumele supuse contestaţiei în condiţiile alin. (6), făcând plata sumelor necontestate.

(6) În termen de 20 de zile de la publicare, judecătorul-sindic, în şedinţă, cu citarea lichidatorului judiciar, a debitorului şi a creditorilor, soluţionează deodată, prin sentinţă, toate contestaţiile. În termen de 5 zile lucrătoare de la data când hotărârea de soluţionare a contestaţiilor devine executorie, lichidatorul judiciar procedează la plata efectivă a sumelor distribuite, conform hotărârii instanţelor de judecată.

Art. 161. - Creanţele se plătesc, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activităţii, precum şi pentru plata remuneraţiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 şi 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);

2. creanţele provenind din finanţări acordate potrivit art. 87 alin. (4) şi art. 133 alin. (5) lit. B;

2[1]. creanţele provenind din finanţări acordate în proceduri de prevenire a insolvenţei, precum şi onorariile practicianului din astfel de proceduri;

3. creanţele izvorâte din raporturi de muncă;

4. creanţele rezultând din continuarea activităţii debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanţilor potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) şi cele datorate terţilor dobânditori de bună-credinţă sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);

5. creanţele bugetare;

6. creanţele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terţi, în baza unor obligaţii de întreţinere, alocaţii pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă;

7. creanţele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreţinerea debitorului şi a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

8. creanţele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile şi dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanţele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligaţiunile şi creanţele reglementate la art. 105 alin. (3) lit. b);

9. alte creanţe chirografare;

10. creanţele subordonate, în următoarea ordine de preferinţă:

a) creanţele născute în patrimoniul terţilor dobânditori de reacredinţă ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credinţă în condiţiile art. 121 alin. (1), precum şi creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acţionar deţinând cel puţin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

a[1]) beneficiile nedistribuite asociaţilor;

b) creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 161[1]. - În cazul falimentului entităţilor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) -d) din Legea nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu excepţia instituţiilor de credit, creanţele se plătesc în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activităţii, precum şi pentru plata remuneraţiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 şi 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);

2. creanţele provenind din finanţări acordate potrivit art. 87 alin. (4);

3. creanţele izvorâte din raporturi de muncă;

4. creanţele rezultând din continuarea activităţii debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanţilor potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) şi cele datorate terţilor dobânditori de bună-credinţă sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);

5. creanţele bugetare;

6. creanţele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile şi dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanţele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligaţiunile;

7. alte creanţe chirografare, în măsura în care nu se încadrează la pct. 8-12;

8. creanţele negarantate care rezultă din instrumente de datorie care îndeplinesc toate condiţiile prevăzute la art. 234^1;

9. creanţele născute în patrimoniul terţilor dobânditori de rea-credinţă ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credinţă în condiţiile art. 121 alin. (1), precum şi creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acţionar deţinând cel puţin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

10. creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit;

11. creanţele decurgând din instrumente de datorie şi din împrumuturi, având la bază convenţii care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al debitorului, astfel de creanţe urmează să fie plătite după creanţele tuturor creditorilor chirografari nesubordonaţi şi, după caz, ale altor creditori chirografari subordonaţi; în cadrul acestei categorii de creanţe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferinţă stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanţe;

12. creanţele acţionarilor entităţii în faliment derivând din dreptul rezidual al calităţii lor, potrivit prevederilor legale şi statutare.

Art. 161^2. - (1) În aplicarea prevederilor art. 161^1, în cazul falimentului entităţilor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) -d) din Legea nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu excepţia instituţiilor de credit, toate creanţele care provin din elementele de fonduri proprii, definite potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, au un rang de prioritate inferior oricărei creanţe care nu provine dintr-un element de fonduri proprii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în situaţia în care un instrument este recunoscut doar parţial drept element de fonduri proprii, întregul instrument este tratat ca o creanţă care rezultă dintr-un element de fonduri proprii şi îi este atribuit un rang de prioritate inferior oricărei creanţe care nu rezultă dintr-un element de fonduri proprii.

Art. 162. - Sumele de distribuit între creditori în acelaşi rang de prioritate vor fi acordate proporţional cu suma alocată pentru fiecare creanţă, prin tabelul definitiv consolidat.

Art. 163. - (1) Titularilor de creanţe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndestulare a titularilor de creanţe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 161.

(2) În cazul insuficienţei sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanţelor cu acelaşi rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporţională cu procentul pe care creanţa lor îl deţine în categoria creanţelor respective.

(3) Contul de insolvenţă deschis în condiţiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanţele judecătoreşti.

Art. 164. - În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăţi în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanţelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanţe, împotriva grupului sau a societăţii judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condiţiile legii, împotriva asociaţilor cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunţând o sentinţă executorie, care va fi pusă în executare de lichidatorul judiciar, prin executor judecătoresc.

Art. 165. - Cu ocazia distribuirilor parţiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporţionale datorate creditorilor ale căror creanţe sunt supuse unei condiţii suspensive care nu s-a realizat încă;

2. sume proporţionale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător şi care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. sume proporţionale datorate creanţelor admise provizoriu;

4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului, inclusiv cele generate de litigiile în curs.

Art. 166. - Pentru creditorii deţinând creanţe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanţe, cărora li s-au alocat sume numai parţial sau creanţe sub condiţie suspensivă şi care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situaţia lor va fi lămurită.

Art. 167. - (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul judiciar va supune judecătorului-sindic un raport final însoţit de situaţiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor şi debitorului prin publicare în BPI. Judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la publicarea raportului final. Creditorii pot formula obiecţiuni la raportul final cu cel puţin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data şedinţei, judecătorul-sindic va soluţiona, prin încheiere, toate obiecţiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanţele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiţie nu vor participa la ultima distribuire.

Art. 168. - După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului judiciar, acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptăţiţi la acestea vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (4).

SECŢIUNEA a 8-a
Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvenţă

Art. 169. - (1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvenţă, fără să depăşească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere din cadrul societăţii, precum şi de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvenţă a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activităţi care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăţi;

d) au ţinut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ţinut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât şi legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu se prezumă. Prezumţia este relativă;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăţi;
g) în luna precedentă încetării plăţilor, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferinţă unui creditor, în dauna celorlalţi creditori;
h) orice altă faptă săvârşită cu intenţie, care a contribuit la starea de insolvenţă a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu.
(2) Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvenţă a debitorului, va promova acţiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvenţă a debitorului, aceasta poate fi introdusă de preşedintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acţiune, în aceleaşi condiţii, creditorul care deţine mai mult de 30% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.
(3) Cererea introdusă în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (2) se va judeca separat, formându-se un dosar asociat.
(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvenţă să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care şi-au exercitat mandatul ori în care au deţinut poziţia în care au contribuit la starea de insolvenţă.
(5) Răspunderea persoanelor în cauză nu va putea fi angajată dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori la faptele care au contribuit la starea de insolvenţă sau au lipsit de la luarea deciziilor care au contribuit la starea de insolvenţă şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.
(6) Răspunderea nu va putea fi angajată dacă, în luna precedentă încetării plăţilor, s-au efectuat, cu bună-credinţă, plăţi în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, cu condiţia ca acordul să fi fost de natură a conduce la redresarea financiară a debitorului şi să nu fi avut ca scop prejudicierea şi/sau discriminarea unor creditori. Aceste prevederi se vor aplica şi în cazul acordurilor realizate în cadrul procedurii concordatului preventiv.
(7) În cazul în care s-a pronunţat o hotărâre de respingere a acţiunii introduse potrivit alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenţionează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica în acest sens comitetul creditorilor sau, în cazul în care nu a fost desemnat un comitet al creditorilor, adunarea creditorilor. Împotriva acestei hotărâri calea de atac poate fi exercitată direct de preşedintele comitetului creditorilor, iar în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deţine mai mult de 30% din valoarea creanţelor înscrise la masa credală.
(8) Aplicarea dispoziţiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracţiuni.
(9) Dacă s-a pronunţat o sentinţă prin care judecătorul-sindic a dispus atragerea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar, aceasta va fi comunicată către Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din oficiu.
(10) Persoana împotriva căreia s-a pronunţat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate fi desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăţi, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii.
Art. 170. - Acţiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripţia începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariţia stării de insolvenţă, dar nu mai târziu de data publicării în BPI a raportului administratorului judiciar/lichidatorului judiciar prevăzut de art. 58 alin. (1) lit. b) sau, după caz, art. 64 lit. a).
Art. 171. - Sumele depuse potrivit dispoziţiilor art. 169 alin. (1) vor intra în averea debitorului şi vor fi destinate, în caz de reorganizare, plăţii creanţelor potrivit programului de plăţi, completării fondurilor necesare continuării activităţii debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Art. 172. - (1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, comitetul creditorilor va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauţiuni de până la 10% din valoarea pretenţiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată şi ulterior introducerii acţiunii prevăzute la art. 169.

Art. 173. - (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 169 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc, potrivit Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc potrivit prevederilor prezentului titlu, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanţe pus la dispoziţia sa de către lichidatorul judiciar.

SECŢIUNEA a 9-a
Închiderea procedurii

Art. 174. - (1) În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezentul titlu, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va audia de urgenţă creditorii într-o şedinţă, iar în cazul refuzului exprimat de aceştia de a avansa sumele necesare sau în cazul neprezentării acestora, deşi s-a îndeplinit procedura citării prin BPI, va da o sentinţă de închidere a procedurii, prin care se dispune şi radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 167.

Art. 175. - (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activităţii sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentinţă, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligaţiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum şi plata creanţelor curente scadente sau eşalonarea plăţii acestora, prin convenţie, în perioada ulterioară închiderii procedurii, inclusiv pentru creanţele bugetare în condiţiile prevăzute la art. 143 alin. (3) teza finală. De la data închiderii procedurii devin scadente şi impozitele aferente eventualelor reduceri de creanţe, în măsura în care sunt datorate. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite şi când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă.

(3) Bunurile vor putea fi distribuite creditorilor în contul creanţelor pe care le deţin împotriva averii debitorului, în urma unei propuneri a creditorului, cu obligaţia acestuia de a achita toate sumele ce ar fi fost datorate creditorilor aflaţi pe ordinele de prioritate anterioare, precum şi celor de pe aceeaşi ordine de prioritate, potrivit prevederilor art. 159 şi 161, în situaţia în care bunul ar fi fost vândut către un terţ. Dacă sunt mai multe propuneri, bunul se va distribui celui care oferă cel mai mare preţ, caz în care creanţa respectivului creditor se va scădea din preţul datorat. În toate cazurile, preţul bunurilor distribuite creditorilor în contul creanţelor nu va fi mai mic decât valoarea stabilită prin raportul de evaluare.

Art. 176. - Dacă creanţele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunţa o sentinţă de închidere a procedurii falimentului şi de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toţi asociaţii persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului judiciar făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în coproprietatea asociaţilor/acţionarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se închide numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume

reziduale ultimei distribuiri urmând a fi depuse într-un cont la dispoziţia asociaţilor sau persoanei fizice, după caz;

c) dacă după acoperirea tuturor creanţelor, închiderea procedurii şi radierea debitorului din registrele în care acesta a fost înmatriculat, au fost identificate bunuri în patrimoniu care nu au fost cunoscute în timpul procedurii de insolvenţă, acestea vor intra de drept în patrimoniul asociaţilor.

Art. 177. - (1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condiţiile art. 71, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanţelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunţa o sentinţă de închidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 176. Cu toate acestea, operaţiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, îşi vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la închiderea procedurii rămân neatinse.

Art. 178. - Dacă toţi creditorii înscrişi în tabelul definitiv al creanţelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observaţie sau renunţă la judecată în perioada de observaţie, judecătorul-sindic va dispune închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat.

Art. 179. - Sentinţa de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcţiei regionale sau, după caz, administraţiei judeţene a finanţelor publice şi oficiului registrului comerţului ori, după caz, registrului societăţilor agricole sau altor registre unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea menţiunii. Aceasta va fi notificată şi tuturor creditorilor, prin publicare în BPI.

Art. 180. - Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul judiciar şi toate persoanele care i-au asistat sunt descărcaţi de orice îndatoriri sau responsabilităţi cu privire la procedură, debitor şi averea lui, creditori, titulari de drepturi de preferinţă, acţionari sau asociaţi.

A fost respinsă pronunţarea unei hotărâri prealabile prin Decizie 36/2022 la 28/06/2022.

Art. 181. - (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligaţiile neachitate.

(1[1]) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).

(1[2]) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăţi ori transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligaţii numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferenţa dintre valoarea obligaţiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului şi cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare. În cazul trecerii la faliment, dispoziţiile art. 140 alin. (1) devin aplicabile.

(3) Debitorul persoană fizică descărcat de obligaţiile neachitate, potrivit alin. (1) şi (2) poate accesa orice facilităţi de sprijin pentru întreprinzători, prevăzute de lege.

Art. 182. - (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere pentru exercitarea atribuţiilor cu reacredinţă sau gravă neglijenţă. Există rea-credinţă atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar încalcă normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unui interes legitim. Există gravă neglijenţă atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu îndeplineşte sau îndeplineşte defectuos o obligaţie legală şi prin aceasta determină vătămarea unui interes legitim.

(2) În afara dispoziţiilor alineatului precedent, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere civilă, penală, administrativă sau disciplinară pentru actele efectuate în cursul procedurii, potrivit normelor de drept comun.

(3) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care acţionează cu bună-credinţă, în limitele atribuţiilor prevăzute

de lege şi a informaţiilor disponibile, nu poate fi tras la răspundere pentru actele procesuale efectuate ori pentru conţinutul înscrisurilor întocmite în cadrul procedurii.

CAPITOLUL II
Dispoziţii speciale privind procedura insolvenţei grupului de societăţi

Art. 183. - Prevederile cap. I se vor aplica în mod corespunzător procedurii insolvenţei grupului de societăţi, cu derogările şi completările prevăzute în prezentul capitol.

Art. 184. - La cererea oricărei părţi interesate, judecătorul-sindic va putea dispune verificări cu privire la incidenţa prezentului capitol.

SECŢIUNEA 1
Prevederi speciale privind competenţa şi organele care aplică procedura

Art. 185. - (1) În cazul deschiderii procedurii insolvenţei împotriva unor membri ai grupului de societăţi, în urma depunerii unei cereri comune de deschidere a procedurii insolvenţei, instanţa competentă este tribunalul în a cărui circumscripţie teritorială îşi are sediul societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situaţii financiare publicate, pentru toate societăţile membre ale grupului.

(2) Pentru fiecare membru al grupului se va forma un dosar separat.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, toate dosarele formate potrivit prevederilor alin. (2) vor fi repartizate judecătorului-sindic desemnat conform sistemului de repartizare aleatorie în primul dosar înregistrat în sistemul informatizat al instanţelor.

Art. 186. - Comitetele creditorilor, desemnate pentru fiecare membru al grupului supus procedurii insolvenţei, se vor întâlni cel puţin trimestrial, principalul scop fiind formularea de recomandări cu privire la activitatea debitorilor şi planurile de reorganizare propuse.

Art. 187. - Adunările generale ale asociaţilor/acţionarilor membrilor grupului vor desemna acelaşi administrator special pentru fiecare membru al grupului.

Art. 188. - În cazul în care creditorii care deţin cel puţin 50% din masa credală sunt aceiaşi pentru fiecare membru al grupului, pentru fiecare membru al grupului va fi desemnat acelaşi administrator judiciar sau consorţiu de administratori judiciari, în condiţiile art. 57.

Art. 189. - În cazul în care componenţa masei credale nu permite aplicarea art. 188, administratorii judiciari numiţi potrivit prevederilor art. 57 vor fi ţinuţi de obligaţia de cooperare. Obligaţia de cooperare se va materializa inclusiv prin semnarea unui protocol de cooperare, care să conţină o sinteză a modalităţii în care se vor derula, în mod integrat, activităţile economice, juridice şi operaţionale, la nivelul grupului. Protocolul de cooperare va fi depus la dosarul de insolvenţă în care a fost desemnat practicianul coordonator în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii şi va fi aprobat de către judecătorul-sindic. Oricare dintre administratorii judiciari desemnaţi în procedurile de insolvenţă va putea participa la adunările creditorilor şi ale comitetelor creditorilor ale oricăruia dintre membrii grupului.

Art. 190. - Administratorul judiciar desemnat pentru oricare dintre membrii grupului va avea calitate procesuală de a propune un plan de reorganizare în cadrul procedurii/procedurilor celorlalţi membri.

Art. 191. - În situaţia prevăzută la art. 188, desemnarea administratorilor/lichidatorilor judiciari se va face cu verificarea inexistenţei unui conflict de interese.

SECŢIUNEA a 2-a
Deschiderea procedurilor

Art. 192. - Doi sau mai mulţi debitori, membri ai unui grup, aflaţi în stare de insolvenţă, ori unul sau mai mulţi membri ai grupului de societăţi care îndeplinesc condiţiile art. 196, pot adresa tribunalului competent o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei.

Art. 193. - Un creditor deţinător al unor creanţe împotriva a doi sau mai multor membri ai unui grup, care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 5 pct. 20, poate introduce o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei.

Art. 194. - În plus faţă de documentele prevăzute a fi depuse potrivit prevederilor art. 67, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei:

a) o listă completă cuprinzând membrii grupului, fie că aceştia fac sau nu obiectul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei;

b) o descriere a modului în care se desfăşoară activitatea în cadrul grupului;

c) o listă a contractelor încheiate între membrii grupului şi aflate în derulare.

Art. 195. - Dacă cererea debitorilor sau a creditorului, după caz, corespunde condiţiilor prevăzute de art. 71, respectiv de art. 72, judecătorul-sindic va pronunţa o încheiere de deschidere a procedurii generale sau simplificate, după caz.

Art. 196. - În vederea evitării deschiderii ulterioare a procedurii insolvenţei împotriva sa, prin excepţie de la prevederile art. 66 alin. (1), un membru al unui grup care nu este în stare de insolvenţă sau insolvenţă iminentă poate subscrie la o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenţei. În acest caz, cererea comună de deschidere a procedurii insolvenţei va fi aprobată de adunarea generală a asociaţilor/acţionarilor respectivului membru al grupului.

Art. 196[1]. - **(1)** Prin excepţie de la prevederile art. 195, dacă membrul grupului faţă de care a fost introdusă o cerere de deschidere a procedurii insolvenţei este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluţiei în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii şi dacă grupul cuprinde cel puţin o instituţie de credit, fără a se aduce atingere măsurii pe care Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, intenţionează să o ia în conformitate cu această legislaţie, deschiderea procedurii de insolvenţă poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, şi în cazul în care persoana juridică în cauză este o instituţie supusă rezoluţiei sau cu privire la aceasta s-a determinat că sunt îndeplinite condiţiile de declanşare a procedurii de rezoluţie, o procedură de insolvenţă potrivit prezentei legi poate fi deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie.

(2) În scopul prevederilor alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, în legătură cu orice cerere de deschidere a unei proceduri de insolvenţă faţă de o persoană juridică prevăzută la alin. (1), indiferent dacă aceasta este o instituţie supusă rezoluţiei sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu prevederile legislaţiei privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

(3) Cererea de deschidere a procedurii de insolvenţă poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) şi fie Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului- sindic faptul că nu intenţionează să întreprindă o acţiune de rezoluţie faţă de persoana juridică în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Art. 196[2]. - **(1)** Dacă împotriva unei persoane juridice, membră a unui grup care cuprinde cel puţin o instituţie de credit, se dispune deschiderea procedurii de insolvenţă, următoarele dispoziţii speciale sunt aplicabile:

a) dispoziţiile prezentei legi referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi sau obligaţii de la instituţia supusă rezoluţiei aflată în stare de

insolvenţă către o altă entitate, efectuate în virtutea aplicării unui instrument de rezoluţie, a exercitării unei competenţe de rezoluţie sau a utilizării unui instrument public de stabilizare financiară, în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii;

b) la solicitarea Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, adresată judecătorului-sindic, persoana juridică aflată în stare de insolvenţă trebuie să asigure, dacă este cazul, furnizarea serviciilor sau facilităţilor necesare, în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii şi cu solicitarea formulată;

c) în caz de lichidare a persoanei juridice aflate în stare de insolvenţă, aceasta se realizează într-un termen rezonabil, având în vedere orice eventuală situaţie în care aceasta trebuie să furnizeze servicii sau sprijin în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, pentru a permite destinatarului să îşi desfăşoare activităţile sau să presteze serviciile aferente elementelor transferate, precum şi orice alt motiv care face necesară continuarea activităţii persoanei juridice respective pentru atingerea obiectivelor rezoluţiei sau respectarea principiilor rezoluţiei prevăzute de legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii;

d) la solicitarea Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, adresată judecătorului-sindic, administratorul judiciar, după caz, lichidatorul judiciar trebuie să asigure întreprinderea tuturor demersurilor necesare în legătură cu măsurile dispuse de aceasta în calitate de autoritate de rezoluţie, cu privire la activele, drepturile, obligaţiile, acţiunile şi alte instrumente de proprietate situate în state terţe ale instituţiei supuse rezoluţiei aflate în stare de insolvenţă, în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii;

e) administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, administratorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, poate fi numit administrator special potrivit legislaţiei privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) şi c), serviciile şi facilităţile care trebuie să fie furnizate:

a) se limitează la servicii şi facilităţi operaţionale şi nu includ niciun sprijin financiar;

b) se acordă în conformitate cu termenii contractuali deja agreaţi, inclusiv din punctul de vedere al duratei contractului, în situaţia în care respectivele servicii şi facilităţi au fost furnizate instituţiei supuse rezoluţiei potrivit unui contract încheiat în perioada imediat anterioară aplicării acţiunii de rezoluţie;

c) sunt furnizate în condiţii rezonabile, în situaţia în care nu există un contract sau contractul a expirat.

Art. 196^3. - (1) Prevederile art. 196^1 şi 196^2 se aplică în mod corespunzător pentru situaţia în care entitatea faţă de care a fost deschisă procedura de insolvenţă este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluţiei în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, membră a unui grup care cuprinde cel puţin o firmă de investiţii.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluţie pentru firmele de investiţii, în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

SECŢIUNEA a 3-a
Măsuri procedurale

Art. 197. - Creanţa creditorului împotriva unor debitori solidari supuşi dispoziţiilor prezentului capitol va fi înscrisă în tabelele de creanţe potrivit art. 108 şi va conferi drept de vot şi va participa la formarea cvorumului atât în procedura deschisă împotriva debitorului principal, cât şi în cele împotriva debitorilor solidari.

Art. 198. - În cazul introducerii unor acţiuni pentru anularea constituirilor ori transferului de drepturi patrimoniale

împotriva unui membru al grupului, în temeiul art. 117 administratorul judiciar va comunica intenţia sa în acest sens celorlalţi administratori judiciari şi practicianului coordonator. În temeiul obligaţiei de cooperare, administratorii judiciari vor analiza efectele potenţiale ale unei asemenea acţiuni, decizia cu privire la introducerea acţiunii urmând a fi luată pe considerente de oportunitate, cu consultarea comitetelor creditorilor.

Art. 199. - Prin excepţie de la prevederile art. 132, termenul de depunere a planurilor de reorganizare va fi de 60 de zile de la data afişării tabelelor definitive de creanţe.

Art. 200. - În temeiul obligaţiei de cooperare, administratorii judiciari vor pune la dispoziţia celorlalţi administratori judiciari informaţiile necesare, în vederea elaborării unor planuri de reorganizare compatibile şi coordonate.

Art. 201. - Prin excepţie de la prevederile art. 161, creanţele membrilor grupului împotriva altui membru al grupului, născute înainte de data deschiderii procedurii, nu vor putea fi încadrate la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 8 sau 9. Acestea vor fi înscrise de administratorul judiciar la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 10 lit. a).

Art. 202. - Un membru al grupului poate încheia un contract de împrumut cu alt membru al grupului după data deschiderii procedurii insolvenţei în vederea susţinerii activităţii debitorului, respectiv în perioada de observaţie sau în vederea susţinerii planului de reorganizare, cu acordul comitetului creditorilor. În acest caz, membrul grupului care a acordat împrumutul va deţine împotriva averii împrumutatului o creanţă având ordinea de prioritate stabilită de art. 161 pct. 4.

Art. 203. - Un membru al grupului poate garanta un contract de împrumut încheiat cu o terţă parte de alt membru al grupului aflat în insolvenţă, cu acordul comitetului creditorilor.

CAPITOLUL III
Dispoziţii privind falimentul instituţiilor de credit

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii speciale

Art. 204. - Prevederile cap. I, cu excepţia celor cuprinse în secţiunea a 6-a, se aplică în mod corespunzător procedurii falimentului instituţiilor de credit, cu derogările şi completările prevăzute în acest capitol.

Art. 205. - Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică instituţiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.

Art. 206. - În sensul prezentului capitol, termenii instituţie de credit şi stat membru au înţelesul prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 207. - (1) În plus faţă de atribuţiile stabilite la art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuţii:

a) judecarea contestaţiei instituţiei de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Naţională a României pentru deschiderea procedurii;

~~**b)** desemnarea motivată, prin sentinţa de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvenţă compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a lichidatorului judiciar care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deţine cel puţin 50% din valoarea creanţelor, fixarea onorariului în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a atribuţiilor acestuia pentru această perioadă. Ofertele vor fi depuse la dosar după obţinerea avizului prealabil al Băncii Naţionale a României. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvenţă agreaţi de Banca Naţională a României. Obligaţia~~

~~obţinerii avizului prealabil al Băncii Naţionale a României revine şi practicienilor în insolvenţă propuşi spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor;~~

c) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a directorilor şi a persoanelor din conducerea direcţiilor, departamentelor şi altor structuri asemănătoare, a cenzorilor şi a personalului de execuţie cu atribuţie de control din cadrul instituţiei de credit în stare de insolvenţă, care au contribuit la ajungerea acesteia în insolvenţă, precum şi sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârşirea infracţiunilor specifice;

d) judecarea contestaţiilor formulate de reprezentantul acţionarilor instituţiei de credit debitoare sau de creditori împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii. Ele pot fi atacate separat numai cu apel în termen de 7 zile de la comunicare.

Art. 208. - (1) Apelul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea urmând să fie făcută în condiţiile Codului de procedură civilă, în cazul lichidatorului judiciar, şi în condiţiile dreptului comun în materia procedurii insolvenţei, în cazul celorlalte părţi. Atunci când Banca Naţională a României a făcut cererea pentru declanşarea procedurii, aceasta va fi citată în condiţiile Codului de procedură civilă.

(2) Apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 7 zile de la comunicarea hotărârii. Apelul se judecă în 48 de ore de la înregistrarea acestuia. Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanţa de apel.

Art. 209. - În plus faţă de atribuţiile stabilite la art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuţii:

a) în momentul primirii hotărârii judecătoreşti privind deschiderea procedurii falimentului acesta va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizate să funcţioneze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei şi altul în valută, cu menţiunea "cont tip instituţie de credit în faliment", cu drept exclusiv de dispoziţie în interesul procedurii falimentului. În conturile de tipul "instituţie de credit în faliment" vor fi virate la ordinul lichidatorului judiciar sumele existente în conturi la alte instituţii financiar-bancare. Lichidatorul judiciar va comunica imediat Băncii Naţionale a României denumirea băncii comerciale şi conturile deschise la aceasta, după care Banca Naţională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilităţile instituţiei de credit aflate în evidenţele sale. Operaţiunile instituţiei de credit în faliment se vor desfăşura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituţiei de credit debitoare şi luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

c) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării şi conducerea activităţii acestuia, angajarea putându-se face şi din cadrul personalului existent al instituţiei de credit debitoare;

d) conducerea activităţii instituţiei de credit debitoare, respectiv efectuarea de operaţiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeşalonări de credite şi stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituţiei de credit debitoare, cu condiţia ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referinţă comunicat de Banca Naţională a României, precum şi participări la piaţa valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcţionare şi lichidare;

e) menţinerea, rezilierea sau denunţarea unor contracte încheiate de instituţia de credit debitoare, precum şi încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

f) încheierea oricărui document în numele instituţiei de credit debitoare, iniţierea şi coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acţiuni sau proceduri legale;

~~**g)** introducerea de acţiuni pentru anularea constituirilor de drepturi de preferinţă sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii~~

~~executate, realizate de instituţia de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin acte încheiate, în anul anterior deschiderii procedurii, cu persoane aflate într-o legătură specială cu instituţia de credit debitoare, aşa cum sunt stabilite la pct. 8-11 din "Lista depozitelor negarantate", prevăzută în anexa la Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996 privind înfiinţarea şi funcţionarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;~~

h) primirea sumelor în lei şi în valută pe seama instituţiei de credit debitoare şi consemnarea acestora în noile conturi ale instituţiei de credit debitoare şi plata cheltuielilor curente necesare pentru conservarea şi administrarea averii instituţiei de credit debitoare, inclusiv cheltuielile personalului angajat potrivit prevederilor lit. c);

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituţiei de credit debitoare, deschise la instituţii de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenţilor asupra declarării în stare de faliment a instituţiei de credit debitoare, precum şi asupra blocării disponibilităţilor din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităţilor în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei şi transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăţi pentru operaţiunile în curs ale instituţiei de credit debitoare, precum şi administrarea eficientă a disponibilităţilor;

j) lichidarea bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare;

k) întocmirea unui raport lunar asupra evoluţiei procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuţiilor sale; un astfel de raport va include informaţii referitoare la valoarea totală a creanţelor asupra instituţiei de credit debitoare şi la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obţinute din lichidarea şi încasarea de creanţe, la planul de distribuire între creditori, la cheltuielile efectuate; raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI; în prealabil depunerii la dosarul cauzei, lichidatorul judiciar transmite raportul Băncii Naţionale a României;

l) întocmirea situaţiilor financiare finale de lichidare; dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exerciţiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situaţiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute de lege;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta, în conformitate cu atribuţiile conferite prin prezentul capitol;

n) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.

Art. 210. - Din comitetul creditorilor va face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Art. 211. - În plus faţă de atribuţiile stabilite în cap. I, adunarea creditorilor are următoarele atribuţii:

a) aprobarea modalităţii de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare şi a tranzacţiilor de cumpărare de active şi asumare de pasive;

b) aprobarea raportului prevăzut la art. 97.

Art. 211^{1}. - Dacă împotriva unei instituţii de credit se dispune deschiderea procedurii de faliment potrivit prezentului capitol, prevederile art. 196^{2} alin. (1) lit. a) -d) şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 212. - (1) În îndeplinirea atribuţiilor, judecătorul-sindic şi lichidatorul judiciar pot cere punctul de vedere al Băncii Naţionale a Românei, privitor la orice aspecte care intră în domeniul său de competenţă, legate de instituţia de credit în faliment. Pe tot parcursul procedurii, Banca Naţională a României poate transmite judecătorului-sindic sau lichidatorului judiciar opinia sa sau orice informaţii pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar. Lichidatorul judiciar furnizează Băncii Naţionale a României, la cererea acesteia,

orice informaţii sau documente cu privire la instituţia de credit sau la procedura de lichidare.

(2) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acţionarilor numeşte un reprezentant, care va acţiona exclusiv în numele acestora.

SECŢIUNEA a 2-a
Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

Art. 213. - (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul judiciar provizoriu şi stabileşte atribuţiile şi onorariul acestuia.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile şi atribuţiile adunării generale, ale consiliului de administraţie şi ale conducerii executive a instituţiei de credit încetează de plin drept.

Art. 214. - (1) Reprezentantul acţionarilor sau oricare dintre creditori poate face contestaţie împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Judecătorul-sindic va soluţiona contestaţia, în termen de 5 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului şi a lichidatorului judiciar, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita şi Banca Naţională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta.

~~**Art. 215. - (1)** În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul judiciar pentru motive temeinice, în condiţiile art. 57 alin. (4), cu avizul sau la propunerea Băncii Naţionale a României.~~

~~**(2)** La data stabilirii atribuţiilor noului lichidator judiciar vor înceta atribuţiile celui numit anterior. Lichidatorul judiciar nounumit va prelua activitatea de la lichidatorul judiciar înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.~~

Art. 216. - (1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituţia de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Naţională a României.

~~**(2)** Cererea instituţiei de credit debitoare sau a creditorilor acesteia va fi însoţită de aprobarea prealabilă a Băncii Naţionale a României.~~

~~**(3)** Banca Naţională a României poate respinge solicitarea instituţiei de credit debitoare sau a creditorilor acesteia, atunci când apreciază că aceasta nu se află în stare de insolvenţă. În acest caz, Banca Naţională a României poate decide instituirea administrării speciale, în măsura în care sunt îndeplinite condiţiile legale pentru instituirea acestei proceduri.~~

~~**(4)** Hotărârea Băncii Naţionale a României de aprobare sau de respingere a solicitării va fi motivată şi poate fi contestată direct la instanţă, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.~~

Art. 217. - (1) Instituţia de credit debitoare aflată în stare prin insolvenţă este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvenţă.

~~**(2)** În prealabil, instituţia de credit debitoare este obligată să solicite Băncii Naţionale a României, în termen de maximum 10 zile de la data la care a intervenit starea de insolvenţă, aprobarea pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului.~~

~~**(3)** Banca Naţională a României se pronunţă asupra solicitării în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.~~

~~**(4)** În termen de 10 zile de la data primirii aprobării prealabile de la Banca Naţională a României pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului, instituţia de credit debitoare este obligată să adreseze tribunalului cererea pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol.~~

Art. 218. - (1) Orice creditor care are o creanţă certă, lichidă şi exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în

condiţiile art. 70 alin. (1) şi (2), împotriva unei instituţii de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanţă pe o perioadă de cel puţin 30 de zile lucrătoare de la scadenţă, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puţin 7 zile lucrătoare de la scadenţă, în cazul celorlalte instituţii de credit.

~~(2) Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada aprobării prealabile de către Banca Naţională a României a introducerii cererii de deschidere a procedurii falimentului.~~

~~(3) Banca Naţională a României se pronunţă asupra solicitării creditorului în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.~~

Art. 219. - (1) Banca Naţională a României, în calitatea sa de autoritate de rezoluţie, poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii falimentului împotriva instituţiei de credit aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 5 pct. 30.

(2) Cererea Băncii Naţionale a României va fi însoţită de hotărârea Consiliului de administraţie al Băncii Naţionale a României de retragere a autorizaţiei instituţiei de credit respective şi de orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului.

Art. 219[1]. - (1) Fără a aduce atingere măsurii pe care Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, intenţionează să o ia în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, deschiderea procedurii falimentului la cererea instituţiei de credit debitoare sau a creditorilor acesteia poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, şi în cazul în care instituţia de credit este o instituţie supusă rezoluţiei sau pentru care s-a determinat că sunt îndeplinite condiţiile de declanşare a procedurii de rezoluţie, procedura falimentului poate fi deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie.

(2) În scopul alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naţionale a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, în legătură cu orice cerere de deschidere a procedurii falimentului, introdusă de instituţia de credit debitoare ori de creditorii acesteia, indiferent dacă instituţia de credit este o instituţie supusă rezoluţiei sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

(3) Cererea de deschidere a procedurii falimentului poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) şi fie Banca Naţională a României, în calitate de autoritate de rezoluţie, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului- sindic faptul că nu intenţionează să întreprindă o acţiune de rezoluţie faţă de instituţia de credit în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Art. 219[2]. - (1) Prevederile art. 219[1] se aplică în mod corespunzător şi pentru deschiderea procedurii falimentului la cererea unei firme de investiţii, având calitatea de debitor, sau a creditorilor acesteia.

(2) Pentru scopurile alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluţie pentru firmele de investiţii, în conformitate cu legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

Art. 220. - În cazul admiterii cererii, judecătorul-sindic notifică imediat despre aceasta părţilor prevăzute la art. 217-219.

Art. 221. - (1) Contestaţia împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 10 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(2) Judecătorul-sindic se va pronunţa asupra contestaţiei în termen de 10 zile de la înregistrarea contestaţiei.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic analizează cererea de deschidere a procedurii falimentului şi, în situaţia în care instituţia de credit debitoare nu contestă starea de insolvenţă în cazul cererilor introduse de părţile prevăzute la art. 218 şi 219, pronunţă hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 219[1].

(4) În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta de îndată persoanelor prevăzute la art. 217 şi 218, lichidatorului judiciar, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum şi oficiului registrului comerţului la care instituţia de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea menţiunii "instituţie de credit în faliment". Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulaţie naţională.

(5) În situaţia în care instituţia de credit are deschise sucursale în alte ţări, Banca Naţională a României va comunica de îndată autorităţii de supraveghere bancară din ţara gazdă a sucursalei respective despre deschiderea procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului capitol.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naţionale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituţiei de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunţării acesteia, prin fax, e-mail sau prin telefon. Banca Naţională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăţilor din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituţiei de credit debitoare deschise în evidenţele sale. Disponibilităţile vor fi transferate în conturile tip instituţie de credit în faliment, deschise la o bancă comercială, potrivit prevederilor art. 209.

(7) De la data deschiderii procedurii falimentului, toate actele instituţiei de credit debitoare vor purta menţiunea prevăzută la alin. (4).

Art. 222. - După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art. 221, este interzis, sub sancţiunea nulităţii, persoanelor care au deţinut funcţii de conducere, precum şi acţionarilor semnificativi ai instituţiei de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acţiunile deţinute la instituţia de credit debitoare.

Art. 223. - Salariaţii instituţiei de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanţelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti.

Art. 224. - (1) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituţiei de credit debitoare.

(2) Onorariul lichidatorului judiciar va fi plătit trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor lunare prevăzute la art. 209 lit. k) privind fondurile obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe şi a calculului privind onorariul cuvenit, precum şi a raportului prevăzut la art. 97. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuţie. Planul de distribuţie va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar îl va publica în BPI. Oricare dintre creditori poate formula obiecţiuni la raportul lichidatorului judiciar şi la planul de distribuţie în termen de 10 zile de la publicarea în BPI. Judecătorul-sindic va ţine cu lichidatorul judiciar şi cu creditorii, în termen de 20 de zile de la publicarea în BPI a raportului, o şedinţă în care va soluţiona deodată, prin sentinţă, toate obiecţiunile.

Art. 225. - După emiterea hotărârii judecătoreşti privind deschiderea procedurii falimentului unei instituţii de credit, lichidatorul judiciar întocmeşte raportul prevăzut la art. 97, care trebuie să includă, între altele, şi propuneri privind modalitatea de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare. Modalităţile de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituţiei de credit debitoare pot fi următoarele:

1. tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operaţiuni de lichidare care se realizează cu respectarea prevederilor secţiunii a 7-a a cap. I;

3. alte tehnici de valorificare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanţă ori novaţii, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată.

SECŢIUNEA a 3-a
Tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive

Art. 226. - (1) Tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive reprezintă modalitatea de lichidare prin care o instituţie de credit cu o situaţie financiară bună achiziţionează, parţial sau total, activele

instituţiei de credit debitoare şi îşi asumă, parţial sau total, pasivele acesteia.

(2) Tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opţiune.

(3) Pentru tranzacţiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, lichidatorul judiciar poate să perceapă de la instituţia de credit achizitoare o primă negociată, în funcţie de calitatea activelor cumpărate şi a pasivelor asumate, plătibilă la momentul transferului proprietăţii, precum şi o primă pentru exercitarea opţiunii, în funcţie de termenul opţiunii, plătibilă la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operaţiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părţile pot modifica tranzacţia iniţială, urmând ca instituţia de credit achizitoare să primească de la lichidatorul judiciar, în contravaloare, alte active ori sume de bani.

~~**(4)** Lichidatorul judiciar poate formula propunerea privind modalitatea de lichidare prin tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive numai după consultarea Băncii Naţionale a României. Banca Naţională a României poate transmite lichidatorului judiciar punctul său de vedere privind modalitatea de lichidare prin tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, în cazul în care consideră necesar. Lichidatorul judiciar va informa adunarea creditorilor cu privire la acest punct de vedere.~~

(5) După aprobarea de către adunarea creditorilor a modalităţii de lichidare prevăzute la art. 225, lichidatorul judiciar organizează imediat, dacă modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacţia de cumpărare de active şi asumare de pasive. În acest scop, lichidatorul judiciar organizează o şedinţă de informare cu instituţiile de credit potenţial interesate de tranzacţie. Prealabil şedinţei de informare, lichidatorul judiciar semnează cu toate instituţiile de credit prezente la şedinţă un acord de confidenţialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condiţiile legii, secretul profesional cu privire la informaţiile din cererea de ofertă referitoare la instituţia de credit în faliment.

Art. 227. - În funcţie de interesul manifestat de instituţiile de credit participante la şedinţă, lichidatorul judiciar redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active şi pasive ce urmează a face obiectul tranzacţiei şi volumul acestora, încadrate în funcţie de gradul de lichiditate şi exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) prima ce poate fi stabilită de către lichidatorul judiciar, care va fi plătită de instituţiile de credit ofertante şi care se stabileşte în funcţie de mai multe elemente, între care calitatea activelor şi pasivelor, celeritatea operaţiunii;

d) termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor instituţiilor de credit respective.

Art. 228. - Lichidatorul judiciar transmite, în regim de confidenţialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive instituţiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la şedinţa de informare şi care şi-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacţie.

Art. 229. - În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituţiile de credit ofertante transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, ofertele privind tranzacţiile propuse de cumpărare de active şi asumare de pasive.

Art. 230. - În cel mai scurt timp, lichidatorul judiciar analizează ofertele primite şi alege, pe principiul costului minim presupus, oferta instituţiei/instituţiilor de credit cu care urmează să se încheie tranzacţia de cumpărare de active şi asumare de pasive. Totodată, lichidatorul judiciar înştiinţează Consiliul Concurenţei cu privire la potenţiala tranzacţie.

~~**Art. 231. -** În funcţie de calitatea activelor instituţiei de credit aflate în stare de faliment, instituţiile de credit achizitoare pot să îşi asume, potrivit legii, pasivele, în mod diferenţiat, respectiv numai depozite garantate, în sensul prevederilor art. 2 alin. (3) lit. b) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările şi~~

~~completările ulterioare, ori depozitele, în totalitate, atât garantate, cât şi negarantate, ajungându-se până la preluarea în întregime a instituţiei de credit declarate în stare de faliment.~~

Art. 232. - În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă, lichidarea urmează să se efectueze prin celelalte metode prevăzute de prezenta lege.

Art. 233. - Fondurile obţinute din vânzarea bunurilor şi drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferinţă, vor fi distribuite în ordinea prevăzută de art. 159.

Art. 234. - În cazul falimentului unei instituţii de credit, creanţele se plătesc în lei, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele şi orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea instituţiei de credit debitoare, precum şi plata onorariilor persoanelor angajate în condiţiile legii, inclusiv ale lichidatorului judiciar;

2. creanţele rezultate din depozitele acoperite în sensul prevederilor cuprinse în legislaţia privind schemele de garantare a depozitelor, inclusiv creanţele schemelor de garantare a depozitelor rezultate din subrogarea în drepturile deponenţilor garantaţi şi/sau din finanţarea, potrivit legii, a măsurilor de rezoluţie a instituţiei de credit debitoare, precum şi creanţele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

3. creanţele reprezentând acea parte a depozitelor eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor şi ale întreprinderilor mici şi mijlocii care depăşeşte plafonul de acoperire prevăzut în legislaţia privind schemele de garantare a depozitelor şi depozitele persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor şi ale întreprinderilor mici şi mijlocii, care ar fi depozite eligibile dacă nu ar fi fost făcute prin intermediul sucursalelor situate în afara Uniunii Europene ale unor instituţii stabilite în Uniunea Europeană;

4. creanţele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;

5. creanţele bugetare, creanţele schemelor de garantare a depozitelor, altele decât cele prevăzute la pct. 2, precum şi creanţele Băncii Naţionale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituţiei de credit;

6. creanţele decurgând din operaţiuni de trezorerie, din operaţiuni interbancare, din operaţiuni cu clientelă, operaţiuni cu titluri, alte operaţiuni bancare, precum şi din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum şi alte creanţe chirografare;

7. creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit;

8. creanţele negarantate care rezultă din instrumente de datorie care îndeplinesc toate condiţiile prevăzute la art. 234[1];

9. creanţele decurgând din instrumente de datorie şi din împrumuturi, având la bază convenţii care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al instituţiei de credit, astfel de creanţe urmează să fie plătite după creanţele tuturor creditorilor chirografari nesubordonaţi şi, după caz, ale altor creditori chirografari subordonaţi; în cadrul acestei categorii de creanţe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferinţă stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanţe;

10. creanţele acţionarilor instituţiei de credit în faliment, respectiv creanţele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calităţii lor, potrivit prevederilor legale şi statutare.

Art. 234[1]. - (1) În scopul art. 161[1] pct. 8 şi al art. 234 pct. 8, instrumente de datorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

a) scadenţa contractuală iniţială a instrumentelor de datorie este de cel puţin un an;

b) instrumentele de datorie nu sunt instrumente financiare derivate, în sensul art. 3 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 126/2018 privind pieţele de instrumente financiare, şi nici nu au încorporate instrumente financiare derivate;

c) documentele contractuale relevante şi, după caz, prospectul de emisiune a acestor instrumente de datorie precizează în mod explicit rangul inferior faţă de creanţele negarantate obişnuite prevăzute la art. 161[1] pct. 1-7 sau, după caz, la art. 234 pct. 1-7.

(2) Instrumentele de datorie cu dobândă variabilă derivată dintr-o rată de referinţă utilizată la scară largă şi instrumentele de datorie care nu sunt denominate în moneda naţională a emitentului, cu condiţia ca principalul, rambursarea şi dobânzile să fie denominate în aceeaşi monedă, nu sunt considerate, doar pe baza acestor caracteristici, instrumente de datorie care conţin instrumente derivate încorporate, în sensul alin. (1) lit. b).

Art. 234^2. - (1) În aplicarea prevederilor art. 234, în cazul falimentului unei instituţii de credit, toate creanţele care provin din elementele de fonduri proprii, definite potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, au un rang de prioritate inferior oricărei creanţe care nu provine dintr-un element de fonduri proprii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în situaţia în care un instrument este recunoscut doar parţial drept element de fonduri proprii, întregul instrument este tratat ca o creanţă care rezultă dintr-un element de fonduri proprii şi îi este atribuit un rang de prioritate inferior oricărei creanţe care nu rezultă dintr-un element de fonduri proprii.

SECŢIUNEA a 4-a
Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor şi a personalului de execuţie sau cu atribuţii de control din instituţia de credit ajunsă în faliment

Art. 235. - În cazul în care în raportul întocmit potrivit prevederilor art. 97 sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvenţă a debitorului, la cererea lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv neplătit al debitorului ajuns în stare de insolvenţă să fie suportat de membrii organelor de conducere ori de directori/coordonatori cu atribuţii de control intern ai direcţiilor, departamentelor sau ai altor structuri asemănătoare, de personalul de execuţie cu atribuţii de control intern, cenzorii/auditorii din cadrul instituţiei de credit ajunse în stare de insolvenţă, care au deţinut funcţiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvenţă prin faptele prevăzute la art. 169 alin. (1) sau:

a) au acordat credite cu încălcarea cerinţelor prudenţiale aprobate prin normele în vigoare, precum şi cu nerespectarea normelor interne în vigoare;

b) au întocmit situaţii financiare, alte situaţii contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;

c) în cadrul acţiunilor interne de verificare nu au identificat şi nu au sesizat, prin nerespectarea atribuţiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude şi gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Art. 236. - În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 235, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de un acţionar sau de oricare dintre creditori, de Banca Naţională a României, pe baza datelor din dosarul cauzei, şi va putea dispune măsuri asigurătorii.

SECŢIUNEA a 5-a
Închiderea procedurii

Art. 237. - (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului judiciar, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituţiei de credit în faliment au fost distribuite şi când fondurile nereclamate de către cei îndreptăţiţi, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidatorul judiciar la Trezoreria Statului, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau în presă, în cel puţin două ziare de circulaţie naţională, tuturor părţilor implicate.

(2) După intrarea în faliment a instituţiei de credit debitoare, lichidatorul judiciar va depune spre păstrare la direcţia arhivelor naţionale judeţeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti documentele instituţiei de credit

debitoare, arhivate potrivit prevederilor Legii Arhivelor Naţionale nr. 16/1996, cu modificările şi completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunţarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar va depune la direcţia arhivelor naţionale judeţeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti restul de documente ale instituţiei de credit debitoare.

SECŢIUNEA a 6-a
Alte dispoziţii

Art. 238. - Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informaţii în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute în prezentul capitol au obligaţia de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 3 şi 52 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naţionale a României şi a celor cuprinse în titlul II cap. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia oricăror autorităţi judiciare cărora li se aplică prevederile naţionale în vigoare.

Art. 239. - În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituţiile de credit vor fi considerate ca aparţinând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite şi transmise de către lichidatorul judiciar Băncii Naţionale a României, periodicitatea şi modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Naţională a României.

Art. 240. - În privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o instituţie de credit se aplică în mod corespunzător dispoziţiile art. 89.

Art. 241. - În actele normative în vigoare, sintagma "procedura reorganizării judiciare şi a falimentului instituţiilor de credit" se înlocuieşte cu sintagma "procedura falimentului instituţiilor de credit", corespunzător prevederilor prezentului capitol.

CAPITOLUL IV
Dispoziţii privind falimentul societăţilor de asigurare/reasigurare

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

Art. 242. - Prevederile cap. I, cu excepţia celor cuprinse în secţiunea a 6-a, se vor aplica în mod corespunzător procedurii falimentului societăţilor de asigurare/reasigurare, cu derogările prevăzute în acest capitol.

Art. 243. - (1) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică societăţilor prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum şi sucursalelor şi filialelor societăţilor de asigurare din state terţe, care au sediul în România.

(2) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, nu se aplică sucursalei unei societăţi de asigurare/reasigurare sau a unei societăţi mutuale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care a primit o autorizaţie de la autoritatea de supraveghere a statului membru de origine.

(3) Măsurile aplicate în cadrul procedurii falimentului reglementate de prezentul capitol urmăresc protejarea intereselor legitime şi a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 244. - (1) În prezentul capitol, expresiile «creditori de asigurări», «creanţe de asigurări» şi «Fond de garantare» au înţelesul prevăzut la art. 1 şi art. 4 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraţilor, iar expresiile «autoritatea competentă», «autorităţi de supraveghere», «procedură de

redresare financiară» şi «stat terţ» au înţelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b), d), e) şi o) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Termenii şi expresiile «acţionar semnificativ», «filială», «persoane care conduc efectiv societatea», «stat membru de origine», «stat membru gazdă» şi «sucursală» au înţelesul prevăzut la art. 1 alin. (2) pct. 1, 15, 33, 63, 64 şi 66 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare.

§ 1. Falimentul

Art. 245. - (1) Procedura falimentului societăţii de asigurare/reasigurare se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fie de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

(2) Procedura falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare autorizate în România, precum şi a sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum şi regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare/reasigurare debitoare după deschiderea procedurii falimentului;

b) atribuţiile societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi ale lichidatorului judiciar;

c) condiţiile în care se poate invoca o compensare;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare este parte;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepţia cauzelor aflate pe rolul instanţelor din alte state membre;

f) creanţele care trebuie să fie declarate asupra societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi regimul creanţelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanţelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obţinute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanţelor de asigurări şi drepturile creditorilor de asigurări care au obţinut o plată parţială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;

i) condiţiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului; suportarea costurilor şi a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;

k) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile şi interesele legitime ale creditorilor de asigurări.

Art. 246. - (1) În temeiul prezentului capitol, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvenţă, astfel cum aceasta este definită la art. 5 pct. 31 lit. a), este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariţiei stării de insolvenţă.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează Autorităţii de Supraveghere Financiară odată cu actele şi documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia şi a formulării întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare anexează la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, conform reglementărilor în vigoare referitoare la rezervele tehnice.

Art. 247. - (1) Creditorii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, alţii decât creditorii de asigurări ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilităţile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societăţii debitoare, în condiţiile prezentului capitol, dacă deţin o

creanţă ce îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 5 pct. 20 şi 72.

(2) Prevederile art. 246 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce priveşte înaintarea către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii, a actelor şi documentelor doveditoare.

Art. 248. - (1) Cererea prevăzută la art. 246 alin. (1) şi la art. 247 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea Autorităţii de Supraveghere Financiară, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, conform Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, pentru restabilirea situaţiei sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăţilor către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară sau unei proceduri de rezoluţie conform Legii nr. 246/2015.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunţă de judecătorul-sindic dacă societatea de asigurare/reasigurare se află în stare de insolvenţă, definită conform art. 5 alin. (1) pct. 31.

Art. 249. - (1) În temeiul prezentului titlu, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre situaţiile prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 31.

(2) Cererea va fi însoţită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Autorităţii de Supraveghere Financiară privind retragerea autorizaţiei de funcţionare a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvenţă şi promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia Autorităţii de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară/rezoluţie urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societăţii de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de învestire a tribunalului.

Art. 250. - (1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 246-249, se vor cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare, prin reprezentantul asociaţilor/acţionarilor, şi, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată, va fi notificat şi Fondul de garantare.

(2) Contestaţia societăţii de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 247 sau 249 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestaţia se judecă cu celeritate şi cu precădere. Împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă şi înscrisurile depuse şi, în situaţia în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existenţa stării de insolvenţă, potrivit alin. (2), va pronunţa o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 251. - Lichidatorul judiciar, practician în insolvenţă, este desemnat în condiţiile art. 63, oferta acestuia fiind depusă după obţinerea avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvenţă agreaţi de Autoritatea de Supraveghere Financiară. Obligaţia obţinerii avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară revine şi practicienilor în insolvenţă propuşi spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor.

(2) În situaţia în care Autoritatea de Supraveghere Financiară a avizat un lichidator judiciar potrivit prevederilor alin. (1), iar acesta a fost confirmat de către adunarea creditorilor, onorariul acestuia supus confirmării adunării creditorilor nu poate depăşi onorariul cuprins în oferta supusă avizării Autorităţii de Supraveghere Financiară.

(3) La stabilirea nivelului onorariului vor fi avute în vedere prevederile art. 38 alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 251[1]. - Din comitetul creditorilor face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare.

Art. 252. - (1) În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar comunică de îndată despre aceasta părţilor interesate, Autorităţii de Supraveghere Financiară,

Fondului de garantare, precum şi oficiului registrului comerţului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării menţiunii «societate de asigurare/reasigurare în faliment».

(2) În cazul în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare are deschise sucursale şi/sau filiale în alte ţări, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică de îndată autorităţii de supraveghere din ţara gazdă a sucursalei/filialei respective despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, potrivit prezentului titlu.

(3) Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităţilor necesare se utilizează fondul de lichidare prevăzut în prezentul titlu.

(4) De la data deschiderii procedurii, toate actele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare poartă menţiunea prevăzută la alin. (1).

Art. 253. - (1) În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancţiunea nulităţii, acţionarilor semnificativi ai societăţii de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deţinut funcţii de conducere să înstrăineze acţiunile deţinute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară şi fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acţiunilor, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidenţă ţinute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente.

Art. 254. - Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepţia apelului prevăzut la art. 256 alin. (2), este de competenţa exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul principal al societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, care figurează în evidenţele oficiului registrului comerţului, şi este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condiţiile legii.

Art. 255. - Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia şi de a dispune de ele.

Art. 256. - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de apel, cu celeritate şi cu precădere. Dispoziţiile art. 43 şi 44 se aplică în mod corespunzător.

Art. 257. - (1) În plus faţă de dispoziţiile stabilite prin art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuţii:

a) notificarea Fondului de garantare, precum şi a Autorităţii de Supraveghere Financiară cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

b) judecarea contestaţiei asigurătorului/reasigurătorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări şi de ceilalţi creditori, după caz;

c) judecarea cererilor Autorităţii de Supraveghere Financiară privind nulitatea sau anularea unor acte frauduloase, prejudiciabile intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

d) judecarea cererilor de compensare a creanţelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Autorităţii de Supraveghere Financiară;

e) judecarea contestaţiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidatorul judiciar;

f) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari şi a personalului de execuţie sau cu atribuţii de control din cadrul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asigurătorului/reasigurătorului în insolvenţă.

(2) În îndeplinirea atribuţiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activităţii de asigurare

desfăşurate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere şi opinia Autorităţii de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate.

Art. 258. - În plus faţă de dispoziţiile stabilite prin art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuţii:

a) analizarea activităţii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situaţia de fapt şi întocmirea unui raport amănunţit asupra cauzelor şi a împrejurărilor care au condus la starea de insolvenţă a acesteia, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societăţii de asigurare/reasigurare, şi asupra existenţei premiselor angajării răspunderii acestora în condiţiile art. 268. Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite şi Autorităţii de Supraveghere Financiară. La cererea lichidatorului judiciar, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunţarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

~~**c)** verificarea creanţelor Fondului de garantare, precum şi a oricăror altor sume cuvenite acestuia, potrivit prezentului titlu, cu respectarea drepturilor, a privilegiilor şi/sau a garanţiilor sale legale;~~

d) menţinerea sau denunţarea unor contracte, altele decât contractele de asigurare, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu acordul comitetului creditorilor;

e) conducerea activităţii societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operaţiunilor în interesul procedurii de faliment;

f) încheierea acordurilor de plată a creanţelor de asigurări, cu avizul Autorităţii de Supraveghere Financiară, şi confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

g) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării şi conducerea activităţii acestuia, angajarea putându-se face şi din cadrul personalului existent al societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

h) introducerea acţiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

i) introducerea acţiunilor pentru anularea constituirilor de drepturi de preferinţă sau transferuri de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepţia sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acţionar ce deţine cel puţin 5% din acţiunile societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere şi supraveghere ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

- deţine o participaţie directă sau prin intermediul unei relaţii de control de cel puţin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

- este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relaţii de control sau, după caz, înfăptuieşte o politică comună faţă de aceasta;

- exercită atribuţii de control asupra societăţii de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea de acţiuni pentru anularea constituirilor de cauze de preferinţă sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terţi şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestaţii, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenţia părţilor implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operaţiuni comerciale în care prestaţia societăţii de asigurare/reasigurare debitoare o depăşeşte în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obţină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea unui drept de preferinţă pentru o creanţă care era chirografară în cele 4 luni anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepţia sponsorizărilor în scop umanitar derulate potrivit legii, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acţionarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia deţin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

k) urmărirea încasării oricăror creanţe din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea şi susţinerea acţiunilor în pretenţii pentru încasarea creanţelor societăţii de asigurare/reasigurare;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluţiei procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic şi îl va publica în BPI;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluţionare de către acesta;

n) încheierea oricăror documente, în numele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, iniţierea şi coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acţiuni sau proceduri legale;

o) întocmirea situaţiilor financiare finale de lichidare. Dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exerciţiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situaţiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute în modelele situaţiilor financiar-contabile pentru societăţi reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

p) îndeplinirea oricăror dispoziţii ale Autorităţii de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări;

q) lichidarea bunurilor şi valorificarea drepturilor din patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi cu înştiinţarea Fondului de garantare, cu aprobarea adunării creditorilor, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:

~~**1.** tranzacţii privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive prin care o societate de asigurare/reasigurare, cu o situaţie financiară bună sau foarte bună, achiziţionează, în tot sau în parte, activele societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi îşi asumă, parţial sau total, pasivele acesteia;~~

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanţă sau novaţiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

r) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezentul capitol.

(2) Verificarea creanţelor de către lichidatorul judiciar se face într-un termen care nu poate depăşi 30 de zile de la data înregistrării la instanţa competentă a declaraţiei de creanţă a acestuia.

(3) În urma verificării, lichidatorul judiciar va întocmi un raport separat cu privire la creanţele Fondului de garantare, în care va prezenta situaţia declaraţiilor de creanţă depuse de către Fondul de garantare, şi totodată va modifica în mod corespunzător Tabelul creanţelor înscrise la masa credală.

(4) Lichidatorul judiciar va transmite Fondului de garantare informaţiile şi documentele necesare exercitării atribuţiilor acestuia din urmă.

Art. 259. - (1) Societatea de asigurare/reasigurare debitoare şi/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare, precum şi orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestaţie împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar. Contestaţia se formulează în termenul prevăzut la art. 59 alin. (6).

(2) Contestaţia se soluţionează de judecătorul-sindic de urgenţă şi cu precădere. Judecătorul-sindic ţine o şedinţă, cu citarea contestatarului, a Autorităţii de Supraveghere Financiară, a creditorilor de asigurări şi/sau a Fondului de garantare.

Art. 260. - (1) Pentru încălcarea gravă a atribuţiilor, lichidatorul judiciar poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4).

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita judecătorului-sindic înlocuirea lichidatorului judiciar şi sancţionarea acestuia, dacă constată neîndeplinirea atribuţiilor prevăzute în prezentul capitol. Cererea acestuia se judecă în camera de consiliu în termen de 30 de zile, cu citarea lichidatorului judiciar, comitetului creditorilor şi administratorului special.

(3) În cazul admiterii acţiunii, judecătorul-sindic desemnează un lichidator judiciar de pe lista practicienilor în insolvenţă agreaţi de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 261. - Rapoartele a căror întocmire de către lichidatorul judiciar este obligatorie, potrivit prezentei legi, se transmit, în mod obligatoriu, şi Autorităţii de Supraveghere Financiară, precum şi Fondului de garantare.

§ 2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii

Art. 262. - (1) În condiţiile prezentului titlu, deschiderea procedurii falimentului împotriva societăţii de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecinţă retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizaţiei de funcţionare a societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunţării hotărârii. Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum şi în cel puţin două ziare de circulaţie naţională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât autorităţii competente, cât şi Fondului de garantare.

(3) Retragerea autorizaţiei de funcţionare nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfăşoare unele dintre operaţiunile de asigurare ale societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operaţiuni se vor putea desfăşura numai cu avizul prealabil al autorităţii competente şi până la data denunţării poliţelor de asigurare.

(3^1) Registrele speciale de evidenţă a activelor care acoperă rezervele tehnice brute se menţin şi după deschiderea procedurii de faliment. În cazul în care un asigurător desfăşoară atât activităţi de asigurare de viaţă, cât şi de asigurare generală, se vor menţine registre separate pentru fiecare tip de activitate.

(3^2) În termen de 90 de zile de la data pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, poliţele de asigurare încheiate de societatea de asigurare/reasigurare încetează de drept, cu excepţia contractelor de asigurare încadrate în clasa de asigurări 15 - Garanţii, prevăzută în secţiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care termenul de încetare de drept este de 150 de zile de la data pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment; în aceleaşi condiţii, încetează de drept şi contractele de reasigurare.

(3[3]) În acest sens, lichidatorul judiciar notifică demersul privind denunţarea poliţelor de asigurare, precum şi posibilitatea creditorilor de asigurări de a recupera de la Fondul de garantare primele datorate de asigurător pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit. Notificarea se comunică în mod individual fiecărui creditor de asigurări, se publică în Buletinul Procedurilor de Insolvenţă, în două ziare de circulaţie naţională, precum şi pe site-ul societăţii de asigurare-reasigurare în faliment.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acţiunilor judiciare sau extrajudiciare şi a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societăţii de asigurare/reasigurare debitoare. Creanţele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului şi se supun examinării şi înscrierii lor în tabelul creanţelor, potrivit prezentei legi. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanţele de asigurări, constatate prin titluri executorii obţinute ulterior momentului pronunţării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancţiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obţinerii titlului. Lichidatorul judiciar este obligat să verifice şi, dacă este cazul, să înscrie aceste creanţe în tabelul creanţelor, cu respectarea ordinii de preferinţă şi/sau a cauzelor de preferinţă legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanţe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanţelor, potrivit prezentei legi.

(6) În privinţa contractelor financiare calificate şi a operaţiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o societate de asigurare şi reasigurare se aplică în mod corespunzător dispoziţiile art. 89.

Art. 263. - După pronunţarea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul judiciar întocmeşte raportul prevăzut la art. 258 lit. a).

~~**Art. 264. -** **(1)** Lichidatorul judiciar redactează şi transmite societăţilor de asigurare/reasigurare interesate în efectuarea unei tranzacţii potrivit prevederilor art. 263 alin. (2), participante la şedinţa de informare, o cerere de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive; transmiterea cererii de ofertă se face în regim de confidenţialitate.~~

~~**(2)** În funcţie de interesul manifestat de societăţile de asigurare/reasigurare participante la şedinţa de informare, cererea de ofertă va cuprinde, în principal, următoarele elemente:~~

~~**a)** categoriile de active şi pasive ce urmează a face obiectul tranzacţiei, precum şi volumul acestora, încadrate în funcţie de gradul de lichiditate şi exigibilitate;~~

~~**b)** valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;~~

~~**c)** termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor societăţilor de asigurare/reasigurare respective privind tranzacţiile propuse de cumpărare de active şi de asumare de pasive;~~

~~**d)** elementele cuprinse în registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.~~

~~**(3)** Ofertele societăţilor de asigurare/reasigurare se transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii cererii de ofertă a acestuia; lichidatorul judiciar va analiza ofertele în cel mai scurt timp şi va alege oferta societăţii/societăţilor de asigurare/reasigurare cu care urmează să încheie tranzacţia, cu respectarea principiului costului minim presupus.~~

~~**Art. 265. -** În situaţia în care nu se primesc oferte în termenul prevăzut la art. 264 alin. (3) sau ofertele primite nu sunt corespunzătoare cerinţelor de fezabilitate ale unei astfel de tranzacţii ori această tranzacţie nu este avizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, după caz, lichidarea bunurilor şi a drepturilor din patrimoniul societăţii debitoare urmează a se efectua prin alte modalităţi prevăzute de prezentul titlu.~~

Art. 266. - (1) La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existenţa indiciilor stării de insolvenţă a societăţii de asigurare/reasigurare şi imposibilitatea redresării se naşte dreptul

creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

~~**(2)** De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului titlu, Fondul de garantare este în drept să efectueze plăţi din disponibilităţile acestui fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, conform procedurii administrative reglementate de Legea nr. 213/2015.~~

(3) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanţe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri şi/sau să mai solicite valorificarea creanţelor şi/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societăţii de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptăţit să solicite autorităţilor competente stabilirea răspunderii pretinşilor creditori şi să îi oblige pe aceştia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.

Art. 267. - (1) Creanţele de asigurări, indiferent de momentul naşterii acestora, se bucură de prioritate absolută faţă de orice alte creanţe, în ceea ce priveşte activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societăţii de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanţe se plătesc în lei, imediat după plata creanţelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 2.

(2) Creanţele Fondului de garantare sunt creanţe de asigurări, în sensul prezentului titlu, şi se achită în ordinea de preferinţă prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile şi/sau cauzele de preferinţă legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilităţile Fondului de garantare.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), sumele rezultate în urma valorificării activelor admise să reprezinte rezervele tehnice ale societăţii de asigurare/reasigurare vor fi distribuite integral în vederea stingerii creanţelor Fondului de garantare aferente plăţilor de despăgubiri/indemnizaţii acordate creditorilor de asigurări din disponibilităţile sale, în aplicarea prevederilor Legii nr. 213/2015.

SECŢIUNEA a 2-a
Răspunderea organelor de conducere ale societăţii de asigurare/reasigurare

Art. 268. - Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societăţii de asigurare/reasigurare ajunse în stare de insolvenţă să fie suportată de către membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere din cadrul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare, precum şi orice altă persoană care a contribuit la ajungerea în stare de insolvenţă a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au făcut activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea societăţii de asigurare/reasigurare;

b) au dispus în interes personal continuarea unei activităţi care conducea în mod vădit societatea de asigurare/reasigurare la încetarea de plăţi;

c) au folosit activele şi/sau creditele societăţii de asigurare/reasigurare în interes propriu şi al altor persoane;

d) au ţinut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariţia unor documente contabile sau nu au ţinut contabilitatea potrivit legii;

e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societăţii de asigurare/reasigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societăţii de asigurare/reasigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăţi;

g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvenţă, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferinţă, unui creditor, în dauna celorlalţi creditori de asigurări;

h) au întocmit situaţii financiare anuale, alte situaţii contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziţii fără avizul sau aprobarea acestei autorităţi, conducând astfel la starea de insolvenţă şi la declanşarea procedurii de faliment împotriva societăţii de asigurare/reasigurare;

j) în cadrul acţiunilor interne de verificare, nu au identificat şi/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude şi/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societăţii de asigurare/reasigurare.

Art. 269. - Sumele obţinute potrivit dispoziţiilor art. 268 intră în patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare şi sunt destinate plăţii datoriilor acesteia, potrivit legii.

Art. 270. - (1) În vederea pronunţării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 268 la plata parţială a pasivului societăţii de asigurare/reasigurare în insolvenţă, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum şi de preşedintele comitetului creditorilor, în condiţiile art. 169 alin. (2). Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviinţa instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 268 se efectuează potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă, cu excepţia cazurilor când prin lege se dispune altfel.

SECŢIUNEA a 3-a
Închiderea procedurii

Art. 271. - (1) În condiţiile prezentului capitol, procedura falimentului se închide de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului judiciar, în situaţia în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

a) s-a aprobat raportul final;

b) toate fondurile şi/sau bunurile din averea societăţii de asigurare/reasigurare debitoare au fost distribuite;

c) creanţele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui acord ori a unei alte măsuri asemănătoare;

d) toate sumele cuvenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părţilor implicate, în condiţiile prezentului titlu. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptăţite, potrivit prezentei legi, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării şi gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 272. - În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunţa o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societăţii de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.

TITLUL III
Insolvenţa transfrontalieră

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 273. - (1) Prezentul titlu cuprinde:

a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept internaţional privat în materia insolvenţei;

b) norme de procedură în litigii privind raporturile de drept internaţional privat în materia insolvenţei;

c) norme privind condiţiile în care autorităţile române competente solicită şi, respectiv, acordă asistenţă cu

privire la procedurile de insolvenţă deschise pe teritoriul României sau al unui stat străin.

(2) În sensul prezentului titlu, raporturile de drept internaţional privat în materia insolvenţei reprezintă acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse soluţionării ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolvenţă şi în condiţiile stabilite de aceasta.

CAPITOLUL II
Raporturile cu statele terţe

Art. 274. - (1) Prezentul capitol se aplică în următoarele situaţii:

a) în cazul în care este solicitată asistenţă în România de către o instanţă străină sau de către un reprezentant străin în legătură cu o procedură străină de insolvenţă;

b) în cazul în care este solicitată asistenţă într-un stat străin în legătură cu o procedură română de insolvenţă;

c) în cazul desfăşurării concomitente a unei proceduri române de insolvenţă şi a unei proceduri străine de insolvenţă referitoare la oricare dintre membrii unui grup de societăţi, în înţelesul art. 5 pct. 35;

d) în cazul în care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat străin sunt interesate să solicite deschiderea în România a unei proceduri prevăzute de prezenta lege sau să participe în cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezentul capitol nu se aplică în cazul unei proceduri de insolvenţă pentru care există dispoziţii speciale derogatorii de la norma de drept comun şi care are ca obiect:

a) bănci, cooperative sau alte instituţii de credit;

b) societăţi şi agenţi de asigurare/reasigurare;

c) societăţi de servicii de investiţii financiare, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, societăţi de administrare a investiţiilor;

d) societăţi de bursă, membri ai burselor de mărfuri, case de compensaţie, membri compensatori ai burselor de mărfuri, societăţi de brokeraj, traderi.

(3) Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile nici raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei care cad sub incidenţa Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 275. - În măsura în care există neconcordanţă între dispoziţiile prezentului titlu şi obligaţiile României izvorând din tratate, convenţii sau orice altă formă de acord internaţional, bisau multilateral, la care România este parte, prevederile tratatului, ale convenţiei sau ale acordului internaţional se vor aplica cu prioritate.

Art. 276. - Atribuţiile stabilite de prezentul capitol din acest titlu referitoare la recunoaşterea procedurilor străine şi cooperarea cu instanţele străine sunt de competenţa tribunalului, prin judecătorul-sindic, precum şi a reprezentantului român, după cum urmează:

A. tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul debitorului. În sensul prezentei legi, se consideră că persoana juridică străină are sediul în România şi în cazul în care are pe teritoriul ţării o sucursală, agenţie, reprezentanţă sau orice altă entitate fără personalitate juridică. În cazul în care debitorul are mai multe sedii în România, competenţa revine oricăruia dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află sediile respective;

B. În cazul în care debitorul nu are niciun sediu în România, competent este:

a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află bunuri imobile aparţinând debitorului, atunci când în obiectul cererii se regăsesc bunuri imobile în mod exclusiv sau alături de alte bunuri;

b) tribunalul în circumscripţia căruia se păstrează registrul în care este înscrisă nava sau aeronava care face obiectul cererii;

c) tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul societăţii române la care debitorul deţine valorile mobiliare care fac obiectul cererii;

d) Tribunalul Bucureşti, în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de proprietate intelectuală protejate

în România, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligaţiuni de stat şi municipale aparţinând debitorului;

e) în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de creanţă ale debitorului asupra unei persoane sau autorităţi publice, tribunalul în circumscripţia căruia se află domiciliul sau reşedinţa, respectiv sediul persoanei sau al autorităţii publice respective.

Art. 277. - Reprezentantul român este abilitat să acţioneze într-un stat străin, ca reprezentant al procedurii deschise în România, în condiţiile stabilite de legea străină aplicabilă.

Art. 278. - (1) Instanţele româneşti vor putea refuza recunoaşterea unei proceduri străine, executarea unei hotărâri judecătoreşti străine adoptate în cadrul unei asemenea proceduri, a hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvenţă şi care prezintă o strânsă legătură cu aceasta ori încuviinţarea oricărei altei măsuri prevăzute de prezentul capitol, doar în situaţia în care:

a) hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedura urmată în străinătate;

b) hotărârea încalcă dispoziţiile de ordine publică de drept internaţional privat român.

(2) Constituie un temei de refuz al recunoaşterii, în sensul alin. (1), încălcarea dispoziţiilor legale.

Art. 279. - Prevederile prezentului titlu se completează, în măsura compatibilităţii lor, cu prevederile cărţii a VII-a a Codului civil privind dispoziţiile de drept internaţional privat.

Art. 280. - În interpretarea prezentului titlu se va ţine seama de originea internaţională a normei, precum şi de necesitatea promovării uniformităţii în aplicarea sa şi a respectării bunei-credinţe.

Art. 281. - Reprezentantul străin are dreptul de a se adresa direct instanţelor româneşti sau reprezentantului român.

Art. 282. - Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, potrivit prezentei legi, în măsura în care toate celelalte condiţii necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt îndeplinite potrivit legii române.

Art. 283. - Reprezentantul străin are calitate procesuală de a participa în cadrul unei proceduri deja deschise împotriva debitorului, potrivit prezentei legi, numai din momentul recunoaşterii procedurii străine pe care o reprezintă.

Art. 284. - Acţiunea formulată de reprezentantul străin în faţa instanţelor româneşti, potrivit prezentului capitol, nu va conduce la extinderea competenţei instanţelor româneşti asupra acestui reprezentant, a bunurilor şi a activităţii externe ale debitorului decât pentru soluţionarea capetelor acţiunii formulate, fără a viza alte scopuri.

Art. 285. - (1) Creditorii străini se bucură de aceleaşi drepturi privind deschiderea şi participarea în cadrul procedurii deschise, potrivit prezentei legi, ca şi creditorii români.

(2) Prevederile alin. (1) nu modifică ordinea de plată a creanţelor în procedura prevăzută de prezenta lege, în cazul falimentului. În privinţa creanţelor creditorilor străini, acestea nu vor fi plasate pe un loc inferior categoriei creanţelor chirografare, cu excepţia acelor creanţe care se încadrează în categoria creanţelor subordonate creanţelor chirografare.

(3) Creanţelor nescadente şi celor sub condiţie li se vor aplica, în mod corespunzător, prevederile prezentei legi.

(4) Creanţelor care beneficiază de o cauză de preferinţă, în tot sau în parte, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere a acestora, li se vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentei legi.

Art. 286. - (1) Citarea creditorilor străini cunoscuţi, precum şi comunicarea şi notificarea oricărui act de procedură către aceştia se vor realiza în condiţiile prezentei legi. Instanţele vor dispune luarea măsurilor corespunzătoare pentru îndeplinirea actelor respective de procedură şi faţă de creditorii străini cu adresă necunoscută.

(2) Îndeplinirea actelor de procedură prevăzute la alin. (1) se va face în mod individual, cu excepţia cazului în care instanţa consideră că, potrivit circumstanţelor de fapt, folosirea unei alte modalităţi ar fi mai potrivită. Instanţele nu sunt ţinute să apeleze, în mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte proceduri similare.

(3) Notificările transmise creditorilor străini prin care se comunică deschiderea procedurii vor indica elementele prevăzute de dispoziţiile prezentei legi, inclusiv conţinutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creanţei asupra averii debitorului.

Art. 287. - (1) Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a formula în faţa instanţei româneşti competente o cerere de recunoaştere a procedurii străine în care acesta a fost desemnat. Instanţa astfel sesizată examinează ex officio dacă este competentă, potrivit prevederilor art. 276.

(2) Cererea de recunoaştere va fi însoţită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie certificată a hotărârii de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin;

b) o adeverinţă emisă de instanţa străină prin care se certifică existenţa unei proceduri străine şi desemnarea reprezentantului străin;

c) în lipsa mijloacelor de probă prevăzute la lit. a) şi b), orice altă dovadă de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin, admisibilă în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenţia cu privire la suprimarea cerinţei supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, ori de alte tratate, convenţii sau orice altă formă de acord internaţional, bi- sau multilateral, la care România este parte.

(3) Cererea de recunoaştere va fi însoţită de o declaraţie prin care se vor preciza toate procedurile străine cu privire la debitor despre care reprezentantul străin are cunoştinţă.

(4) Dacă consideră necesar, instanţa va putea solicita traducerea în limba română a documentelor furnizate în scopul susţinerii cererii de recunoaştere.

Art. 288. - (1) Instanţa va putea considera că procedura străină care face obiectul cererii de recunoaştere este o procedură în sensul celei prevăzute la art. 5 pct. 49 şi că reprezentantul străin este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56, dacă hotărârea sau adeverinţa prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) şi b) indică aceasta.

(2) Instanţa va putea considera că documentele furnizate în scopul sprijinirii cererii de recunoaştere sunt veridice, chiar dacă nu sunt legalizate.

Art. 289. - (1) Sub rezerva dispoziţiilor art. 278, procedura străină va fi recunoscută în măsura în care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) procedura străină reprezintă acea procedură prevăzută la art. 5 pct. 49;

b) reprezentantul străin care solicită recunoaşterea este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56;

c) cererea de recunoaştere îndeplineşte condiţiile stabilite la art. 287 alin. (2);

d) cererea de recunoaştere a fost formulată în faţa instanţei competente prevăzute la art. 276;

e) există reciprocitate în ceea ce priveşte efectele hotărârilor străine între România şi statul instanţei care a pronunţat hotărârea.

(2) Procedura străină va fi recunoscută ca:

a) procedură străină principală, dacă aceasta se desfăşoară într-un stat străin în care debitorul îşi are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedură străină secundară, dacă aceasta se desfăşoară într-un stat străin în care debitorul îşi are stabilit un sediu, în înţelesul prevăzut de art. 5 pct. 57.

(3) Cererea de recunoaştere a procedurii străine va fi soluţionată cu precădere şi celeritate. Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoştinţa părţilor.

(4) Instanţa se pronunţă asupra cererii de recunoaştere, după citarea părţilor, prin pronunţarea unei hotărâri care poate fi atacată cu apel.

(5) Hotărârea de recunoaştere a procedurii străine se bucură de autoritate relativă a lucrului judecat; instanţa o

va putea anula sau, după caz, schimba în tot, în măsura în care se dovedeşte, ulterior pronunţării sale, că temeiurile şi condiţiile recunoaşterii lipseau, în tot sau în parte, ori că au încetat să existe.

Art. 290. - Ulterior sesizării instanţei române cu cererea de recunoaştere, reprezentantul străin va aduce de îndată la cunoştinţa acesteia următoarele informaţii:

a) orice modificare importantă survenită în derularea procedurii străine supuse recunoaşterii ori recunoscută sau în statutul său de reprezentant al acelei proceduri;

b) deschiderea oricăror altor proceduri străine referitoare la acelaşi debitor, de care reprezentantul a luat cunoştinţă.

Art. 291. - (1) La solicitarea reprezentantului străin instanţa va putea încuviinţa, la data formulării cererii de recunoaştere a procedurii străine sau în cursul soluţionării acesteia, următoarele măsuri cu executare vremelnică, în măsura în care acestea sunt de extremă necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

a) suspendarea actelor, a operaţiunilor şi a oricăror altor măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului;

b) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanţă cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate în România, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorării sau devalorizării ori periclitate în orice alt mod;

c) orice altă măsură dintre cele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. c), d) şi g).

(2) Judecarea cererii prevăzute la alin. (1) se face cu citarea părţilor interesate.

(3) Măsurile încuviinţate în condiţiile alin. (1) încetează la momentul pronunţării de către instanţă a hotărârii asupra cererii de recunoaştere a procedurii străine, cu excepţia cazului în care durata acestor măsuri este prelungită potrivit prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f).

(4) Instanţa va putea refuza încuviinţarea măsurilor prevăzute la alin. (1) în măsura în care aceasta ar împiedica desfăşurarea în bune condiţii a unei proceduri străine principale.

Art. 292. - (1) De la data recunoaşterii procedurii străine principale este împiedicată pornirea următoarelor cereri şi acţiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar dacă acestea sunt deja pornite, ele se suspendă de drept:

a) cererile sau acţiunile cu caracter individual, vizând bunuri, drepturi şi obligaţii ale debitorului;

b) actele, operaţiunile şi orice alte măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creanţe care beneficiază de o cauză de preferinţă, în condiţiile prezentei legi, instanţa va putea ridica suspendarea prevăzută la alin. (1), în condiţiile prevăzute de legea română.

(3) Începând cu data prevăzută la alin. (1), exerciţiul dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face excepţie de la prevederile alin. (3) exercitarea dreptului debitorului de a efectua acte, operaţiuni şi plăţi care se încadrează în condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente, pentru care instanţa va putea decide suspendarea în condiţiile prevăzute la art. 293.

(5) Recunoaşterea procedurii străine principale împiedică începerea curgerii termenului de prescripţie a cererilor şi acţiunilor prevăzute la alin. (1), iar dacă acestea sunt deja pornite, recunoaşterea procedurii străine principale reprezintă cauză de întrerupere a termenului de prescripţie a cererilor şi a acţiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu împiedică formularea unei acţiuni de deschidere a procedurii prevăzute de prezenta lege ori înregistrarea cererii de admitere a creanţelor în cadrul acestei proceduri.

Art. 293. - (1) La solicitarea reprezentantului străin instanţa poate încuviinţa, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, orice măsură cu executare vremelnică necesară pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

a) suspendarea acţiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile şi obligaţiile debitorului, în măsura în care acestea nu au fost oprite sau suspendate în condiţiile prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a);

b) suspendarea măsurilor de executare purtând asupra bunurilor debitorului, în măsura în care oprirea sau suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicării art. 291 alin. (1) lit. b);

c) suspendarea exerciţiului dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului, în măsura în care suspendarea nu a intervenit în condiţiile prevăzute la art. 292 alin. (3);

d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligaţiile debitorului, precum şi asigurarea dovezilor şi constatarea unei stări de fapt prin executor judecătoresc;

e) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanţă cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România;

f) prelungirea duratei măsurilor încuviinţate în condiţiile prevăzute la art. 291 alin. (1);

g) aprobarea oricărei altei măsuri care poate fi îndeplinită de reprezentantul român, în condiţiile stabilite de prezenta lege.

(2) La solicitarea reprezentantului străin instanţa va putea împuternici, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, pe reprezentantul străin sau pe o altă persoană desemnată de instanţă cu administrarea şi valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România, în măsura în care instanţa va considera că interesele creditorilor români sunt protejate în mod corespunzător.

(3) În vederea încuviinţării măsurilor prevăzute în prezentul articol în favoarea reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informaţii necesare în acea procedură.

Art. 294. - (1) În vederea aprobării sau a respingerii cererilor de încuviinţare a măsurilor prevăzute la art. 291 sau 293 ori a modificării sau încetării măsurilor prevăzute la alin. (3), instanţa se va asigura că interesele creditorilor, ale debitorului şi ale altor persoane interesate sunt protejate în mod corespunzător.

(2) Instanţa poate condiţiona încuviinţarea oricărei măsuri, în temeiul art. 291 sau 293, de îndeplinirea oricăror cerinţe pe care le consideră necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului străin sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanţa va putea dispune modificarea sau încetarea măsurii încuviinţate în condiţiile art. 291 sau 293.

Art. 295. - (1) De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a formula acţiuni în anularea actelor juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor săi, cu care este împuternicit reprezentantul român, precum şi, după caz, acţiuni în nulitate sau inopozabilitate, în condiţiile stabilite de prezenta lege.

(2) În cazul cererilor formulate de reprezentantul unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii române, sunt susceptibile a fi administrate în procedura străină secundară.

Art. 296. - De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a interveni în cadrul oricărei cereri sau acţiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, în care debitorul are calitatea de parte, în măsura în care sunt îndeplinite şi celelalte condiţii prevăzute de legea română.

Art. 297. - (1) Instanţele româneşti vor coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului român.

(2) Instanţele sunt abilitate să comunice sau să solicite informaţii ori asistenţă în mod direct de la instanţele sau reprezentanţii străini.

Art. 298. - (1) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român va coopera

cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274.

(2) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român este abilitat să comunice în mod direct cu instanţele şi reprezentanţii străini.

Art. 299. - Cooperarea prevăzută la art. 297 şi 298 va putea fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum:

a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care să acţioneze potrivit indicaţiilor instanţei;

b) comunicarea de informaţii prin orice mijloace pe care instanţa le consideră adecvate;

c) coordonarea administrării şi supravegherii bunurilor şi a activităţii debitorului;

d) aprobarea sau punerea în aplicare de către instanţe a acordurilor de coordonare a procedurilor;

e) coordonarea procedurilor concomitente referitoare la acelaşi debitor.

Art. 300. - Ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale, deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva aceluiaşi debitor se poate realiza în condiţiile prevăzute de prezenta lege şi numai în măsura în care debitorul are stabilit un sediu în România. Efectele procedurii prevăzute de prezenta lege se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului român şi în măsura necesară aplicării cooperării şi coordonării prevăzute la art. 297-299, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii române, trebuie să fie administrate în această procedură.

Art. 301. - În cazul în care o procedură străină şi procedura română de insolvenţă se desfăşoară concomitent cu privire la acelaşi debitor, instanţa va întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, şi va proceda în felul următor:

A. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este formulată ulterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 va trebui să fie compatibilă cu prevederile procedurii române de insolvenţă;

b) art. 295 nu se aplică în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală;

B. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este admisă ori numai formulată anterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică, încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293, va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, dacă este incompatibilă cu dispoziţiile procedurii române de insolvenţă;

b) în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală, se va dispune, potrivit prevederilor art. 292 alin. (2), modificarea sau încetarea măsurilor de suspendare ori de oprire, prevăzute la art. 292 alin. (1) şi (3), dacă aceste măsuri sunt incompatibile cu derularea procedurii române de insolvenţă;

C. atunci când va decide asupra încuviinţării, respectiv a modificării sau prelungirii duratei măsurilor cu executare vremelnică, încuviinţate reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informaţii necesare în acea procedură.

Art. 302. - În măsura existenţei mai multor proceduri străine vizând acelaşi debitor, faţă de care nu sunt aplicabile dispoziţiile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000, instanţa va întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, în ceea ce priveşte aspectele prevăzute la art. 274, şi va proceda în felul următor:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 reprezentantului unei proceduri străine secundare ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale trebuie să fie compatibilă cu derularea procedurii străine principale;

b) atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine secundare este admisă ori numai formulată anterior recunoaşterii procedurii străine principale, orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291

sau 293 va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, în măsura în care este incompatibilă cu derularea procedurii străine principale;

c) în măsura în care mai multe proceduri străine secundare sunt recunoscute succesiv, instanţa va încuviinţa, va modifica ori va dispune încetarea măsurilor cu executare vremelnică într-o manieră care să înlesnească coordonarea procedurilor respective.

Art. 303. - (1) Recunoaşterea unei proceduri străine principale constituie, până la proba contrarie, o prezumţie a stării de insolvenţă a debitorului, în temeiul căreia se poate deschide procedura română de insolvenţă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care procedura străină recunoscută este secundară.

Art. 304. - (1) Creditorul care a primit o plată parţială pentru creanţa sa, în cadrul unei proceduri de insolvenţă desfăşurate potrivit legislaţiei unei stat străin, nu va mai putea primi plăţi suplimentare în contul aceleiaşi creanţe, în cadrul procedurii române de insolvenţă, cu privire la acelaşi debitor, în măsura în care partea proporţională pe care ar primi-o în această procedură creditorii din aceeaşi categorie cu creditorul respectiv este mai mică decât plata creditorului primită în procedura străină.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează drepturile creditorilor titulari ale unor cauze de preferinţă de orice fel.

CAPITOLUL III
Dispoziţii privind coordonarea procedurii insolvenţei grupurilor de societăţi

Art. 305. - În cazul în care procedura străină şi procedura română de insolvenţă se referă la două sau mai multe societăţi care fac parte dintr-un grup de societăţi, instanţa română şi reprezentantul român, pe de o parte, vor coopera, într-o măsură cât mai extinsă, cu instanţa străină şi reprezentantul străin, pe de altă parte, în ipoteza în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita coordonarea eficientă a procedurilor, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri şi nu antrenează un conflict de interese.

Art. 306. - În cadrul formelor de cooperare dintre reprezentantul român şi reprezentantul străin, pe lângă mijloacele prevăzute în cadrul art. 297-299, reprezentantul român, în exercitarea atribuţiilor şi sub supravegherea instanţei:

a) va putea comunica direct informaţii şi acte procedurale aferente procedurilor de insolvenţă;

b) va analiza posibilitatea reorganizării grupului de societăţi şi, în cazul în care o astfel de posibilitate există, va sprijini propunerea, negocierea şi punerea în aplicare a unui plan comun de reorganizare, acţionând de o manieră coordonată cu reprezentantul străin;

c) va putea încheia, împreună cu reprezentantul străin, un acord de insolvenţă transfrontalieră.

Art. 307. - De la data recunoaşterii procedurii străine a oricăruia dintre membrii grupului de societăţi, în cadrul procedurii române de insolvenţă a unuia dintre membrii grupului de societăţi, reprezentantul străin are dreptul:

a) de a fi audiat şi de a participa, în special, la adunările creditorilor;

b) de a propune un plan de reorganizare;

c) de a solicita orice măsuri procedurale pe care le-ar putea solicita reprezentantul român, în măsura în care toate celelalte condiţii necesare unei astfel de măsuri sunt îndeplinite, potrivit legii române.

Art. 308. - În cadrul formelor de cooperare, pe lângă mijloacele prevăzute la art. 297-299, instanţele româneşti vor coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini, inclusiv prin:

a) coordonarea administrării şi supravegherii bunurilor şi a activităţilor societăţilor care fac parte din grupul de societăţi;

b) coordonarea desfăşurării şedinţelor de judecată, inclusiv prin posibilitatea stabilirii unor şedinţe comune;

c) coordonarea aprobării şi a punerii în aplicare a planului de reorganizare;

d) comunicarea de informaţii sau acte procedurale privind procedura română de insolvenţă a unuia dintre membrii grupului de societăţi;

e) posibilitatea aprobării unui acord de insolvenţă transfrontalieră având ca obiect coordonarea procedurilor de insolvenţă;

f) posibilitatea desemnării unui reprezentant comun în procedurile de insolvenţă, cu verificarea inexistenţei unui conflict de interese.

Art. 309. - Procedura de cooperare între instanţele româneşti, pe de o parte, şi instanţele şi reprezentanţii străini, pe de altă parte, nu va aduce nicio atingere principiilor de independenţă şi imparţialitate sub care îşi desfăşoară activitatea puterea judecătorească sau drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la procedura insolvenţei, potrivit legii române.

Art. 310. - Reprezentantul român va putea încheia cu reprezentantul străin un acord de insolvenţă transfrontalieră, în baza aprobării prealabile de către adunarea creditorilor, potrivit prezentei legi şi cu respectarea condiţiilor prevăzute de procedura străină. Acest acord va putea cuprinde:

a) alocarea responsabilităţilor, inclusiv prin desemnarea unuia dintre reprezentanţi în calitate de reprezentant coordonator;

b) modalitatea de administrare şi supraveghere a membrilor grupului de societăţi, inclusiv în ceea ce priveşte desfăşurarea activităţilor curente;

c) finanţările acordate sau care vor fi acordate ulterior deschiderii procedurii;

d) modalităţile de administrare, conservare sau valorificare a bunurilor;

e) fixarea corelată a datelor şedinţelor adunării creditorilor;

f) tratamentul creanţelor intragrup.

Art. 311. - Cererile de recunoaştere şi executare a hotărârilor străine prin care se deschid şi se închid procedurile de insolvenţă, a hotărârilor străine adoptate pe parcursul procedurii de insolvenţă, precum şi a hotărârilor străine care decurg în mod direct din procedura de insolvenţă şi care prezintă o strânsă legătură cu aceasta, formulate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi soluţionate potrivit dispoziţiilor legale în vigoare la data formulării acestora.

Art. 311^{1}. - În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. stat membru de origine înseamnă stat membru de origine, astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi societăţile de investiţii şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

2. stat membru gazdă înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

3. sucursală înseamnă o sucursală astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

4. instrument financiar înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 50 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

5. autoritate competentă înseamnă o autoritate competentă, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2014, sau o autoritate de rezoluţie în înţelesul legislaţiei privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, în ceea ce priveşte măsurile de reorganizare luate în baza acestei legi.

CAPITOLUL IV

Reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul falimentului instituţiilor de credit

Art. 312. - (1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naţionale a României, autorităţile competente din statele membre ale Uniunii Europene gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.

Art. 313. - (1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit autorizată în România şi la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului şi regimul bunurilor dobândite de instituţia de credit după deschiderea procedurii;

b) atribuţiile instituţiei de credit şi ale lichidatorului judiciar;

c) condiţiile în care poate fi invocată compensarea legală;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituţia de credit;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditori, cu excepţia proceselor aflate pe rolul instanţelor din alte state membre, caz în care se aplică dispoziţiile alin. (2);

f) creanţele care trebuie să fie declarate asupra instituţiei de credit şi regimul creanţelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanţelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obţinute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanţelor şi drepturile creditorilor care au obţinut o plată parţială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condiţiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile şi cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (1), legea care guvernează anumite drepturi şi contracte este determinată potrivit prevederilor art. 266-274 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 314. - (1) Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi în două ziare de circulaţie naţională din fiecare stat membru gazdă.

(2) Conţinutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menţioneze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul şi temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conţinutul extrasului va trebui să menţioneze clar termenul de introducere a apelului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum şi adresa instanţei competente.

(3) Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicităţii prevăzute la alin. (1) şi produce efecte depline asupra creditorilor.

Art. 315. - (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerţului şi în orice alt registru public ţinut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii

falimentului faţă de o instituţie de credit.

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea, ori de câte ori aceasta este obligatorie, potrivit legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

Art. 316. - (1) Lichidatorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, va putea acţiona fără altă formalitate pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanţei competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul judiciar va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competenţele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultăţile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competenţelor sale, lichidatorul judiciar va respecta legislaţia statului membru pe teritoriul căruia acţionează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor instituţiei de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul judiciar nu poate utiliza forţa şi nu poate soluţiona litigii sau dispute.

Art. 317. - (1) Persoana care execută o obligaţie într-un stat în beneficiul unei instituţii de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvenţă deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligaţia respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 314 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii de insolvenţă; executarea obligaţiei ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoştinţă de deschiderea procedurii.

Art. 318. - (1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituţii de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată şi în mod individual pe creditorii cunoscuţi care au reşedinţa obişnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancţiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene şi cerinţele legale pentru luarea în considerare a creanţelor de către instanţa competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observaţii în legătură cu aceste creanţe, precum şi cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica şi dacă creanţele preferenţiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferinţă sunt sau nu sunt supuse verificării.

Art. 318[1]. - În aplicarea dispoziţiilor art. 314 alin. (1) şi ale art. 318, informaţiile se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre gazdă. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul "Invitaţie de declarare a unei creanţe. Termene care trebuie respectate", respectiv titlul "Invitaţie de prezentare a observaţiilor cu privire la o creanţă. Termene care trebuie respectate".

Art. 319. - (1) Orice creditor al instituţiei de credit debitoare, având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autorităţile publice, are dreptul să îşi declare creanţele sau să formuleze observaţii scrise în legătură cu creanţele sale asupra instituţiei de credit, care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declaraţia de creanţe sau, după caz, observaţiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acelui stat membru, dar trebuie să poarte menţiunea în limba română: "Cerere de admitere a creanţelor/Declaraţie de creanţe" sau, după caz, "Observaţii privind creanţele".

(2) Creanţele creditorilor având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în acelaşi mod şi vor avea acelaşi rang de prioritate ca şi creanţele de aceeaşi natură ale creditorilor având domiciliul/reşedinţa sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care îşi exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanţele lor, dacă există, şi vor indica natura creanţei, data la care aceasta a luat naştere şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferinţă şi alte asemenea drepturi în legătură cu creanţele respective şi care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferinţă.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze şi traducerea în limba română a "Cererii de admitere a creanţelor/Declaraţiei de creanţe" sau, după caz, a "Observaţiilor privind creanţele" şi a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul judiciar va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele (evoluţiile) înregistrate în valorificarea activelor instituţiei de credit debitoare.

Art. 320. - (1) Autorităţile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituţie de credit, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica potrivit prevederilor art. 313 alin. (1). Dispoziţiile art. 313 alin. (2) se vor aplica şi sucursalelor din România ale instituţiilor de credit din alte state membre.

(2) Autorităţile administrative sau judiciare sunt autorităţile stabilite potrivit legii naţionale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.

(3) Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autorităţile administrative sau judiciare, destinate să menţină ori să restabilească situaţia financiară a unei instituţii de credit sau a unei firme de investiţii, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, şi care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terţi, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăţilor, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanţelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituţiilor de credit, administratorii şi acţionarii nu sunt consideraţi terţi.

(3[1]) Măsurile prevăzute la alin. (3) includ aplicarea instrumentelor de rezoluţie şi exercitarea competenţelor de rezoluţie prevăzute în legislaţia privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii.

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă iniţiată şi controlată de autorităţile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica activele unei instituţii de credit sub supravegherea acestor autorităţi, inclusiv în cazul în care procedura se închide printr-un concordat sau altă măsură similară.

Art. 321. - (1) Dacă asupra unei instituţii de credit dintr-un stat membru, care desfăşoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalităţi pe teritoriul României şi vor produce efecte în condiţiile şi de la data prevăzute în legislaţia statului membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se va aplica potrivit legislaţiei statului membru de origine şi ţinând seama de prevederile art. 313.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Naţională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment.

(4) Autorităţile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul comunică oficiului registrului comerţului la care sucursala instituţiei de credit respectivă este înregistrată decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării menţiunilor corespunzătoare. Comunicarea se transmite de autorităţile menţionate şi la două ziare de circulaţie naţională din România, în vederea publicării.

(5) Prin administrator se înţelege persoana ori organismul desemnat de autorităţile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.

(6) Lichidator este persoana ori organismul desemnat de autorităţile administrative sau judiciare, a cărui sarcină

este de a administra procedurile de lichidare.

(7) Administratorul, după caz, lichidatorul împuternicit să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine poate acţiona pe teritoriul României fără altă formalitate, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoţite de o traducere în limba română.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (7) pot exercita pe teritoriul României toate competenţele care le revin potrivit legislaţiei din statul membru de origine. Aceste persoane pot să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistenţă creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(9) În exercitarea competenţelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (7) trebuie să respecte legislaţia română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor din România ai instituţiei de credit în cauză. Competenţele nu pot include utilizarea forţei sau dreptul de a soluţiona litigii ori dispute.

Art. 322. - (1) În cazul deschiderii unei proceduri de faliment faţă de o sucursală din România a unei instituţii de credit dintr-un stat terţ, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile cuprinse în titlul III.

(2) Dacă instituţia de credit din statul terţ mai are deschise sucursale cel puţin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul Băncii Naţionale a României, informează de îndată autorităţile competente din celelalte state membre gazdă asupra deschiderii procedurii falimentului în privinţa sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta se realizează imediat după aceea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) trebuie să menţioneze şi faptul că Banca Naţională a României a retras autorizaţia de funcţionare a sucursalei.

CAPITOLUL V
Reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul falimentului societăţilor de asigurare/reasigurare

SECŢIUNEA 1
Domeniul de aplicare. Competenţe şi legea aplicabilă

Art. 323. - Prezentul capitol reglementează:

a) procedura falimentului societăţilor de asigurare/reasigurare persoane juridice române şi a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, aflate în stare de insolvenţă;

b) procedura falimentului privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparţinând unei societăţi de asigurare/reasigurare al cărei sediu este situat într-un stat terţ;

c) condiţiile în care autorităţile implicate se informează şi se consultă reciproc în ceea ce priveşte procedura de faliment a societăţilor de asigurare/reasigurare.

Art. 324. - (1) Instanţa determinată potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce priveşte o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanţei se poate lua în absenţa ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum şi efectele acesteia se află sub incidenţa legii statului român. Prevederile art. 9 şi 10 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum şi cele ale art. 17 alin. (2) şi (3) şi ale art. 24 din Legea nr. 246/2015 se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea instanţei competente prevăzute la alin. (1) privind deschiderea procedurii falimentului împotriva

unei societăţi de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv în ceea ce priveşte sucursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre şi îşi produce efectele în aceste state de îndată ce decizia îşi produce efectele în statul român.

(3) Instanţa competentă prevăzută la alin. (1) informează de îndată Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgenţă autorităţile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispoziţiile alin. (1) - (3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanţei.

Art. 325. - (1) După informarea prevăzută la art. 324 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prevederile art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. De asemenea, sunt exceptate de la principiul potrivit căruia efectele deschiderii procedurii falimentului societăţii de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv a sucursalelor acesteia din alte state membre, se află sub incidenţa legii române, compensarea contractuală şi orice acord de compensare bilaterală (netting), caz în care se aplică exclusiv legea care guvernează contractele respective.

Art. 326. - (1) Instanţa determinată potrivit legii române este în drept şi poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerţului, precum şi/sau în orice alt registru public ţinut în alte state membre.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin. (1) este obligatorie potrivit legii statului membru respectiv, instanţa dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operaţiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii.

Art. 327. - (1) Lichidatorul judiciar desemnat potrivit art. 251 poate acţiona pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanţei competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul judiciar urmează să acţioneze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2) Lichidatorul judiciar poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competenţele care îi revin potrivit legii române şi poate numi oricare persoană care să îl ajute şi/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultăţile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleaşi condiţii, lichidatorul judiciar desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acţiona pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3) În exercitarea competenţelor sale, lichidatorul judiciar se supune legilor statului pe al cărui teritoriu acţionează, în special în ceea ce priveşte procedurile de valorificare a activelor şi furnizarea informaţiilor angajaţilor societăţii de asigurare/reasigurare din statul membru respectiv; competenţele exclud utilizarea forţei sau dreptul de a soluţiona litigii ori dispute de orice fel.

Art. 328. - În situaţia în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă şi/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare şi/sau titluri a căror existenţă sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidenţa legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ţine registrul/contul/sistemul respectiv.

SECŢIUNEA a 2-a
Informarea şi drepturile creditorilor de asigurări

Art. 329. - (1) După deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, Autoritatea de Supraveghere Financiară sau, după caz, lichidatorul judiciar îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuţi, care au reşedinţa obişnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2) Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicată în mod individual fiecărui creditor de asigurări, şi se referă în special la termenele-limită, sancţiunile prevăzute pentru nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanţelor sau observaţiile referitoare la creanţe şi alte măsuri prevăzute, cerinţele legale pentru luarea în considerare a creanţelor de către instanţa competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observaţiilor în legătură cu aceste creanţe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu sunt supuse verificării creanţele preferenţiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferinţă. În cazul creanţelor de asigurare, notificarea va indica în plus efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operaţiunile vor înceta să producă efecte, precum şi drepturile şi îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce priveşte contractul sau operaţiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face în limba română. În acest scop se foloseşte un formular cu titlul: "Cerere de admitere a creanţei; termene ce trebuie respectate" sau, după caz, "Invitaţie de a prezenta observaţii referitoare la o creanţă; termene ce trebuie respectate", scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deţine o creanţă de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul îşi are reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul principal, după caz.

Art. 330. - (1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul principal pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autorităţile publice din acel stat, au dreptul să prezinte şi să înregistreze creanţe de asigurări sau să facă observaţii scrise referitoare la acestea, în condiţiile prezentei legi.

(2) Cererile de admitere a creanţelor şi/sau, după caz, observaţiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare şi/sau lichidatorului judiciar şi se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situaţii în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu menţiunea în limba română "Cerere de admitere a creanţei" sau, după caz, "Observaţii referitoare la creanţe".

(3) Creanţele creditorilor de asigurări care au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul principal într-un stat membru beneficiază de acelaşi tratament şi de acelaşi rang ca şi creanţele de asigurări de aceeaşi natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul principal în România.

(4) Creditorii de asigurări care îşi exercită drepturile prevăzute la alin. (1) sunt obligaţi să transmită copii de pe actele care atestă creanţele lor, dacă acestea există, să indice natura creanţei, momentul naşterii şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferinţă şi alte asemenea drepturi, precum şi care sunt creanţele care beneficiază de astfel de cauze de preferinţă. Creditorii de asigurări nu sunt obligaţi să indice prioritatea acordată creanţelor de asigurare potrivit prevederilor art. 267.

(5) Fondul de garantare şi/sau lichidatorul judiciar, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condiţiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societăţii de asigurare/reasigurare debitoare.

(6) Autorităţile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informaţii privind evoluţia procedurii de faliment de la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

SECŢIUNEA a 3-a
Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă sucursalelor societăţilor de asigurare/reasigurare din alte state membre ale Uniunii Europene, care au sediul în România

Art. 331. - Autorităţile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce priveşte deschiderea unei proceduri de faliment împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică potrivit prevederilor art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 325 alin. (2) şi ale art. 328.

Art. 332. - (1) Procedura falimentului dispusă asupra unei societăţi de asigurare/reasigurare dintr-un alt stat membru care desfăşoară activitate pe teritoriul României se aplică fără alte formalităţi pe teritoriul României şi produce efecte în condiţiile şi de la data prevăzute în legislaţia din statul membru respectiv. În aceleaşi condiţii, procedura falimentului, instituită prin prezentul capitol, se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce priveşte o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit legislaţiei din statul membru de origine, cu excepţiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la Autoritatea de Supraveghere Financiară a statului membru de origine, autoritatea competentă informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 333. - (1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autorităţile competente din statul membru de origine pot acţiona fără nicio altă formalitate pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoţite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot să îşi exercite pe teritoriul României toate competenţele care le revin potrivit legislaţiei statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenţei creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuţiilor şi competenţelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să respecte legislaţia română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informaţii angajaţilor din România ai societăţii de asigurare/reasigurare străine.

Art. 334. - Autorităţile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine sau lichidatorul judiciar, după caz, au obligaţia să comunice în ceea ce priveşte decizia de deschidere a procedurii de faliment oficiului registrului comerţului la care societatea de asigurare/reasigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate menţiunile corespunzătoare.

Art. 335. - (1) Instanţa competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul Autorităţii de Supraveghere Financiară, autorităţile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăţi de asigurare/reasigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale şi/sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunţarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment şi va preciza dacă autorizaţia de funcţionare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă.

SECŢIUNEA a 4-a
Sucursalele societăţilor de asigurare/reasigurare din statele terţe

Art. 336. - (1) Sub rezerva definiţiilor prevăzute la art. 5 pct. 31 şi 63 şi în scopul aplicării dispoziţiilor privind procedura de faliment, reglementată de prezentul capitol, privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparţinând unei societăţi de asigurare/reasigurare al cărei sediu principal este localizat în afara Uniunii Europene:

a) stat membru de origine înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizaţie de funcţionare;

b) autorităţi de supraveghere şi autorităţi competente înseamnă autorităţile statului membru în care sucursala a primit autorizaţia.

(2) În cazul în care o societate de asigurare/reasigurare al cărei sediu principal se află în afara Uniunii Europene are sucursale stabilite în cel puţin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce priveşte aplicarea prezentului titlu. Autorităţile competente şi autorităţile de supraveghere, precum şi lichidatorii judiciari desemnaţi din aceste state membre vor coopera şi îşi vor coordona acţiunile, în vederea exercitării atribuţiilor şi competenţelor stabilite de lege.

TITLUL IV
Sancţiuni

Art. 337. - (1) Nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (3) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către organele de specialitate ale Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, din oficiu sau la sesizarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a oricărei persoane interesate. Veniturile rezultate din aplicarea sancţiunii prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

(3) Încălcarea în orice mod a obligaţiilor prevăzute la art. 246 privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului unei societăţi de asigurare/reasigurare constituie contravenţie şi se sancţionează după cum urmează:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/ reasigurătorului sau brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(3^1) Neîndeplinirea de către lichidatorul judiciar a dispoziţiilor prevăzute la art. 260 alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

(4) Constatarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunilor prevăzute la alin. (3) se fac de către Autoritatea de Supraveghere Financiară. Sancţiunile se aplică asigurătorului/reasigurătorului sau persoanelor semnificative care au participat la comiterea faptelor contravenţionale. Sancţiunea amenzii se aplică separat fiecărei persoane care a participat la săvârşirea contravenţiei.

(5) În funcţie de natura şi de gravitatea faptei, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin. (3), oricare dintre sancţiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) şi e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Contravenţiilor prevăzute la alin. (1) şi (3) le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

TITLUL V
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 338. - Limitele amenzilor judiciare prevăzute de prezenta lege se actualizează periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcţie de indicele inflaţiei.

Art. 339. - (1) Procedura falimentului prevăzută de titlul II cap. IV, declanşată împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare care cumpără un bun, nu afectează rezerva dreptului de proprietate a vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăţi de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluţiune sau de denunţare a vânzării şi nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietăţii, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu împiedică exercitarea acţiunilor privind nulitatea, anularea şi/sau inopozabilitatea reglementate de lege.

(4) Procedura falimentului reglementată prevăzută de titlul II cap. I nu împiedică şi nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanţelor lor cu creanţele societăţii de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condiţiile legii. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 339[1]. - (1) Anual, sunt culese şi centralizate, la nivel naţional, prin intermediul Biroului de statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiţiei, în condiţiile legii, date privind procedurile de restructurare preventivă şi de insolvenţă, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind următoarele elemente:

a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvenţă şi numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvenţă deschise;

b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor;

c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvenţă respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise;

d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvenţă şi care, în perioada de 3 ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă.

(2) În statisticile judiciare realizate, potrivit alin. (1), datele sunt prezentate defalcat pe următoarele categorii:

a) debitori persoane fizice sau persoane juridice;

b) apartenenţa debitorului persoană juridică la categoria microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii.

(3) Statisticile judiciare sunt realizate pe fiecare an calendaristic şi se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1.023 a Parlamentului European şi a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie şi decăderile, precum şi măsurile de sporire a eficienţei procedurilor de restructurare, de insolvenţă şi de remitere de datorie şi de modificare a Directivei (UE) 2017/1.132 (Directiva privind restructurarea şi insolvenţa).

Art. 340. - Ori de câte ori prin legi şi prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, sau la Legea nr. 381/2009 privind introducerea

concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, cu modificările ulterioare, la Ordonanţa Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituţiilor de credit, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare, la secţiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV şi art. 83 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, sau la Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei, cu modificările şi completările ulterioare, abrogate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

Art. 341. - Orice decăderi, limitări, interdicţii ori altele asemenea instituite prin norme legale sau prevederi contractuale pentru cazul deschiderii procedurii de insolvenţă vor fi aplicabile doar de la data deschiderii falimentului. Dispoziţiile contrare se abrogă.

Art. 342. - (1) Dispoziţiile prezentei legi se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă şi ale Codului civil.

(2) Prevederile cap. I al titlului III nu sunt aplicabile raporturilor de drept internaţional privat din domeniul insolvenţei care cad sub incidenţa Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 343. - Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date.

Art. 344. - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 14 decembrie 2009, cu modificările ulterioare;

c) Ordonanţa Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituţiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

d) secţiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV şi art. 83 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul insolvenţei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 19 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

f) art. 175 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, precum şi art. 81 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative care cuprind dispoziţii procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013;

g) orice alte dispoziţii contrare.

*

Prezenta lege transpune Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea şi lichidarea instituţiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 5 mai 2001, precum şi prevederile art. 1 pct. 20 lit. c) din Directiva 2019/879/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce priveşte capacitatea de absorbţie a pierderilor şi de recapitalizare a instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii şi a Directivei 98/26/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din Constituţia României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI PREŞEDINTELE SENATULUI

DEPUTAŢILOR

VALERIU-ŞTEFAN ZGONEA

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Bucureşti, 25 iunie 2014.

Nr. 85.

indaco Tipărit de UNPIR la 21.09.2022.
Document Lege5 - Copyright © 2022 Indaco Systems.